

Κυριάκος Κουβελιώτης

**Μικρά και Ελαφρά
Όπλα**

Κυριάκος Κουβελιώτης

Μικρά και Ελαφρά Όπλα

**Παραγωγή, Εμπορία, Χρήση,
Διακίνηση και επιπτώσεις στη Διεθνή
Ασφάλεια**

Περιεχόμενα

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	9
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1	12
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1	12
ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΕΛΑΦΡΑ ΟΠΛΑ :	12
ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ	12
Τι είναι τα Μικρά Όπλα;	13
Πολιτικά Σχέδια για την αντιμετώπιση της κακής χρήσης των Μικρών Όπλων.....	14
Η πίεση για προμήθειες.....	14
Κοινωνικά αίτια	20
Παγκοσμιοποίηση	23
Κοινωνικός Αποκλεισμός και Βία.	27
Οριοθέτηση της Παράνομης Διαθεσιμότητας Μικρών και Ελαφρών Όπλων.	30
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2	38
ΕΜΠΟΡΙΑ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ.....	38
Ο ορισμός των όπλων:	39
Ανησυχίες για το Συνεδρίο των Ηνωμένων Εθνών (2001):	42
Μαρκάρισμα των όπλων κατά τη κατασκευή και την εισαγωγή:	43
Ανησυχίες για το Συνέδριο των Ηνωμένων Εθνών (2001):	46
Έλεγχος των εμπορικών όπλων:	48

Ανησυχίες για το Συνέδριο των Ηνωμένων Εθνών (2001):	52
Διεθνής Νομοθεσία:	54
Διαθεσιμότητα Όπλων	57
Πολλαπλασιασμός των Ένοπλων Ομάδων	58
Ανθρώπινες Απώλειες	61
Ξέπλυμα Όπλων	64
Βασικά Οπλικά Συστήματα	67
Μικρά και Ελαφρά Όπλα	69
Διαθεσιμότητα Μικρών και Ελαφρών Όπλων	72
Παραγωγή	73
Διεθνείς Μεταφορές	75
Αποτελέσματα της Μελέτης για την Διαθεσιμότητα των Όπλων	79
Παραλληλισμός της Διαθεσιμότητας των Όπλων σε Σταθερές και Ασταθείς Κοινωνίες	81
Ηνωμένα Έθνη	83
G8	88
Group of like-minded States	89
Nobel laureates	90
REGIONAL	91
Organization of American States (OAS)	94
Τοπικές Προσπάθειες των Ηνωμένων Εθνών	95
Τα σχέδια της Δυτικής Αφρικής	96
Νότιος Αφρική – Σχέδιο Ενεργειών	98
Ενέργειες σε εθνικό επίπεδο	99
Κριτήρια βασισμένα στην Διεθνή Νομοθεσία για τα ανθρώπινα δικαιώματα	104
Άλλα διεθνή μέτρα (measures)	108
Τοπικά – εθνικά μέτρα	109

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3.	113
ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ	
ΟΠΛΩΝ.....	113
Προγράμματα Αφοπλισμού	114
Αρχικά Μέτρα – Συγκέντρωση Πληροφοριών.	119
Ubiquity	120
Διαχωρισμός ανάλογα με τη χρήση	120
Πολιτική ευαισθησία.....	120
Ασφάλεια	121
Προμήθεια – supply	122
Αρχές συγκέντρωσης πληροφοριών	122
Ο κύκλος των πληροφοριών	123
Συλλογή.....	125
Το πλάνο της συλλογής.....	125
Πηγές και πρακτορεία.....	125
Παρόμοια είδη πηγών (relative merits of sources)	126
Συστήματα.....	127
Συμπεράσματα	128
Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.	131
Ασφάλεια από τα εκρηκτικά.....	133
Φυσική κατάσταση πυρομαχικών και εκρηκτικών..	133
Οδηγίες ασφαλείας.....	135
Επικίνδυνες Περιοχές.....	135
Αποτελεσματικότητα της Καμπάνιας των ΜΜΕ.....	136
Διεθνή Πρότυπα.....	136
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ	138
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.....	142
General Assembly	143

Preparatory Committee for the United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects	143
I. Preamble.....	143
III. International cooperation and assistance.....	184
IV. Implementation and follow-up.....	188
Examples of immediate follow-up actions.....	190
General Assembly	196
Preparatory Committee for the United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects	196
Draft Programme of Action to Prevent, Combat and Eradicate the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects	196
Working paper by the Chairman of the Preparatory Committee**	196
General Assembly	254
United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects.....	254
9-20 July 2001.....	254
Draft Report of the United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects	254
ΠΗΓΕΣ.....	305

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Μια από τις σημαντικότερες προκλήσεις για την διεθνή ασφάλεια, ιδίως στο μεταψυχροπολεμικό περιβάλλον είναι το ζήτημα των μικρών και ελαφρών όπλων. Το τέλος της αναμέτρησης Ανατολής και Δύσης, διαμόρφωσε ένα νέο παγκόσμιο χάρτη ανασφάλειας με ατέλειωτους μικρούς πολέμους. Οι τοπικοί αυτοί πόλεμοι είτε είναι εθνικοί, είτε είναι θρησκευτικοί ή απελευθερωτικοί, έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό, τη χρήση μικρών και ελαφρών όπλων. Στη πλειοψηφία αυτών των συρράξεων χρησιμοποιούνται οπλικά συστήματα που προέρχονται από την παράνομη διακίνηση όπλων. Η χρήση των μικρών και ελαφρών όπλων περιλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα, από αυτονομιστικά και εξτρεμιστικά κινήματα στις αναπτυσσόμενες χώρες, ως τα μέλη του οργανωμένου εγκλήματος στις αναπτυγμένες κοινωνίες.

Τα τελευταία χρόνια, τόσο σε τοπικό επίπεδο (κυρίως στην υποσαχάρια Αφρική και την Νοτιοανατολική Ασία), όσο και σε παγκόσμιο έχουν γίνει σημαντικά βήματα για την αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος. Αποκορύφωμα αυτών των προσπαθειών είναι η Συνδιάσκεψη που έλαβε χώρα το 2001 στα πλαίσια των Ηνωμένων Εθνών για την παράνομη διακίνηση των μικρών και ελαφρών όπλων.

Το ζήτημα των μικρών και ελαφρών όπλων αποτελεί πλέον μαζί με την διεθνή τρομοκρατία ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα για την παγκόσμια ασφάλεια. Τα αίτια για την εξάπλωση και χρήση των όπλων είναι πολλά και σχετίζονται με το επίπεδο ανάπτυξης κάθε κοινωνίας, τη πολιτική και θρησκευτική δομή, το ρόλο του στρατού στην κοινωνία αλλά και τη χρήση της βίας για πολιτική νομιμοποίηση, επιβίωση ή ακόμη και προσκόμιση κέρδους. Επιπλέον συγκεκριμένα χαρακτηριστικά αυτών των όπλων όπως η ευκολία στη χρήση και τη μεταφορά, το σχετικά χαμηλό

κόστος και η δυνατότητα ανακύκλωσης και μεταπώλησης τους, τα καθιστά μια ιδιαίτερα ελκυστική επιλογή για κάθε είδους οργανωμένη βία.

Στην προσπάθεια μας να κατανοήσουμε την εξέλιξη αλλά και τις προοπτικές που υπάρχουν στο εγγύς μέλλον θα εξετάσουμε εν συντομία ζητήματα που σχετίζονται με το ορισμό των όπλων, τις προσπάθειες ελέγχου της μεταφοράς των όπλων, τις πολιτικές που αφορούν τις κυρώσεις σε τοπικό και διεθνές επίπεδο και στην ανάπτυξη διεθνών κανόνων για την παραγωγή, εμπορία και καταστροφή των όπλων. Τα παραπάνω θα εξεταστούν με κύριο άξονα την Συνδιάσκεψη που πραγματοποιήθηκε το 2001 για την παράνομη διακίνηση των μικρών και ελαφρών όπλων (η οποία και παρατίθεται στο Παράρτημα).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1.

ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΕΛΑΦΡΑ ΟΠΛΑ : ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Από το τέλος του Ψυχρού Πολέμου το θέμα των μικρών όπλων έχει γίνει ένα από τα θέματα υψίστης σημασίας στη διεθνή ατζέντα. Αυτό συμβαίνει για ένα και μόνο λόγο: οι ένοπλες εσωτερικές κοινωνικές συγκρούσεις είναι η πιο συχνή μορφή πολέμου.

Τι είναι τα Μικρά Όπλα;

Ένας απλός και σαφής ορισμός για τα μικρά όπλα είναι ο εξής:

«όλα τα όπλα τα οποία μπορούν να μεταφερθούν από δύο άτομα το περισσότερο».

Υπάρχουν 3 κατηγορίες: τα μικρά όπλα όπου εκεί περιλαμβάνονται όλα τα όπλα, από πιστόλια εως ελαφρά πολυβόλο, τα ελαφρά όπλα, όπου εκεί συζητάμε για βαριά πολυβόλα έως αντιαρματικά και αντιαεροπορικά όπλα και τέλος υπάρχει και η κατηγορία πυρομαχικών και εκρηκτικών. Γίνεται ένας επιπλέον διαχωρισμός σε σχέση με το ποιος τα χρησιμοποιεί. Τα όπλα που

προορίζονται για το στρατό ονομάζονται στρατιωτικά (military weapons) και αυτά που προορίζονται για χρήση από πολίτες λέγονται πυροβόλα (firearms).

Πολιτικά Σχέδια για την αντιμετώπιση της κακής χρήσης των Μικρών Όπλων.

Με το τέλος του Ψυχρού Πολέμου η πολιτισμένη κοινωνία αντέδρασε στην αναποτελεσματικότητα των διεθνών μέτρων με την δημιουργία οργανισμών για την αντιμετώπιση τέτοιου είδους κρίσεων. Αυτοί οι οργανισμοί δεν έκαναν καμία αναφορά στις αποτυχίες και κάποιες φορές μάλιστα αγνόησαν τους κανόνες της κυβέρνησης για τις σχέσεις που επικρατούσαν εντός της χώρας και ο λόγος που έγινε αυτό είναι για την παροχή βοήθειας και ανακούφισης στους πολίτες.

Η πίεση για προμήθειες

Παρόλο που το κόστος για την παράνομη διακίνηση των μικρών όπλων είναι πολύ μεγάλο, τα υψηλής απόδοσης

όπλα τέτοιου είδους είναι φτηνά σε όλο τον κόσμο. Διάφορα είδη, ίσως και παλαιότερης κατασκευής, ανακυκλώνονται στη μαύρη αγορά και είναι γεγονός επίσης ότι κυρίως τα πυρομαχικά, δύναται να διοχετεύονται με διάφορους τρόπους από την παραγωγή στην παράνομη ανακύκλωση.

Ανάμεσα στα παλαιότερα κατασκευασμένα όπλα τα οποία και διακινούνται παράνομα, υπάρχουν και τεράστια αποθέματα όπλων από την εποχή του πολέμου στο Βιετνάμ τα οποία αργότερα πουλήθηκαν. Ακόμα μεγαλύτερες είναι οι ποσότητες όπλων με τις οποίες οι Ηνωμένες Πολιτείες και η πρώην Σοβ. Ένωση προμήθευσαν τους συμμάχους τους σε πολέμους οι οποίοι πραγματοποιήθηκαν πριν το 1989 για λόγους ανεξαρτησίας. Έτσι λοιπόν, η πρώην Σοβ. Ένωση διοχέτευσε σε ένα αριθμό Αφρικανικών χωρών μεγάλη ποσότητα μικρών όπλων ενώ η CIA παράλληλα, έδωσε περίπου 400.000 σοβιετικής κατασκευής αυτόματες καραμπίνες στο Πακιστάν για τους Mujagadeen. Σήμερα

είναι σχεδόν βέβαιο πως τα όπλα αυτά διοχετεύονται παράνομα σε οποιαδήποτε χώρα έχει την δυνατότητα να πληρώσει.

Οι αποθήκες του NATO και των χωρών του Συμφώνου της Βαρσοβίας, ήταν γεμάτες από ελαφρά όπλα. Μέχρι τώρα τα μόνα όπλα τα οποία ανήκουν στην κατηγορία των μικρών όπλων και καταστράφηκαν ήταν τα anti-personnel mines. Σε άλλες περιπτώσεις μεγάλων αποθεμάτων υπήρξε μια προσπάθεια για την καταστροφή τους με «νόμιμους» τρόπους, πουλώντας τα δηλαδή σε εξαιρετικά χαμηλές τιμές ή δίνοντας τα, αν και αυτή η κίνηση ήταν περιορισμένη.

Την ίδια χρονική περίοδο σε πολλές Ανατολικές χώρες η υπουργική γραφειοκρατία και οι ένοπλες δυνάμεις τις περισσότερες φορές δεν μπορούσαν να ενεργήσουν σωστά. Ως αποτέλεσμα, στον πόλεμο του Καυκάσου, για παράδειγμα, οι προσπάθειες οι οποίες έγιναν για τη διασφάλιση της εισόδου σε αυτούς οι οποίοι ήθελαν να

εμπορευθούν όπλα στην διεθνή μαύρη αγορά ήταν πολύ μικρή.

Τα μεγάλα εργοστάσια παραγωγής όπλων και πυρομαχικών στη Βουλγαρία θεωρούνται μεγάλοι προμηθευτές σε παράνομες διακινήσεις όπλων σύμφωνα με ερευνητικές αναφορές των Ηνωμένων Εθνών. Κατά την σύνταξη του Συμφώνου της Βαρσοβίας, το οποίο βασίζεται στην αρχή της κατανομής εργατικού δυναμικού, η Βουλγαρία είχε ειδικευτεί στην παραγωγή μικρών όπλων για εξαγωγή στις χώρες του 3^{ου} κόσμου. Η χώρα συνεχίζει να προμηθεύει την μαύρη αγορά κυρίως σε αυτές τις περιοχές.

Οι περισσότερες από τις μεγάλες παράνομες μεταφορές όπλων οργανώνονται συνήθως από αεροπορικές εταιρείες. Τα αεροσκάφη τα οποία εμπλέκονται συνήθως προέρχονται από σοβιετικά στρατιωτικά αποθέματα τα οποία ήρθαν στην κατοχή των αεροπορικών εταιριών, σίγουρα, με παράνομο τρόπο. Το μόνιμο προσωπικό και το ιπτάμενο προσωπικό προέρχονται από πρώην

στρατιωτικούς της πρώην Σοβ. Ένωσης και ιδιαίτερα της Ουκρανίας. Σε αντίθεση, τα μικρά όπλα εισέρχονται σε χώρους σύγκρουσης μέσα από πολύ φτηνό εμπόριο. Για έμπορους οι οποίοι λειτουργούν ανάμεσα σε γεωγραφικές περιοχές είναι πολύ κερδοφόρο να συμπεριλάβουν πιστόλια και πυρομαχικά μεταξύ άλλων προϊόντων.

Και η επιτροπή για την εξάλειψη διακρίσεων στις γυναίκες (CEDAW) έκανε διάφορες ενέργειες σχετικά με τα μικρά όπλα. Το πρόβλημα τις περισσότερες φορές εντοπίζεται στην μαζική εξάπλωση των μικρών όπλων εκτός νόμιμων ορίων τα οποία και συνεχώς ανακυκλώνονται μεταξύ των συνόρων. Η επίλυση των προβλημάτων αυτών μπορεί να γίνει μόνο βελτιώνοντας τον έλεγχο στη διεθνή αγορά.

Δουλεύοντας παράλληλα με άλλους διεθνείς οργανισμούς, ο οργανισμός IANSA, κάνει προσπάθειες για την αντιμετώπιση του πολλαπλασιασμού των μικρών

όπλων. Ο σκοπός είναι να σταματήσει η παράνομη εξάπλωση των μικρών όπλων και φυσικά θεωρείται οργανισμός ο οποίος προστατεύει τα διεθνή συμφέροντα.

Υπάρχουν για παράδειγμα αναφορές που μιλούν για γυναίκες εμπόρους σε χώρες της δυτικής Αφρικής οι οποίες πολλές φορές εμπορεύονται και όπλα μεταξύ άλλων.

Δεν γνωρίζουμε τον ακριβή αριθμό των μικρών όπλων που υπάρχουν στον κόσμο. Μια μεγάλη ποσότητα των ήδη υπαρκτών αποθεμάτων κρατούνται από χώρες ή κρατικούς μηχανισμούς βασιζόμενοι στο ότι θα χρησιμοποιηθούν για να καλυφθούν στόχοι όπως η διασφάλιση εξωτερικής ασφάλειας και διατήρησης του μονοπωλίου.

Δυστυχώς υπάρχουν πολύ λίγες ενδείξεις για την μείωση της προσφοράς σε όπλα. Τα παλαιότερα αποθέματα όπλων και πυρομαχικών θα συνεχίσουν να καλύπτουν

την παράνομη ζήτηση για πολύ καιρό ακόμα. Η τιμή των μικρών όπλων τα οποία κατασκευάζονται σε προηγμένες χώρες θα είναι το εμπόδιο για την παράνομη διακίνησή τους. Μία σημαντική αλλαγή στις τιμές των μικρών όπλων στην μαύρη αγορά θα είναι η ένδειξη ότι τα πράγματα αρχίζουν να αλλάζουν.

Κοινωνικά αίτια

Η παράνομη ζήτηση για μικρά όπλα μπορεί να αναπτυχθεί μόνο όπου το μονοπώλιο της εγχώριας δύναμης δεν είναι αποτελεσματικό. Περιοχές όπως αυτή που περιγράψαμε υπάρχουν σε κάθε κοινωνία. Όπου η χώρα είναι αδύναμη και διεφθαρμένη ή όποιες περιοχές έχουν συμμορίες τοποθετημένες ανά περιοχή και υπάρχει ένα σύστημα εξαναγκασμού για τους υπόλοιπους πολίτες, τότε οι περιοχές αυτές γίνονται ζώνες υψηλής βίας όπου η κατοχή όπλων από ιδιώτες παίρνει μια άλλη διάσταση. Οι οικονομικές συναλλαγές μετατρέπονται σε ανεπίσημες ή εγκληματικές.

Προσπαθώντας να εντοπίσουμε τα αίτια για την παράνομη ζήτηση όπλων, το παιδί-στρατιώτης είναι ένα χρήσιμο σημείο, από το οποίο μπορούμε να ξεκινήσουμε. Τα εργαλεία συναλλαγής του αξίζουν τουλάχιστον το μέσο ετήσιο κατά κεφαλήν εισόδημα στην κοινωνία την οποία τρομοκρατεί με αυτά. Η προμήθεια του όπλου δεν γίνεται από τους μισθούς του ή από την οικογένειά του. Αυτός ο εξοπλισμός αντιπροσωπεύει μια επένδυση από ένα τρίτο μέρος το οποίο γνωρίζει ότι θα κερδίσει περισσότερα τοποθετώντας ένα όπλο στα χέρια ενός παιδιού παρά κάνοντας μια καλή επένδυση.

Επειδή οι συναλλαγές όπλων στη μαύρη αγορά πραγματοποιούνται σε ισχυρό νόμισμα η αγορά ή εισαγωγή ενός αυτόματου όπλου θα πρέπει να ακολουθείται από ένα είδος εξαγωγής το οποίο φέρνει ξένο νόμισμα εντός της χώρας. Πρέπει λοιπόν να είναι εφικτό να αναγνωριστεί το σημείο εισόδου στον παγκόσμιο οικονομικό κύκλο των αγαθών ή υπηρεσιών τα οποία με την σειρά τους δημιουργούν τις κατάλληλες

προϋποθέσεις για την αύξηση της παράνομης ζήτησης μικρών όπλων στη παγκόσμια μαύρη αγορά. Θα πρέπει να στραφεί η προσοχή σε συγκεκριμένη μαύρη οικονομία ή στο διεθνές δίκτυο κλεμμένων αγαθών μέσω του οποίου στοιχεία φιλτράρονται και εισχωρούν σε φυσιολογικά οικονομικά κανάλια.

Εάν αφαιρέσουμε τις μάσκες, συχνά μιας εθνο-πολιτικής φύσης, από αυτούς που ενεργούν στο παρασκήνιο – βαρόνοι του πολέμου- γίνεται ξεκάθαρο ότι ο σκοπός τους ήταν να επενδύσουν στη βία ώστε να σώσουν αλλά και να μεγαλώσουν την μαύρη αγορά. Το ανησυχητικό στοιχείο αυτής της οικονομίας είναι συνήθως η βίαη ληστεία με αποτέλεσμα πολλές εσωτερικές ένοπλες συγκρούσεις να δίνουν την εντύπωση πως είναι περιοχές οι οποίες έχουν κανόνες παραγωγής και οι οποίοι καταργούνται με τη βία. Τα διεθνή εμπόργκο γενικά έχουν μικρή επιρροή γιατί από τη φύση τους παραμένουν περιορισμένα στη φυσιολογική αγορά.

Παγκοσμιοποίηση

Οι αναφορές των διαφόρων υπηρεσιών όπως η Παγκόσμια Τράπεζα (World Bank) και το τμήμα των Ηνωμένων Εθνών το οποίο ασχολείται με τα αναπτυξιακά προγράμματα (UNDP), των οποίων οι στόχοι είναι να ελέγχουν την παγκοσμιοποίηση, δεν μπορούν να αμφισβητήσουν το γεγονός ότι τώρα σε μεγάλους τομείς του κόσμου η παγκοσμιοποίηση έχει σημαδεύει από την οικονομική ανάπτυξη και την κατάρρευση του κατεστημένου. Σε μία κατάσταση έντασης, όπως αυτή, ένοπλες συγκρούσεις αρχίζουν και παίρνουν σχήμα μέσα στις κοινωνίες. Ένα κύμα τότε βγαίνει έξω από τις ζώνες αυτές και εισχωρεί στην μαύρη αγορά των μικρών όπλων.

Εδώ και πολλά χρόνια υπήρχαν διάφορες αντιρρήσεις από διάφορες κοινωνικές επιστήμες για το αν η βία η εξέλιξη των συγκρούσεων η οποία και καταλήγει σε εσωτερικούς κοινωνικούς πολέμους οφείλεται στην

κοινωνική ανισότητα ή στην απληστία των διαφόρων πλευρών. Η απάντηση σε αυτή την ερώτηση είναι ουσιαστικά αυτή που καθορίζει και βάζει μέτρα στη διεθνή κοινότητα αλλά και στους οργανισμούς ανθρωπιστικής βοήθειας για την αντιμετώπιση της ένοπλης βίας.

Η κοινωνική ανισότητα και η απληστία φυσικά δεν απορρίπτονται ως αίτια. Αυτό που προωθεί την μορφή της μαύρης αγοράς στην οποία οι οικονομικές συναλλαγές γίνονται με τη χρήση βίας, δεν είναι η απόλυτη φτώχεια αλλά ο ανταγωνισμός για τις διεθνείς πηγές συναλλαγών.

Σε μια κοινωνική κατάσταση απόλυτης φτώχειας, τα μέρη τα οποία συμμετέχουν έχουν λίγες δυνατότητες για να αποκτήσουν μέσα για να αντισταθούν – αυτά τα μέσα είναι τα όπλα.

Δεν έχουν ικανοποιητικό εισόδημα για μια τέτοια επένδυση, ούτε μπορούν να βασιστούν στις στοιχειώδεις εμπορικές συναλλαγές για να αποκτήσουν τα απαραίτητα χρήματα για να οπλιστούν και οι ίδιοι. Εάν ο φτωχότερος των φτωχών μέσα σε μια κοινωνία σκεφτόταν σαν ένοπλο μέρος σε εσωτερικές κοινωνικές συγκρούσεις, η προφανής ερώτηση είναι για ποιόν ο οπλισμός ενός ατόμου συμβάλει ως μέσον για να δοθεί ένα τέλος.

Η παγκοσμιοποίηση είναι φτιαγμένη από τρεις αλληλένδετες σφαίρες:

1. **Την φυσιολογική και νόμιμη οικονομία.** Αυτή είναι η μόνη οντότητα η οποία αναφέρεται ως εθνική οικονομία.
2. **Την άτυπη οικονομία** στην οποία η πλειονότητα του παγκόσμιου πληθυσμού οργανώνει την επιβίωσή της. Το 1/10 του παγκόσμιου πληθυσμού ζει σε ανασφάλεια (νομική αλλά και

φυσική). Το μονοπώλιο όσο αφορά τη χρήση βίας δεν τους προσφέρει καμία προστασία.

3. **Την ανοιχτή εγκληματική οικονομία.** Αυτό είναι ένα παγκόσμιο, βασισμένο στη βία, δίκτυο το οποίο πλησιάζει παραστατικά την φυσιολογική οικονομία ή χρηματοδοτεί την άτυπη οικονομία.

Αυτές οι τρεις περιοχές έχουν σχέση μεταξύ τους, γεγονός που σημαίνει ότι ένα μέρος στην σφαίρα της εγκληματικότητας είναι ικανό να εισάγει τα προϊόντα του στους νόμιμους κύκλους με χαμηλότερες τιμές. Επίσης, τα νόμιμα κατασκευασμένα μικρά όπλα μπαίνουν με ένα μοναδικό τρόπο στο παράνομο κύκλωμα. Το μέσο συναλλαγής είναι το δολάριο.

Είναι λάθος να βλέπουμε το πρόβλημα των μικρών όπλων ως θέμα ανάπτυξης επειδή πολύ απλά οι περισσότεροι εμφύλιοι λαμβάνουν χώρα στον Τρίτο Κόσμο. Ο συνεχιζόμενος παράνομος πολλαπλασιασμός

των μικρών όπλων επηρεάζει τις διαδικασίες ανάπτυξης της παγκοσμιοποίησης.

Ένας όρος για αποτελεσματικές στρατηγικές για τον έλεγχο της εξάπλωσης των μικρών όπλων είναι να γνωρίζει κάποιος τις τωρινές διαδικασίες της παγκοσμιοποίησης οι οποίες έχουν μια τάση να αποκλείουν μεγάλους τομείς του πληθυσμού από την φυσιολογική οικονομία.

Κοινωνικός Αποκλεισμός και Βία.

Σε όλο τον κόσμο, κρίσεις και εμφύλιοι πόλεμοι έχουν οδηγήσει στην μορφοποίηση υπερατλαντικών δικτύων απαρτιζόμενων από ανθρώπους, κάποιοι από τους οποίους έχουν επιτύχει παγκοσμίως. Σε κάθε περίπτωση μόνο ένα πολύ μικρό τμήμα διασφαλίζει το νόμιμο status.

Ο συνολικός αριθμός των ανθρώπων που συμμετέχουν σε αυτό το δίκτυο είναι πολύ δύσκολο να εκτιμηθεί. Τα Ηνωμένα Έθνη αναφέρουν ότι ο συνολικός αριθμός προσφύγων είναι (σε όλο τον κόσμο) περίπου 50.000.000. Αλλά ο αριθμός των ανθρώπων οι οποίοι ζουν παράνομα σε ξένες χώρες προσπαθώντας να εξασφαλίσουν μια καλύτερη ζωή είναι κατά πολύ μεγαλύτερος από αυτόν.

Σε πολλές χώρες περισσότερο από το μισό των νέων ανθρώπων ανήκουν σε μία απομονωμένη ομάδα. Σε περιπτώσεις όπως αυτές τις οποίες περιγράφουμε, χρησιμοποιούνται εργαλεία, όπως για παράδειγμα η αυτόματη καρραμπίνα η οποία είναι μια πρόκληση, γιατί : με ένα όπλο στο χέρι του για πρώτη φορά στη ζωή του, ένας νέος άνθρωπος γίνεται σεβαστός από τους άλλους – αν και καμιά φορά ο τρόμος ερμηνεύεται ως σεβασμός.

Ακολουθώντας το τέλος των φιλελεύθερων κινημάτων και η σχεδόν ολική εξαφάνιση των ουτοπικών ιδεών της

κοινωνικής ισότητας, εμφανίζονται νέοι άνθρωποι και κυρίως νεαρά αγόρια, τα οποία έχουν τον ρόλο πρωταγωνιστή σε ένοπλες συγκρούσεις. Αυτό οφείλεται κατά ένα μέρος στο γεγονός ότι η εκμοντέρνιση της οικονομίας φέρνει μαζί της και μια εξτρεμιστική υποβάθμιση (radical devaluation) εκείνων των ρόλων οι οποίοι παλαιότερα υιοθετούνταν στους άνδρες αποκλειστικά. Η χαμένη θέση στην διαδικασία παραγωγής έχει αντικατασταθεί με την συμμετοχή στην κοινωνική παραγωγή βίας.

Πολιτικά οι "ντίλερς" με εγκληματικά, οικονομικά οφέλη οι οποίοι λειτουργούν σε σενάρια εμφυλίων πολέμων χρησιμοποιούν ενστικτωδώς νέους άνδρες για να υποστηρίξουν την παραμονή τους στην κοινωνία.

Οι εμφύλιοι πόλεμοι οι οποίοι δεν έχουν και τέλος, ενισχύονται από την ολική απόκλιση της νέας γενιάς όταν μια χώρα έχει καταρρεύσει και οι οποιοσδήποτε οικονομικές καταστροφές υπογραμμίζουν την υπάρχουσα κατάσταση. Το να δουλεύει λοιπόν κάποιος

ως στρατιώτης είναι άκρως ελκυστικό στους νέους. Στο παρασκήνιο λοιπόν υπάρχει πάντοτε ένας αρχηγός στη βιαιότητα ο οποίος προμηθεύει τα παιδιά ή τους νέους με ικανοποιητικά εργαλεία βίας όπως τα αυτόματα.

Οριοθέτηση της Παράνομης Διαθεσιμότητας Μικρών και Ελαφρών Όπλων.

Οι προσπάθειες έχουν γίνει σε διάφορα δια-κυβερνητικά επίπεδα για να διασφαλιστεί ο έλεγχος στις διαδικασίες οι οποίες σχετίζονται με το εμπόριο των μικρών όπλων στο εσωτερικό μιας χώρας. Είναι γεγονός ότι όλα σχεδόν τα μικρά όπλα έχουν διακινηθεί στις διάφορες μαύρες αγορές ξεκινώντας βέβαια ως νόμιμα όπλα.

Τα πιστοποιητικά – αποδείξεις αποτελούν ένα βασικό στοιχείο για την ροή των όπλων στην μαύρη αγορά. Η πληρωμή-κατάθεση εξαρτάται από το μέγεθος της παραγγελίας η οποία θα παραμείνει δεσμευμένη έως ότου τα αγαθά φτάσουν στον προορισμό τους και αφού αυτό επιβεβαιωθεί από τον παραλήπτη. Κάτι τέτοιο

λοιπόν θα διασφάλιζε εξ' ολοκλήρου όλες αυτές τις διαδικασίες από μία πιθανή παραβίαση. Όμως μία τέτοια κίνηση προϋποθέτει ότι οι κανονισμοί θα είναι ξεκάθαροι αναφέροντας ότι τα όπλα είναι ειδικά αντικείμενα και αυτοί οι οποίοι τα παράγουν θα πρέπει να είναι έτοιμοι να δεχτούν περιορισμούς στην επιχειρησιακή τους ελευθερία. Αυτό το οποίο επίσης θα πρέπει να εφαρμοστεί είναι ένα αρχείο στατιστικών στοιχείων, έτσι ώστε οι ροές των όπλων από τους προμηθευτές να είναι εμφανείς.

Υπάρχει έλλειψη πληροφοριών για τις ακριβείς θέσεις τις οποίες τα βίαια μέρη απασχολούν μέσα στο «εργοστάσιο» της παγκοσμιοποίησης. Τον Απρίλιο του 2001, μετά από τριάντα χρόνια εμφυλίου πολέμου στη Βόρειο Ιρλανδία, είχε αποκαλυφθεί ότι ο IRA και διάφορες ομάδες, χρηματοδοτούσαν τους εαυτούς τους κυρίως μέσω του εμπορίου καυσίμων και τσιγάρων, καθώς και με διάφορες απάτες. Το κόστος του οικονομικού εγκλήματος στη Βόρειο Ιρλανδία εκτιμάται

ότι είναι πάνω από ένα δισεκατομμύριο στερλίνες. Έτσι λοιπόν προτείνεται μία κοινωνική επιστήμη να επικεντρώσει τις έρευνές της στην Οικονομία των Ένοπλων Συγκρούσεων.

Οι στόχοι κάποιων μέτρων είναι να απομονώσουν βίαια μέρη και να μπλοκάρουν την πρόσβαση σε διάφορες πηγές; αυτό όμως μπορεί να γίνει εφικτό μόνο εάν τα μεμονωμένα δίκτυα τα οποία υπάρχουν ανάμεσα, όπως για παράδειγμα δίκτυα εμπορίου ναρκωτικών και άλλα δίκτυα οργανωμένου εγκλήματος, μπορούν να αναγνωριστούν από το τμήμα έρευνας. Η Οικονομία των Ένοπλων Συγκρούσεων έχει αναπτυχθεί πολύ λίγο. Για να μπορέσουμε να εξάγουμε κάποια συμπεράσματα λίγο νωρίτερα, χρειαζόμαστε ένα ερευνητικό πρόγραμμα το οποίο να παρακολουθεί το οργανωμένο έγκλημα παγκοσμίως καθώς επίσης και την ανακύκλωση αγαθών και θυμάτων.

Η Διεθνής Κοινότητα επίσης υστερεί σε πληροφορίες για τα είδη όπλων τα οποία χρησιμοποιούνται στις ένοπλες συγκρούσεις και σε πληροφορίες οι οποίες έχουν σχέση με την προέλευσή τους. Εκτιμήσεις για τον συνολικό αριθμό των κύριων τύπων αυτόματης караμπίνας που έχουν κατασκευαστεί : AK47: 70 εκατομμύρια (Ρωσία και άλλες 19 χώρες), UZI/Galil : 10 εκατομμύρια (Ισραήλ και 7 ακόμη χώρες), M16 : 7 εκατομμύρια (ΗΠΑ και 4 ακόμη χώρες), FN-FAL: 7 εκατομμύρια (Βέλγιο και 15 ακόμη χώρες), G3/MA3 : 7 εκατομμύρια (Γερμανία και 18 ακόμη χώρες).

Ο λόγος ο οποίος αναφερόμαστε στην έλλειψη πληροφοριών είναι γιατί η πλειοψηφία των παρατηρητών δεν μπορεί να αναγνωρίσει τα πιο συνηθισμένα όπλα. Η ευρεία εξάπλωση μίας λίστας των πιο γνωστών μικρών όπλων οπωσδήποτε θα βελτίωνε την ποιότητα της πληροφορίας σε περιοχές κρίσεων και θα έκανε δυνατή την διαμόρφωση της διακίνησης μικρών όπλων στην διεθνή μαύρη αγορά.

Η διασφάλιση και η καταστροφή των αποθεμάτων που υπάρχουν δεν είναι αρκετή. Η Γερμανία για παράδειγμα προμήθευσε 300,000 AK47 και σχετικά πυρομαχικά, απο τον στρατό της πρώην Ανατολικής Γερμανίας στην Τουρκία χωρίς χρέωση. Τέτοια αποθέματα είναι ουσιαστικά η πηγή για την προμήθεια παράνομων αγορών. Η ζήτηση για παράνομα όπλα εξαρτάται από την τιμή και το ποιο είναι το είδος της αγοράς έτσι ώστε να είναι λογικό για την διεθνή κοινότητα.

Ως αποτέλεσμα εκ-μοντερνισμού των ενόπλων δυνάμεων και συγκεκριμένα της ένταξης ενός αριθμού χωρών στο NATO, υπολογίσιμα αποθέματα μικρών όπλων τα οποία βρίσκονταν στην κυριότητα του στρατού εξαφανίστηκαν. Θα πρέπει να είναι στα ενδιαφέροντα του NATO να παρέχει υποστήριξη για την προστασία των αποθεμάτων από κλοπή, και ταυτόχρονα να φροντίζει ώστε τα υπερβολικά μεγάλα αποθέματα μικρών όπλων να καταστρέφονται. Συγκεκριμένα με την ζημία η οποία προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό των μικρών όπλων,

η αγορά των αποθεμάτων αυτών από το NATO σε ελκυστικές τιμές, για να καταστραφούν, θα φέρει την λύση.

Μία τόσο επιτακτική ανάγκη δε θα πρέπει να περιοριστεί από τις χώρες πρώην – μέλη του Συμφώνου της Βαρσοβίας. Υπάρχουν αποθέματα πιθανότατα μικρών όπλων σε όλο τον κόσμο, τα οποία εκτός από την πιθανότητα κλοπής και παράνομης διακίνησης τους, δεν υπηρετούν κανένα σκοπό σε θέματα ασφάλειας.

Εάν αποδειχθεί ότι είναι εφικτό να επιτύχουμε τον πλήρη έλεγχο της παραγωγής των μικρών όπλων, παρόλο που οι κανονισμοί διαφέρουν πολύ από χώρα σε χώρα, θα είναι μία πολύ σημαντική πηγή για τις παράνομες αγορές. Αυτό το οποίο θα πρέπει να γίνει είναι να λειτουργήσει το σύστημα αποτρεπτικά και να ιδρυθούν κανονισμοί οι οποίοι θα αποτρέπουν ή θα περιορίζουν τα προνόμια της ιδιωτικής χρήσης όπλων.

Αυτά τα μέτρα θεωρούνται σημαντικά για τους εξής λόγους :

- Θα πρέπει να υπάρχει προ-εγγεγραμμένη κατάθεση χρημάτων η οποία θα αντιστοιχεί στην αγορά όπλων, όπως άλλωστε γίνεται και για άλλα λιγότερο επικίνδυνα προϊόντα. Έχοντας λοιπόν το στοιχείο αυτό, αποτρέπεται η κυκλοφορία των όπλων σε παράνομες αγορές. Στην Γερμανία 6,000 όπλα χάνονται ετησίως σύμφωνα με αναφορές, κυρίως από κλοπές. Εάν υπήρχαν στοιχεία καταθέσεων μια μεγάλη ποσότητα θα είχε επανακτηθεί.
- Ένα μέτρο το οποίο ασπάζεται πλήρως την κλασσική νομισματική πολιτική όταν έχουμε να κάνουμε με ενέργειες οι οποίες επιτρέπονται αλλά δεν θεωρούνται αρεστές (κάπνισμα, αλκοόλ).
- Το προνόμιο της ιδιωτικής κατοχής όπλων εμπεριέχει υψηλό κοινωνικό κόστος, επειδή αυτά

τα όπλα έχουν μεγαλύτερο κίνδυνο να κλαπούν, η να χρησιμοποιηθούν με λάθος τρόπο. Η εκτεταμένη ζημία η οποία είναι επακόλουθο των παραπάνω πρέπει να πληρωθεί από το κράτος. Πρέπει λοιπόν να δημιουργηθεί ένα σύστημα προ-εγγεγραμμένης ασφάλειας.

Παράγωγα μικρών όπλων και παλαιών τεχνολογιών ασφαλείας δεν βοηθούν στην εξισορρόπηση της κοινωνίας με επιθετική δημοσιότητα. Η διαφήμιση χρησιμοποιείται ως μέσον για να προαχθεί η ιδέα της ιδιωτικής ασφάλειας. Σε πολλές περιπτώσεις διαφημίζονται επίσης στρατιωτικοί οπλισμοί, των οποίων η αγορά απαγορεύεται. Βήματα θα πρέπει να γίνουν από την πλευρά της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ενίσχυση ήδη υπαρκτών περιορισμών σχετικά με τις διαφημίσεις όπλων πολέμου αλλά και άλλων κατηγοριών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2.

ΕΜΠΟΡΙΑ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ

Ο ορισμός των όπλων:

Σε όλες τις διαπραγματεύσεις σχετικά με το Πρωτόκολλο για τα μικρά και ελαφρά όπλα, ο ορισμός των όπλων έχει παραμείνει το θέμα «κλειδί» για τις διαφωνίες. Πολλά κράτη διαφωνούν με τον υπάρχοντα ορισμό των όπλων – ο οποίος θα περιλαμβάνει και πολλές κατηγορίες μικρών όπλων και ελαφρύ οπλισμού.

Δύο είναι τα βασικά εμπόδια που προβάλλονται. Πρώτον, ορισμένα κράτη προβάλλουν ανησυχία στο ότι η ευρεία αποδοχή των όπλων (περιλαμβανομένων και μεγαλύτερων όπλων- barreled weapons, συστήματα πυραύλων και εκτοξευτήρες ρουκετών) θα ενισχύσει τη διαμάχη στο εμπόριο που πραγματοποιεί το οργανωμένο έγκλημα μεταξύ των κρατών και ότι τέτοια θέματα καλύτερα να χειρίζονται από διαπραγματευτές και όργανα που ασχολούνται με θέματα αφοπλισμού. Παρ' όλα αυτά κάποια κράτη διαφωνούν στο ότι πολλές οργανωμένες εγκληματικές ομάδες μεταφέρουν και

χρησιμοποιούν αυτά τα μεγάλα συστήματα όπλων. Με την ίδια λογική μια αυστηρότερη απαγόρευση δεν θα περιλάμβανε πολλές κατηγορίες μικρών όπλων και ελαφρύ οπλισμού τα οποία συχνότερα ανταλλάσσονται από εγκληματίες σε περιοχές εμπλοκών. Ως εκ τούτου μειώνεται η ισχύς του Πρωτοκόλλου για τα όπλα σε περιοχές ασταθείς ή με διαφωνίες.

Δεύτερον, τα κράτη έχουν ανησυχίες στο ότι η ευρεία χρήση θα θέσει σημαντικά εμπόδια στην επικύρωση και εφαρμογή του Πρωτοκόλλου, εφόσον είναι ασαφές κατά πόσο συστήματα σαν αυτά των χειροβομβίδων, εκτοξευκτών ρουκετών ή πυραύλων, μπορούν να εντοπιστούν και να μαρκαριστούν σαν «προϊόντα» όπως είναι τα όπλα. Όμως, (όπως προτάθηκε από τη Σκανδιναβία) θα ήταν δυνατό να γίνει πραγματικότητα μια ευρεία χρήση όπλων αλλά ταυτόχρονα να γίνει μείωση χρήσης συγκεκριμένων παροχών (όπως εντοπισμού – σημάδεμα) στα barreled weapons μέχρι να αναπτυχθεί ένα αποτελεσματικό σύστημα.

Παρ' όλες τις αντιδράσεις που σημειώθηκαν από κάποιες χώρες, αξίζει να αναφερθεί ότι η «Δι-Αμερικανική συνθήκη κατά της παράνομης κατασκευής και ανταλλαγής όπλων, πυρομαχικών, εκρηκτικών και άλλων συγγενών θεμάτων» συμφωνεί με τον οργανισμό OAS του 1997, στο ότι το Πρωτόκολλο για τα όπλα προσπαθεί να κρατήσει μία σωστή στάση για την ευρεία χρήση τους. Σε γενικές γραμμές το όλο σκεπτικό είναι σύμφωνα με τον Μεξικανό πρέσβη Carmen Mareko, ότι *«λόγω της ανταλλαγής όλων αυτών των όπλων δεν θα ήταν σωστό να αφήσουμε έξω από το συνέδριο συγκεκριμένους τύπους όπλων και λόγο αυτού να δώσουμε την εντύπωση το ανεχόμαστε. Θέλουμε να περιλάβουμε τα πάντα».*

Λιγότερο από 3 χρόνια μετά το συνέδριο του OAS 10 κράτη-μέλη επικύρωσαν τη συμφωνία. Αυτό συνεπάγεται ότι χωρίς να υπάρχουν συγκεκριμένες επιφυλάξεις η ευρεία χρήση του κανονισμού για τα όπλα είναι δυνατή και πρακτική.

Ανησυχίες για το Συνέδριο των Ηνωμένων Εθνών (2001):

Είναι σημαντικό οι διαπραγματευτές για το Πρωτόκολλο να συμφωνήσουν στην εφαρμογή συνθήκης για τα όπλα. Η Συνθήκη που υπογράφηκε το 1997 από το “Panel of Experts” των Ηνωμένων Εθνών για τα μικρά όπλα και τον ελαφρύ οπλισμό θα πρέπει να θεωρηθεί το εναρκτήριο σημείο. Μια Συνθήκη που θα εξαιρεί κατηγορίες μικρών όπλων και ελαφρύ οπλισμού θα αποτελέσει εμπόδιο στα σχέδια και στη πρόοδο του συνεδρίου για το Πρωτόκολλο το 2001. Συγκεκριμένα, καθώς το συνέδριο του 2001 επικεντρώνεται στην αύξηση του ελέγχου και των δεδομένων στις ανταλλαγές μεταξύ κρατών, υπάρχει σοβαρή ανησυχία ότι εμπορικά φορτία συγκεκριμένων κατηγοριών μικρών όπλων και ελαφρύ οπλισμού μπορούν να βρεθούν μεταξύ δύο θέσεων – εξαιρουμένων από το Πρωτόκολλο και επανεξεταζόμενων από τη συνεδρίαση.

Μαρκάρισμα των όπλων κατά τη κατασκευή και την εισαγωγή:

Το προσχέδιο του Πρωτοκόλλου για τα όπλα περιλαμβάνει λεπτομερείς προτάσεις για το μαρκάρισμα των όπλων στο στάδιο της κατασκευής, όπως και σε όλα τα στάδια εισαγωγής, με σκοπό τον εντοπισμό και την αναγνώριση των όπλων. Αυτή είναι η πιο σημαντική πρόταση μέσα στη συμφωνία για τα όπλα γιατί επιβάλλεται η ευθύνη στους κατασκευαστές, προμηθευτές, εξαγωγείς και εισαγωγείς.

Όμως, ενώ φαίνεται να υπάρχει γενική παραδοχή στην ανάγκη μαρκαρίσματος των όπλων στο στάδιο της κατασκευής, η πρόταση για μαρκάρισμα τους κατά την εισαγωγή αμφισβητήθηκε από μερικά κράτη. Παρ' όλο που πολλοί εκπρόσωποι υποστηρίζουν την υιοθέτηση ενός διεθνούς συστήματος μαρκαρίσματος των όπλων κατά την εισαγωγή τους, ορισμένοι έχουν ενδιασμούς όσον αφορά το κόστος και την πρακτικότητα ενός τέτοιου συστήματος. Αντίστοιχες επιφυλάξεις

κρατούνται για τον χρόνο εισαγωγής και εξαγωγής ή κατά πόσο οι κυβερνητικές οργανώσεις θα είναι υπεύθυνες για την εφαρμογή του μέτρου.

Όπως και να έχει η σημασία του μαρκαρίσματος είναι πολύ σημαντική. Τα όπλα πολύ συχνά αλλάζουν χέρια πριν φτάσουν στον τελικό προορισμό τους. Μετά την αρχική τους εισαγωγή, τα όπλα πολλές φορές εξάγονται και πάλι -μέσω νόμιμων ή παράνομων καναλιών διανομής- σε εγκληματίες, εμπόρους όπλων ή σε εμπόλεμες περιοχές.

Η εφαρμογή του μαρκαρίσματος θα έκανε ευκολότερες τις έρευνες των εκπροσώπων του νόμου που θα έψαχναν να αναγνωρίσουν κατά πόσο νόμιμα κατασκευασμένα και εξαγόμενα όπλα έχουν περάσει στη παράνομη αγορά. Ακόμα, θα αναγνωρίζονταν εύκολα όλα εκείνα τα όπλα από «δεύτερο χέρι» τα οποία δεν είχαν μαρκαριστεί κατά την κατασκευή τους.

Παρ' όλο που το μαρκάρισμα συχνά θεωρείται σαν ένα τεχνολογικό επίτευγμα, μία πρόσφατη έρευνα του Καναδικού Τμήματος των Διεθνών Σχέσεων, έδειξε ότι ένα παγκόσμιο σύστημα μαρκαρίσματος είναι εφικτό. Βασισμένη σε μία εκτίμηση για το κόστος και την ανθεκτικότητα μιας ποικίλης τεχνολογίας μαρκαρίσματος, η έκθεση συστήνει τα όπλα να μαρκάρονται στο πλαίσιο του όπλου ή στο γεμιστήρα (receiver) χρησιμοποιώντας έναν συνδυασμό σταμπαρίσματος, χαράγματος και τεχνικών ελέγχου βάρους. Αυτές οι μέθοδοι είναι ιδιαίτερα αποτελεσματικές σε post-production application όπως το μαρκάρισμα στο σημείο της εισαγωγής. Φαίνεται ότι η βιομηχανία των όπλων, η οποία μελετούσε το θέμα κατά το στάδιο της διαπραγμάτευσης, τώρα υποστηρίζει την εφαρμογή της τεχνικής αυτής.

Με τις διαπραγματεύσεις να φτάνουν πλέον στο τελικό στάδιο, τα κράτη θα πρέπει να συμφωνήσουν σε κοινά στάνταρ στο θέμα του μαρκαρίσματος κατά την

κατασκευή τους και στο στάδιο της εισαγωγής. Παίρνοντας σαν γεγονός ότι πολλές από τις βασικές επιφυλάξεις είναι περισσότερο πάνω σε πρακτικά θέματα, τα 10 κράτη-μέλη του OAS τα οποία επικύρωσαν τα αποτελέσματα του συνεδρίου – συμπεριλαμβανομένων λεπτομερέστατων όρων για το μαρκάρισμα των όπλων στα στάδια παραγωγής και εισαγωγής- πρέπει να καθορίσουν καθαρές προτάσεις για την εφαρμογή αυτού του βασικού θέματος του Πρωτοκόλλου.

Ανησυχίες για το Συνέδριο των Ηνωμένων Εθνών (2001):

Συζητήσεις πάνω στο θέμα του μαρκαρίσματος και εντοπισμού αναμένονται να ενταχθούν στο Συνέδριο των Ηνωμένων Εθνών. Πράγματι, η κυβέρνηση της Γαλλίας και της Σουηδίας θεωρούν ότι οι αποφάσεις που θα παρθούν στο συνέδριο θα αυξήσουν τις διαπραγματεύσεις για μια διεθνή, νόμιμη σύμβαση που θα ενισχύσει την ροή της ανταλλαγής μικρών όπλων και

ελαφρύ οπλισμού. Από τότε που το Πρωτόκολλο θα εγκαθιδρύσει νόμιμες λειτουργίες μαρκαρίσματος και καταχώρισης των όπλων, θα ήταν απαραίτητο να επιδιώξει την περαιτέρω βελτίωσή τους από το να υιοθετήσει διαφορετικές. Για παράδειγμα, το Πρωτόκολλο είναι πιθανό να περιλαμβάνει προτάσεις όπως πώς όλα τα όπλα θα πρέπει να μαρκάρονται κατά την κατασκευή (αναγράφοντας χώρα κατασκευής και μοναδικό serial number) και πως θα πρέπει να καθιερωθεί ένα σύστημα μαρκαρίσματος των όπλων κάθε φορά που γίνεται η εισαγωγή τους. Για το λόγο αυτό το Πρωτόκολλο πρέπει να καθορίσει σαφείς παραμέτρους για τις διαδικασίες αυτές.

Όπως και να έχει, όταν το Πρωτόκολλο επικεντρωθεί στο πρόβλημα του εντοπισμού των όπλων που χρησιμοποιούνται σε εγκληματικές ενέργειες ή ανταλλάσσονται μεταξύ εγκληματικών οργανώσεων, ένα διεθνές σχέδιο που θα ενισχύσει τον έλεγχο της ροής των όπλων θα ήταν ευπρόσδεκτο.

Έλεγχος των εμπορικών όπλων:

Έμποροι όπλων και ναυτιλιακοί πράκτορες παίζουν πρωταγωνιστικό ρόλο στο παράνομο εμπόριο όπλων. Οι έμποροι όπλων ευημερούν χάρη στην έλλειψη επαρκούς ελέγχου στις παράνομες δραστηριότητες τους, εκμεταλλευόμενοι την ατελή νομοθεσία που ισχύει σε πολλές χώρες του κόσμου σε περιόδους διαταραχών και κρίσεων. Για το λόγο αυτό η πρόταση να καταγραφούν και να αποκτήσουν άδεια οι έμποροι όπλων είναι μία από τις μελλοντικές σκέψεις στο πλαίσιο του Πρωτοκόλλου η οποία θα είχε τεράστιο αποτέλεσμα κατά της παράνομης ανταλλαγής όπλων σε περιπτώσεις εγκληματικών ενεργειών ή συγκρούσεων.

Παρ' όλα αυτά, στο τέλος της 11^{ης} συνεδρίασης το άρθρο για τους εμπόρους και το εμπόριο γενικότερα το μόνο που καθορίζει είναι ότι *«τα κράτη μέλη που δεν έχουν μέχρι στιγμής κάνει κάποια κίνηση γι' αυτό, θα πρέπει να*

σκεφτούν να καθιερώσουν κανονισμούς για να ελέγχουν τις δραστηριότητες αυτών που εμπλέκονται στο εμπόριο» και συνεχίζει προτείνοντας λύσεις πάνω στο σύστημα που ήδη υπάρχει. Οι προτάσεις αυτές περιλαμβάνουν: απαραίτητη την εγγραφή των εμπόρων που ενεργούν στην περιοχή τους, άδεια ή εξουσιοδότηση για εμπόριο ή δικαιολογητικά για τις εισερχόμενες και εξερχόμενες άδειες ή συνοδευτικά έγγραφα των ονομάτων και περιοχών των εμπόρων που εμπλέκονται στη συναλλαγή.

Για χώρες που έχουν ήδη εφαρμοσμένο ένα σύστημα, προτείνεται και ενισχύεται η προσπάθεια για ανταλλαγή πληροφοριών και αρχείων που έχουν για εμπόρους και εμπόριο. Η πείρα που έχουν οι χώρες αυτές που διαθέτουν σύστημα ελέγχου των εμπόρων όπλων (που σημαίνει ότι η διαχείριση τέτοιων συστημάτων δεν είναι ιδιαίτερα δύσκολη) είναι χρήσιμη για τις χώρες που θα εγκαθιδρύσουν παρόμοια συστήματα.

Για παράδειγμα, μεταξύ 1996-1999 η κυβέρνηση των ΗΠΑ αναφέρει ότι έχει καταγράψει 137 εμπόρους όπλων και δεχτεί σχεδόν 200 αιτήσεις. Η κυβέρνηση της Ελβετίας έχει καταγράψει περίπου 40 εμπόρους όπλων και παραχώρησε 30 άδειες από την έναρξη του κανονισμού το 1998. Στη Γερμανία περίπου 10 αιτήσεις για άδεια καταθέτονται κάθε χρόνο.

Οι διατάξεις που έχουν σχέση με τους εμπόρους όπλων, κατά τις οποίες απαιτείται από τους εμπόρους να εγγράφονται με βάση την εθνικότητά τους και να αναφέρουν κάθε χώρα που ενεργούν ως έμποροι, είναι τελικά οι πιο αποτελεσματικές.

Απαιτώντας την εγγραφή με βάση την εθνικότητα οι έμποροι δύσκολα θα μπορέσουν να ξεφύγουν. Οι διατάξεις των Ηνωμένων Εθνών, οι οποίες απαιτούν οι έμποροι να διαθέτουν άδεια για τις ανταλλαγές τους από τη χώρα που λειτουργούν ως έμποροι, είναι λιγότερο αυστηρή και είναι εύκολο να την αποφύγουν οι έμποροι

που είναι συνεχώς μετακινούμενοι. Η πρόταση της Ελβετίας για καταγραφή και παροχή διπλωμάτων στους εμπόρους όπλων στη χώρα κατοικίας τους έχει μερικά πλεονεκτήματα όμως ο κίνδυνος εξακολουθεί να υπάρχει αφού οι έμποροι όπλων θα μπορούν να αποφύγουν τους ελέγχους αλλάζοντας συνεχώς τον τόπο κατοικίας τους. Αναλύσεις των ενεργειών γνωστών εμπόρων όπλων δείχνουν ότι λειτουργούν σε πολλές χώρες και πραγματοποιούν συναλλαγές ευκολότερα σε πολλές ηπείρους αποφεύγοντας τους ελέγχους βασιζόμενοι στον τόπο κατοικίας ή στη χώρα που έχουν την έδρα τους. Εφαρμόζοντας τους ελέγχους με βάση την εθνικότητα των εμπόρων όπλων μπορεί να αποτραπεί η ικανότητά τους να καταπατούν τους κανονισμούς.

Είναι επίσης σημαντικό οι χώρες να ορίσουν τις δραστηριότητες που πρέπει να ελέγχονται. Μια πρόσφατη έκθεση των Ηνωμένων Εθνών αναγνώρισε λιανέμπορους και χονδρεμπόρους όπλων αλλά και πράκτορες, οι οποίοι όλοι ήταν αναμειγμένοι σε

παράνομες συναλλαγές, παρ' όλο που τέτοιες ενέργειες θα πρέπει να ελέγχονται από το σύστημα.

Έμποροι όπλων χωρίς δίπλωμα και μη εγγεγραμμένοι θα πρέπει να αντιμετωπίζονται σαν εγκληματίες με βάση το Πρωτόκολλο και τα κράτη θα πρέπει να απονέμουν δικαιοσύνη διεθνώς σε όποιον λειτουργεί παράνομα όχι μόνο βάση της χώρας καταγωγής τους αλλά κυρίως βάση των συναλλαγών που έχουν με το εξωτερικό.

Ανησυχίες για το Συνέδριο των Ηνωμένων Εθνών (2001):

Η σημασία που έχει η συμφωνία για τα μέτρα ελέγχου των εμπορών όπλων κατά τη διάρκεια των εργασιών του Πρωτοκόλλου είναι πολύ μεγάλη. Ενώ αναμένεται ότι το Συνέδριο των Ηνωμένων Εθνών του 2001 θα συζητήσει το θέμα, προηγούμενες κρίσεις θεωρούν ότι μία συμφωνία για νόμιμο έλεγχο θεωρείται πρόωρη. Στη διάρκεια της προετοιμασίας του συνεδρίου το Τμήμα Αφοπλισμού των Ηνωμένων Εθνών (UN DDA) ξεκίνησε

μία μελέτη για να ερευνηθεί κατά πόσο είναι εφικτός ο έλεγχος στην κατασκευή και ανταλλαγή των μικρών όπλων αλλά και των κατασκευαστών και εμπόρων που εξουσιοδοτούνται από τα κράτη. Αναμένεται ότι η συγκεκριμένη ομάδα του UN DDA θα συμφωνήσει σε έναν κανονισμό για τους εμπόρους όπλων και θα αφήσει τη φύση και τον σκοπό λύσης του προβλήματος σαν προτεραιότητα στο συμβούλιο του 2001. Εάν παρόλα αυτά το συνέδριο επιμείνει στην αίτηση για υιοθέτηση από τα κράτη αποτελεσματικών μεθόδων ελέγχου των εμπόρων όπλων, μια περαιτέρω έρευνα των Ηνωμένων Εθνών θα μπορέσει να αναπτύξει προτάσεις για την πραγμάτωση αυτών των συστημάτων.

Παράλληλα το UN DDA μπορεί να βοηθήσει τις κυβερνήσεις να εισάγουν τα παγκόσμια στάνταρ προβάλλοντας την διεθνή διαθέσιμη λίστα αυτών των εμπόρων οι οποίοι είναι γνωστοί για τη συμμετοχή τους σε βίαια επεισόδια με όπλα.

Διεθνής Νομοθεσία:

Το Πρωτόκολλο προς το παρόν δεν εφαρμόζεται σε χώρες που έχουν την άδεια να πραγματοποιούν ανταλλαγές όπλων, ορίζοντας παράνομο εμπόριο ως κάθε ανταλλαγή την οποία οποιοδήποτε μέλος-κράτος δεν εγκρίνει.

Οι κυβερνήσεις θα μπορούσαν να προβούν σε ενέργειες οι οποίες θεωρούνται παράνομες για τους απλούς πολίτες. Αυτή η προσέγγιση μπορεί να φανεί βολική για την εξασφάλιση συμφωνίας αλλά αυξάνει τους προβληματισμούς για τον ρόλο της κυβέρνησης στην έγκριτη διακίνηση των όπλων σε περιπτώσεις έντονων συγκρούσεων ή βίαιων συμπεριφορών. Με τις διαμάχες και την αστάθεια που επικρατεί ανά τον κόσμο αυστηρά μέτρα ελέγχου συναλλαγών θεωρούνται επείγοντα και αναγκαία.

Το Συνέδριο του 2001 δίνει μία άριστη ευκαιρία εντοπισμού αυτών των ανησυχιών. Τα μέλη του συνεδρίου είναι αποφασισμένα να εντοπίσουν την παράνομη ανταλλαγή μικρών όπλων και ελαφρών οπλισμών από «όλες τις απόψεις». Αυτό θα επιτρέψει την ευρύτερη ανάπτυξη της συζήτησης για τις παράνομες ανταλλαγές όπλων. Το UN Guidelines του 1996 και το Small arms Panel Report του 1997 ορίζει την παράνομη ανταλλαγή όπλων ως «διεθνή συναλλαγή συμβατικών όπλων η οποία είναι αντίθετη με τους νόμους των κρατών και / ή του διεθνή νόμου. Αυτός ο ευρύς κανονισμός παρέχει μεγαλύτερη δυνατότητα από κυβέρνηση σε κυβέρνηση στην διακίνηση όπλων.

Υπό τον διεθνή καταναλωτικό νόμο, ένα κράτος δεν μπορεί να δώσει νόμιμη άδεια για ανταλλαγή όπλων σε έναν υποψήφιο εάν γνωρίζει ότι στην επικείμενη ανταλλαγή τα όπλα θα χρησιμοποιηθούν για τη διάπραξη διεθνών εγκλημάτων (πχ σκλαβιά, apartheid, γενοκτονίες, καταπατήσεις των ανθρωπίνων

δικαιωμάτων) ή για εγκλήματα τα οποία καταδικάζει ο διεθνής νόμος (πχ εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, εγκλήματα πολέμου).

Η ευθύνη που έχουν τα κράτη να διατηρήσουν τον ισχύοντα διεθνή νόμο πρέπει να εφαρμόζεται ισότιμα δε όλους τους διακινητές (περιλαμβανομένων και των διακινήσεων από κράτος σε κράτος, από χώρα σε μη χώρα ή διακινήσεων που έχουν σαν στόχο να βλάψουν την ασφάλεια του κράτους). Παρόλο που οι κυβερνήσεις μπορεί αν θελήσουν να εξαιρέσουν αυτές τις συναλλαγές, ο διεθνής νόμος θεωρεί ότι συναλλαγές που μπορεί να χρησιμοποιηθούν στην κοινότητα για λάθος ενέργειες (είτε από κρατικούς είτε μη κρατικούς υποβολείς) είναι από τον κανονισμό παράνομες.

Συμπληρώνοντας την παροχή διπλωμάτων και την τήρηση αρχείων που συνιστά το Πρωτόκολλο για αυτούς που εξουσιοδοτούνται νόμιμα από την κυβέρνηση για την ανταλλαγή όπλων, σαν ενέργεια δεν είναι αρκετή.

Στο συνέδριο του 2001 πρέπει να συμφωνηθεί βάση διεθνών κριτηρίων –βασισμένα στις αρχές που διέπουν το διεθνές δίκαιο- η αύξηση της ευθύνης των εξαγωγών όπλων της κάθε κυβέρνησης. Καθιερώνοντας διεθνή στάνταρ στη κάθε κυβέρνηση οι συναλλαγές μικρών όπλων και ελαφρύ οπλισμού με άδεια θα είναι μια βασική αρχή και μια σημαντική επίτευξη του συνεδρίου των Ηνωμένων Εθνών.

Διαθεσιμότητα Όπλων

Με το τέλος του Ψυχρού Πολέμου και την κατάρρευση της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, τα πρότυπα των συγκρούσεων και των διεθνών μεταφορών όπλων άλλαξαν σημαντικά. Αυτές οι αλλαγές συνέβαλαν στην δημιουργία διαφορετικών επιπέδων απωλειών και στην δημιουργία ενός εξαιρετικά δύσκολου περιβάλλοντος για την παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας. Παρόλο που η μελέτη αυτή επικεντρώνεται ειδικά στον ρόλο της διαθεσιμότητας όπλων, η κατανόηση της σχέσεως μεταξύ της διαθεσιμότητας των όπλων και της φύσης

μίας ένοπλης σύγκρουσης στην δεκαετία του 1990 είναι σημαντική για την ανάλυση του προβλήματος. Παρόλο που η ύπαρξη των όπλων μπορεί να αυξήσει τις συγκρούσεις και να εγκαθιδρύσει την επιθετικότητα σε πληθυσμούς πολλοί άλλοι παράγοντες συνέβαλαν για τους θανάτους πολιτών στις πρόσφατες συγκρούσεις.

Πολλαπλασιασμός των Ένοπλων Ομάδων

Από την δεκαετία του 1990, η φύση μίας ένοπλης σύγκρουσης άλλαξε δραματικά. Η έλλειψη υποστήριξης από τις Μεγάλες Δυνάμεις συνέβαλε έτσι ώστε οι ένοπλες ομάδες και οι κυβερνήσεις να γίνουν αυτοεξαρτώμενες για να διασφαλίσουν την επιβίωση τους – άλλες φορές με την πώληση όπλων στο εξωτερικό ή συσχετίζοντας πολιτικές και στρατιωτικές προσπάθειες με εμπορικές συναλλαγές. Όσον αφορά τις τρομοκρατικές ομάδες ειδικότερα, αυτή η “ιδιωτικοποίηση” των ένοπλων αγώνων οδήγησε στο εμπόριο τις περισσότερες φορές παράνομα, με πηγές

κάτω από τον έλεγχο τους. Εφόσον λοιπόν τέτοιες ομάδες ήδη λειτουργούν εκτός νόμου, το παράνομο εμπόριο τους δίνει ένα συγκριτικό προβάδισμα σε σχέση με άλλους εμπόρους – παρόλο που το προϊόν που πωλείται είναι διαμάντια, ναρκωτικά, ξύλο ή όπλα. Οι συναλλαγές είναι ευκολότερες όταν υπάρχει μικρός ή και καθόλου έλεγχος από την Πολιτεία σε περιοχές όπου υπάρχει επιρροή από τρομοκρατικές ομάδες και επίσης μπορεί να επιτευχθεί συνεργασία με πληθυσμούς ή κυβερνήσεις γειτονικών χωρών εάν είναι δυνατόν.

Όταν το εμπόριο των τοπικών πηγών δεν είναι επιλογή, οι ομάδες αυτές ζητούν υποστήριξη μέσω βίας ή μέσω απειλών ασκήσεως βίας στον τοπικό πληθυσμό και στις διεθνείς ανθρωπιστικές οργανώσεις, οι οποίες και αναγκάζονται να δώσουν αγαθά και υλικά τα οποία προορίζονταν για ανθρωπιστική βοήθεια. Η “ιδιωτικοποίηση” της ασφάλειας οδήγησε επίσης και στην αποκεντροποίηση της διοίκησης και του ελέγχου σε ένοπλες ομάδες.

Όταν οι πηγές δεν προέρχονται από κάποια εξωτερική ιδιωτική επιχείρηση (χρηματοδότηση) ή από τους καθοδηγητές παρακρατικών οργανώσεων η αλυσίδα της διοίκησης τείνει να σπάσει για να διατηρήσει την πειθαρχία στις ένοπλες δυνάμεις. Σε αυτό το επίπεδο είναι εύκολο να φανταστεί κανείς τον πολλαπλασιασμό των ένοπλων ομάδων η ταυτότητα των οποίων είναι δύσκολο να αναγνωρισθεί.

Μια άλλη άποψη των πρόσφατων συγκρούσεων είναι οι εθνοτικές και θρησκευτικές συγκρούσεις. Οι δομές της πολιτείας έχουν απομονώσει σε πολλές χώρες ομάδες οι οποίες εμπλέκονται σε συγκρούσεις τέτοιου είδους και έχουν την ανάγκη να προστατέψουν τους εαυτούς τους από πραγματικές ή μη πραγματικές απειλές από άλλες ομάδες, εξουσίας ή και τα δύο. Το είδος της σύγκρουσης πραγματοποιείται μέσα και εναντίον τοπικών κοινωνιών περισσότερο παρά εναντίον στρατιωτικών στόχων.

Όταν τα κόμματα επιβάλλουν πολιτικές όπως «ξεκαθάρισμα φυλών» ο στόχος δεν είναι πια να εξολοθρευτούν οι εχθρικές εξτρεμιστικές ομάδες αλλά να οδηγήσει τους πολίτες από τα σπίτια τους ασκώντας τρομοκρατία ή απομάκρυνση με τη βία ή σκοτωμούς ή συνδυασμό όλων των παραπάνω. Τα τυπικά θύματα τέτοιων συγκρούσεων είναι ακριβώς οι πολίτες που θεωρητικά προστατεύονται από την διεθνή νομοθεσία. Σε περιπτώσεις όπου ο σεβασμός για τους πολίτες δεν είναι κατανοητός ή σκοπίμως αγνοείται ή δεν λαμβάνεται υπ' όψιν, τότε ακόμα και η ανθρωπιστική βοήθεια αγνοείται.

Ανθρώπινες Απώλειες

Η ανησυχία για την ευρεία διαθεσιμότητα των όπλων προέρχεται από την λανθασμένη χρήση των όπλων. Πολλοί από αυτούς που επιθυμούν να καταλάβουν θέματα σχετικά με την διαθεσιμότητα των όπλων και την λανθασμένη χρήση τους έχουν επικεντρωθεί σε γεγονότα

τραυματισμών σε πολίτες (πληθυσμούς). Τα τελευταία χρόνια διάφορες πηγές έχουν εκθέσει στοιχεία τα οποία αναφέρουν το ποσοστό των πολιτών που έχουν τραυματιστεί από όπλα σε διάφορες συγκρούσεις. Είναι πολύ σημαντικό να σημειωθεί ότι αυτές οι εκτιμήσεις σχεδόν πάντα παρέχονται χωρίς καμία ένδειξη από πού έχουν καταφτάσει αυτά τα στοιχεία. Πολύ συχνά υπάρχει αναφορά η οποία παραπέμπει σε παλιότερη αναφορά με τα ίδια στοιχεία.

Τα τελευταία χρόνια ένας μεγάλος αριθμός εγγράφων από μη-κυβερνητικές οργανώσεις, διεθνείς οργανισμούς και άρθρα ακόμα, είχαν στοιχεία τα οποία μετέπειτα έχουν χρησιμοποιηθεί ως απόδειξη από αυτούς που ασχολούνται με την διαθεσιμότητα και την λανθασμένη χρήση των όπλων και τα οποία όμως είναι δύσκολο ή σχεδόν αδύνατο να θεωρηθούν έγκυρα.

Η λογική υπαγορεύει ότι οι συγκρούσεις οι οποίες βασίζονται σε θέματα θρησκείας, εθνικότητας ή πολιτισμικές διαφοροποιήσεις τοποθετούν σε υψηλά

επίπεδα τις απώλειες. Μια μελέτη στην Κροατία στην οποία χρησιμοποιήθηκαν πιστοποιητικά θανάτου για να εξετάσουν το ποσοστό θνησιμότητας το οποίο σχετίζεται με τις συγκρούσεις, βρήκαν ότι σχετίζεται με ποσοστό 64% από τους 4339 θανάτους που μελετήθηκαν.

Πρώτον όλα τα στοιχεία που παρουσιάστηκαν θεωρούν ότι ο θάνατος πολιτών και ο τραυματισμός τους σε πρόσφατες συγκρούσεις έχει γίνει λόγω της έλλειψης προστασίας από την διεθνή νομοθεσία.

Δεύτερον υπάρχει απόδειξη ότι ο ρυθμός των θανάτων αυξάνεται στον 20^ο αιώνα.

Τέλος όσον αφορά την πραγματική αναλογία απωλειών πολιτών ίσως και να μας μπερδεύει. Για να εντοπίσουμε τις ανάγκες του πληθυσμού όσον αφορά την προστασία τους σε περίοδο συγκρούσεων, είναι απαραίτητο να εξετάσουμε τις συνθήκες στις οποίες συνέβησαν αυτοί οι τραυματισμοί. Λαμβάνοντας υπόψιν των αριθμό

θανάτων ή τραυματισμών αποκαλύπτοντας διαφορετικούς μηχανισμούς σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, η ανθρωπιστική βοήθεια θα γίνεται με διαφορετική συνέπεια.

Ξέπλυμα Όπλων

Κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου ο συναγωνισμός μεταξύ δύο στρατηγικών συμμάχων, στους οποίους υπήρχε διαθεσιμότητα όπλων για παγκόσμιους και στρατιωτικούς σκοπούς, είχε εξαφανιστεί. Μεγάλες μεταφορές όπλων από τις βασικές εξαγωγικές χώρες παρακινούνται τώρα κυρίως από οικονομικά οφέλη. Στρατιωτικοί, στρατηγικά και πολιτικοί παράγοντες έχουν γίνει σε πολλές περιπτώσεις δευτερογενείς ή πολλές φορές αγνοούνται εντελώς. Το ανθρώπινο κόστος στο εμπόριο όπλων έχει γίνει μηδαμινής σημασίας.

Ακόμη και η πρώην Τσεχοσλοβακία, η οποία πήρε μία πολιτική απόφαση στις αρχές της δεκαετίας του '90 για

την μείωση στις εξαγωγές όπλων, στη συνέχεια αποφάσισε να ξανά-ξεκινήσει το εμπόριο για οικονομικούς και άλλους λόγους. Σε αντίθεση, μεγάλες ποσότητες σε αποθέματα όπλων μεταφέρθηκαν από το βόρειο ημισφαίριο στις αναπτυσσόμενες χώρες με τη μορφή βοήθειας. Στην πραγματικότητα, τα αποθέματα όπλων είναι προϊόντα τα οποία έχουν κατασκευασθεί με τα χαμηλότερα προϋπολογισμούς στις βιομηχανικές χώρες ή προέρχονται από επιτυχημένες συμφωνίες ελέγχου των όπλων οι οποίες έχουν γίνει από μέλη του NATO για να εξαλείψει τις χιλιάδες όπλων από τις περιοχές τους.

Αυτή η ροή αποθεμάτων όπλων δεν πρόκειται να σταματήσει σύντομα εκτός εάν παρθούν μέτρα χωρίς καθυστέρηση. Στα επόμενα 5-10 έτη ένα νέο κύμα αποθεμάτων όπλων και πυρομαχικών στις αναπτυσσόμενες χώρες αναμένεται σαν αποτέλεσμα της ανάγκης κάποιων χωρών της πρώην Σοβιετικής Ένωσης να χρηματοδοτηθούν, ή της ανάγκης κάποιων άλλων

χωρών να εκμοντερνιστούν ώστε να μπορέσουν να γίνουν μέλη του ΝΑΤΟ.

Μεγάλες μεταφορές όπλων μπορεί να γίνουν η πηγή εντάσεων σε περίοδο ειρήνης και να υπάρξουν υψηλά επίπεδα απωλειών. Μαζικές εξαγωγές στο Ιράκ τη δεκαετία του 80 έχουν σημειωθεί από παρατηρητές.

Οι μεταφορές όπλων στη Ρουάντα με την αύξηση των εντάσεων το 1994-1995 θεωρείται ότι ενθάρρυναν τις γενοκτονίες στην χώρα. Οι επιρροές από τη μεταφορά όπλων την περίοδο του Ψυχρού Πολέμου έγιναν αντιληπτές σε πολλές συγκρούσεις σε όλο τον κόσμο.

Σε εθνικό επίπεδο, μετά την περίοδο του Ψυχρού Πολέμου παρατηρείται ότι σε πολλές χώρες δεν υπήρχε η κατάλληλη κρατική δομή για να μπορέσουν αυτές οι χώρες να ελέγξουν την διαθεσιμότητα των όπλων. Σε χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, αλλά και σε περιοχές όπου υπάρχουν συγκρούσεις στις

αναπτυσσόμενες χώρες, τα τελευταία χρόνια παρατηρείται αδυναμία της κυβέρνησης και των κοινωνικών δομών.

Βασικά Οπλικά Συστήματα

Στα τέλη της 10ετίας του 1990 το εμπόριο βασικών συμβατικών όπλων, παρόλο που μειώθηκε δραστικά, εντούτοις φτάνει στο ύψος των 10 δις δολαρίων το χρόνο. Την ίδια στιγμή ο πολλαπλασιασμός των μικρών όπλων και ελαφρού οπλισμού είναι αυξημένος. Αυτό λαμβάνει χώρα σε ένα περιβάλλον όπου η στοιχειώδης πειθαρχία η οποία υπήρχε από τις Ηνωμένες Πολιτείες και την πρώην Σοβιετική Ένωση, στους Συμμάχους τους έπαψε να υπάρχει. Στον σύγχρονο κόσμο των εσωτερικών συγκρούσεων είναι πολύ πιο δύσκολο να υποχρεώσεις και πολλές φορές είναι και αδύνατο να συμβεί.

Η διαθεσιμότητα των όπλων καθορίζεται από τους νόμους προσφοράς και ζήτησης χωρίς να δίνεται ιδιαίτερη σημασία στην συμπεριφορά των συμμετεχόντων. Στη σύγχρονη αγορά οι προμηθευτές, χώρες ή επιχειρήσεις, είναι εμφανώς απρόθυμοι για αγορές όπλων με συμβάσεις και ακολουθούν την συμπεριφορά και τους σκοπούς των φιλοπόλεμων.

Για πολλά χρόνια τώρα η παγκόσμια αγορά συμβατικών όπλων έχει εγγραφεί/ πιστοποιηθεί από οργανισμούς όπως ο SIPRI και τα Ηνωμένα Έθνη. Η πώληση ή μεταφορά αυτών των όπλων την 10ετία του '70 και '80, μεταξύ του NATO (χώρες μέλη) προς τις αναπτυσσόμενες χώρες ήταν εύκολο να εντοπιστεί από την ροή της αγοράς και τα χρήματα. Με τον καιρό η Διεθνής κοινότητα άρχισε να ανησυχεί γιατί ο πολλαπλασιασμός των οπλικών συστημάτων θα μπορούσε να οδηγήσει σε ανοικτό πόλεμο. Μετά το τέλος του Ψυχρού Πολέμου ακολούθησε μία δραματική

πτώση στις εξαγωγές παγκοσμίως οπλικών συστημάτων από \$40,5 δις το 1984 σε \$20 δις το 1994.

Στον αναπτυσσόμενο κόσμο, οικονομικοί περιορισμοί και η απώλεια όρων πίστωσης από τις υπερδυνάμεις σε όσα αφορούν τη χρηματοδότηση για τις πωλήσεις όπλων συνέβαλε στην μείωση των εισαγωγών όπλων από \$31 δις το 1987 σε \$12 δις το 1994 (με μια αύξηση στο \$18 δις το 1997). Η ανάπτυξη από την δεκαετία του '80 έγινε αναγκαία για τις αναπτυσσόμενες χώρες για έναν αριθμό εισαγωγέων βασικών οπλικών συστημάτων.

Μικρά και Ελαφρά Όπλα

Παρόλο που τα κύρια οπλικά συστήματα όπως τακ και αεροσκάφη θεωρούνται υπεύθυνα για πολλούς θανάτους πολιτών και για πολλές εθνικιστικές συγκρούσεις, οι διαχωριστικές features των μικρών όπλων τα έκαναν να ταιριάζουν απόλυτα σε δια-κρατικές συγκρούσεις στη δεκαετία του 1990.

Απλότητα και διάρκεια :

Αντίθετα με τα κύρια οπλικά συστήματα τα οποία χρειάζονται συνεχή παρακολούθηση λόγω των περίπλοκων ηλεκτρονικών συστημάτων, τα μικρά όπλα και ο ελαφρύς οπλισμός έχουν λίγα συναρμολογούμενα κομμάτια και χρειάζονται λίγες γνώσεις ή λογιστική υποστήριξη. Μερικά όπλα τέτοιου είδους μπορούν να παραμείνουν σε λειτουργία ευρέως σε συγκρούσεις οι οποίες συμπεριλαμβάνουν αμόρφωτους συμμετέχοντες / φαντάρους / στρατιώτες και παιδιά, γιατί ήταν εύκολο να τα χρησιμοποιήσουν με λίγη εκπαίδευση.

Φορητότητα :

Τα μικρά όπλα και ο ελαφρύς οπλισμός μπορούν να κουβαληθούν εύκολα από μεμονωμένα άτομα ή μικτά οχήματα. Μεταφέρονται εύκολα σε περιοχές συγκρούσεων.

Στρατιωτική /Αστυνομική & Ατομική Χρήση:

Σε αντίθεση με βασικά οπλικά συστήματα τα οποία γενικά χρησιμοποιούνται μόνο από εθνικές στρατιωτικές δυνάμεις, τα μικρά όπλα μπορούν να χρησιμοποιηθούν και από στρατιωτικές και από αστυνομικές δυνάμεις. Μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν και από ιδιώτες οι οποίοι φοβούνται για την προσωπική τους ασφάλεια.

Χαμηλό Κόστος & Ευρεία Διαθεσιμότητα:

Επειδή τα όπλα αυτά παράγονται μαζικά για στρατιωτική, αστυνομική και ιδιωτική χρήση υπάρχει μεγάλος αριθμός προμηθευτών σε όλο τον κόσμο. Η ύπαρξη ενός πολύ μεγάλου αριθμού τέτοιων όπλων, τα οποία συχνά ανακυκλώνονται από σύγκρουση σε σύγκρουση, έχει προκαλέσει μείωση των τιμών πολύ κάτω από το κόστος παραγωγής.

Για παράδειγμα, μία αναφορά του 1996 έγραφε πως στη Μοζαμβίκη και στην Αγκόλα μια караμπίνα μπορούσε να αγοραστεί με λιγότερα από \$15. Στην Ουγκάντα η

τιμή αναφέρθηκε πως ήταν ίδια με την τιμή ενός κοτόπουλου.

Φονικότητα:

Στις περισσότερες συγκρούσεις την δεκαετία του 1990 έχουν προκληθεί θάνατοι και τραυματισμοί λιγότερο από συμβατικά όπλα και περισσότερο από μικρά όπλα και ελαφρύ οπλισμό. Μια μελέτη από 101 συγκρούσεις οι οποίες συνέβησαν μεταξύ του 1989 και του 1996 έδειξε πως προτιμήθηκαν γενικά μικρά όπλα και ελαφρύς οπλισμός.

Διαθεσιμότητα Μικρών και Ελαφρών Όπλων

Σε σύγκριση με τα συστήματα συμβατικών όπλων η παγκόσμια αγορά των μικρών όπλων και του ελαφρού οπλισμού έγινε πιο δύσκολο να εκτιμηθεί και φυσικά να ελεγχθεί. Μερικές εθνικές κυβερνήσεις εκδίδουν στατιστικές για την αγορά ή μεταφορά όπλων. Το εμπόριο πραγματοποιείται στη μαύρη αγορά ή σε κάποια άλλα παράνομα κανάλια. Συχνά οι μεσίτες δουλεύουν

χωρίς να ελέγχονται από το κράτος, κάνοντας διακίνηση μεταξύ δύο χωρών ενώ βρίσκονται σε μία τρίτη χώρα.

Ένας σημαντικός διαχωρισμός τον οποίο πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν είναι μεταξύ του πολλαπλασιασμού των οπλικών συστημάτων και της εξάπλωσης των μικρών όπλων.

Η διαθεσιμότητα ουσιαστικά μεταφράζεται σε αυξημένο αριθμό όπλων σε ορισμένα κράτη ή σε χώρες με συγκεκριμένα οπικά συστήματα. Στις αναλύσεις για την διαθεσιμότητα των μικρών όπλων και ελαφρού οπλισμού, θα πρέπει να ληφθεί υπόψιν όχι μόνο η γεωγραφική διαθεσιμότητα των όπλων αλλά και το πως διατίθενται σε συγκεκριμένους τομείς κοινωνιών.

Παραγωγή

Κατά τη διάρκεια του 2^{ου} Παγκόσμιου Πολέμου, οι βασικές βιομηχανικές χώρες της Δύσης και του

Σοβιετικού μπλοκ ήταν και οι βασικοί παραγωγοί μικρών όπλων και ελαφρύ οπλισμού. Την δεκαετία του '60 και '70 ένας αυξανόμενος αριθμός τέτοιων όπλων κατασκευάστηκαν από έγκυρους συμμάχους των Ηνωμένων Πολιτειών και της Σοβιετικής Ένωσης του Ψυχρού Πολέμου και κάποιες χώρες του αναπτυσσόμενου κόσμου.

Πχ. Μεταξύ 55 και 72 εκατομμύρια όπλα κατασκευάστηκαν πολλές φορές με άδεια, σε 54 χώρες την περίοδο μετά το 2^ο Παγκόσμιο Πόλεμο. Πολλά από αυτά ανακυκλώνονται ακόμα και σήμερα από την μία σύγκρουση στην άλλη.

Από τη δεκαετία του 1980 η παραγωγή των μικρών όπλων άρχισε να αλλάζει. Ο αριθμός των παραγωγών μικρών όπλων αυξήθηκε 25% μεταξύ 1985 και 1995, που σημαίνει 300 εταιρίες σε πάνω από 70 χώρες.

Η αύξηση του αριθμού των παραγωγών είχε σαν αποτέλεσμα εκατομμύρια μικρών όπλων να πουληθούν ή δοθούν την περίοδο που οι μεγάλες δυνάμεις άρχισαν να μειώνουν τις δυνάμεις τους ή βρέθηκαν να έχουν περισσότερα όπλα μετά το τέλος του Ψυχρού Πολέμου.

Διεθνείς Μεταφορές

Το μεγαλύτερο μέρος των όπλων το οποίο χρησιμοποιήθηκε στις τελευταίες συγκρούσεις πέρασε τα διεθνή σύνορα πολλές φορές. Τα παραδείγματα που αναφέρονται παρακάτω αναλύουν την ύπαρξη καναλιών για προώθηση μικρών όπλων και ελαφρού οπλισμού και τις δυσκολίες μείωσης της διαθεσιμότητας τέτοιων όπλων.

Η διεθνής μεταφορά ενός όπλου μπορεί να ξεκινήσει ως νόμιμη διαδικασία μεταξύ κρατών ως αγοροπωλησία ή σε βοηθητικά στρατιωτικά προγράμματα. Παρόλο που δεν υπάρχουν αξιόπιστες εκτιμήσεις για τις νόμιμες

μεταφορές όπλων, είναι ξεκάθαρο πως όλες οι παράνομες συναλλαγές έχουν ξεκινήσει από νόμιμες μεταφορές.

Είναι ευρέως γνωστό ότι τα νόμιμα μεταφερόμενα όπλα γίνονται παράνομα με τη βοήθεια μίας κυβέρνησης ή ιδιωτικής εταιρίας, ή με ανταλλαγές μεταξύ εγκληματικών οργανώσεων. Αντίθετα, πολλές χώρες είτε είναι ανίκανες είτε δεν θέλουν να παρακολουθούν με επιτυχία την ροή των προϊόντων εντός και εκτός των συνόρων τους. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι κυβερνήσεις φαίνονται να μη «βλέπουν», κυρίως για πολιτικούς ή οικονομικούς λόγους, περιπτώσεις όπου οι μεταφορές δεν γίνονται προς τις επίσημες εθνικές αρχές.

Οι μεταφορές πολλών μικρών όπλων εμπλέκουν και τη μαύρη αγορά, την προμήθεια δηλαδή όπλων σε προκλήσεις εμπάργκο, και άλλες νόμιμες διαδικασίες. Παγκοσμίως υπάρχει ένα πολύ καλά εδραιωμένο δίκτυο μεταξύ της αγοράς εμπορίας ναρκωτικών και την

παράνομη διακίνηση όπλων. Αυτά τα δίκτυα έχουν αναπτύξει μεθόδους μετακίνησης και πώλησης σε αγοραστές.

Η διεθνής κοινότητα έχει αποδειχθεί ανίκανη ή χωρίς θέληση να ενισχύσει τα εμπάργκο των Ηνωμένων εθνών τα οποία προσπαθούν να εμποδίσουν την ροή όπλων σε περιοχές όπου υπάρχουν συγκρούσεις.

Υπάρχουν συχνά περιπτώσεις όπου η Διεθνής Νομοθεσία έχει παραβιαστεί. Είναι ευρέως γνωστό ότι κατά τη διάρκεια και μετά την διάσπαση της Γιουγκοσλαβίας, ένας αριθμός κρατών αφήφησε το εμπάργκο των Ηνωμένων Εθνών και προμήθευσε με όπλα τις δυνάμεις στη Βοσνία.

Σε μία συγκεκριμένη περίπτωση σε αναφορά του 1996 για την Ρουάντα υπήρχαν λεπτομέρειες για παράνομη διακίνηση όπλων από τις Σεϋχέλλες στις κυβερνητικές δυνάμεις της Ρουάντα , ένα μήνα μετά το εμπάργκο των

Ηνωμένων Εθνών τον Ιούνιο του 1994 και κατά την διάρκεια γενοκτονιών στη χώρα αυτή.

Η κλοπή όπλων από αποθήκες στρατιωτικές και αστυνομικές είναι μεγάλο πρόβλημα σε χώρες οι οποίες πλήττονται από εμφύλιους πολέμους ή εσωτερική βία. Ο εμφύλιος στην Αλβανία την Άνοιξη του 1997, ήταν ο λόγος για την εμφάνιση 750,000 ή και παραπάνω όπλων, αφέθηκαν στους πολίτες από τις στρατιωτικές μονάδες. Αυτά τα όπλα ήταν κρυμμένα από διάφορες ομάδες στην Αλβανία. Πολλά από αυτά εντοπίστηκαν στο Κόσοβο και σε μικρότερο ποσοστό στη Δημοκρατία της Μακεδονίας. Το 1998 τα Ηνωμένα Έθνη ξεκίνησαν ένα πρόγραμμα «όπλα και ανάπτυξη» σε ένα τμήμα της Αλβανίας, το οποίο στόχευε στην συγκέντρωση και καταστροφή μικρών όπλων με αντάλλαγμα βοήθεια στην ανάπτυξη της. Μέχρι τον Φεβρουάριο του 1999 5.000 όπλα και 1,5 εκατομμύριο πυρομαχικά συγκεντρώθηκαν.

Όλες οι προσπάθειες να ελεγχθεί η παραγωγή των όπλων και να υπάρχει διαφάνεια στις διεθνείς μεταφορές απέτυχαν στο να διευθύνουν το θέμα, δηλαδή το γεγονός ότι τα μικρά όπλα είναι το αίτιο των απωλειών στις συγκρούσεις των δεκαετιών του 1980 και 1990. Αυτά τα όπλα συνεχίζουν να προκαλούν υψηλές απώλειες ακόμη και μετά το τέλος των εχθροπραξιών.

Αποτελέσματα της Μελέτης για την Διαθεσιμότητα των Όπλων.

Ο Ερυθρός Σταυρός έχει εκτεταμένη εμπειρία στο να προσφέρει βοήθεια σε θύματα ένοπλων συγκρούσεων. Με βάση αυτή την εμπειρία μπορεί και να σχολιάσει την χρήση των όπλων και τα αποτελέσματά τους.

Υπάρχει βέβαια ένας αριθμός από περιορισμούς όταν πρόκειται να εξετάσουμε την ερώτηση –μία σχέση μεταξύ διαθεσιμότητας όπλων και την χρήση τους από πολίτες, σε περίπτωση ένοπλης σύγκρουσης. Πιθανόν ο πιο συγκεκριμένος περιορισμός είναι ότι ακόμα κι αν

ήταν πιθανόν να δείξει κάποιος ότι υπάρχει μια τέτοια σχέση, θα ήταν πολύ δύσκολο, εάν όχι απίθανο, να αποδειχθεί η φύση αυτής της σχέσης.

Εάν υποθέσουμε ότι πλήρης και ακριβής πληροφόρηση μπορούσε να μαζευτεί και από τους τραυματισμούς και από την διαθεσιμότητα των όπλων σε μία συγκεκριμένη κατάσταση, το αποτέλεσμα θα ήταν ότι τα δύο αυτά έχουν σχέση μεταξύ τους.

Το παρόν κείμενο δεν μπορεί να αποδείξει ότι η ευρεία διαθεσιμότητα των όπλων προκαλεί παραβίαση της Διεθνούς Νομοθεσίας για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα σε περιπτώσεις ύπαρξης πολιτών σε ένοπλες συγκρούσεις. Το περισσότερο που θα μπορούσε να περιμένει κανείς από μια μελέτη του ζητήματος αυτού είναι μία απάντηση στην ακόλουθη ερώτηση: Είναι οι παραβιάσεις της νομοθεσίας για τα ανθρώπινα δικαιώματα ή οι τραυματισμοί των πολιτών δυνατόν να συμβούν ως

αποτέλεσμα της διαθεσιμότητας των όπλων σε μία κοινωνία;

Αυτή η ερώτηση τονίζει και την σημασία ενός άλλου περιορισμού. Η διαθεσιμότητα των όπλων σε μια κοινωνία είναι σε σχεδόν κάθε περίπτωση ένοπλης σύγκρουσης, πολύ δύσκολο να υπολογιστεί με ακρίβεια. Επίσης αυξήσεις ή μειώσεις κατά καιρούς και ειδικότερα για τα μικρά και ελαφρά όπλα είναι αδύνατο να υπολογιστούν.

Παραλληλισμός της Διαθεσιμότητας των Όπλων σε Σταθερές και Ασταθείς Κοινωνίες.

Σε κοινωνίες οι οποίες δεν εμπλέκονται σε συγκρούσεις είναι πολύ ευκολότερο να μετρηθεί η διαθεσιμότητα των όπλων και τα αποτελέσματα της. Υπήρχε μία ανησυχία για ένα διάστημα ότι η ευρεία διαθεσιμότητα των όπλων σχετίζεται με αρνητικά κοινωνικά φαινόμενα.

Αν μιλήσουμε γενικά, μελέτες οι οποίες έχουν εξετάσει το θέμα της κατοχής όπλων αλλά και διάφορες μετρήσεις του βίαιου εγκλήματος έχει βρεθεί ότι τα δύο αυτά συνδέονται άμεσα. Μία μελέτη η οποία αναφέρεται στην σχέση μεταξύ των ποσοστών οπλοκατοχής και των θανάτων από όπλα στον Καναδά, τις Ηνωμένες Πολιτείες, την Ουαλία, το Ηνωμένο Βασίλειο και την Αυστραλία διαπιστώθηκε ότι το 92% των ποσοστών θανάτου θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι οφείλεται στην πρόσβαση σε όπλα, σε περιοχές που έχουν εύκολη πρόσβαση σε αυτά.

Οι μελέτες υποστηρίζουν η διαθεσιμότητα των όπλων συσχετίζεται και με τον βαθμό κοινωνικής βίας στις βιομηχανικές χώρες. Το ποσοστό στο οποίο αυτά τα αποτελέσματα μπορούν να γενικευτούν και να εφαρμοστούν σε ένοπλη σύγκρουση είναι θέμα προσωπικής επιλογής. Πολλοί μπορούν να ισχυριστούν ότι κάποια πράγματα τα οποία πρέπει να ληφθούν υπ' όψιν σε περίπτωση εγχώριας σύγκρουσης διαφέρουν

απόλυτα από τους παράγοντες που πρέπει να ληφθούν υπόψιν σε μία σταθερή κοινωνία.

Ηνωμένα Έθνη

Το θέμα της παγκόσμιας αγοράς όπλων ήταν το πρώτο που τοποθετήθηκε στην ατζέντα των Ηνωμένων Εθνών το 1962, παρόλο που παρέμεινε ταμπού για τα επόμενα 25 χρόνια, το πρώτο ψήφισμα του Συμβουλίου για μεταφορές όπλων, η οποία υιοθετήθηκε το 1988, κάλεσε τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών να μελετήσει μέτρα για την προώθηση της διαφάνειας στην μεταφορά συμβατικών οπλικών συστημάτων.

Ως αποτέλεσμα αυτής της μελέτης έχει ιδρυθεί το *Register of Conventional Arms* των Ηνωμένων Εθνών από τις αρχές του 1992.

Το τμήμα αυτό των Ηνωμένων Εθνών στις εγγραφές του καλύπτει μόνο την μεταφορά συγκεκριμένων βασικών

συμβατικών οπλικών συστημάτων και στοχεύει στην αναγνώριση κατασκευαστών όπλων. Παρόλο που μόνο 92 κυβερνήσεις κατέθεσαν σημαντικά στοιχεία το 1997, έχει εκτιμηθεί ότι σχεδόν όλες οι μεταφορές των συστημάτων ανακοινώθηκαν από την εξαγωγική ή την εισαγωγική χώρα ή και τις δύο.

Μετά τον 2^ο Πόλεμο του Κόλπου, ο Πρόεδρος Μπους κάλεσε ένα από τα μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών για να παρατηρήσει ένα γενικό κανόνα για τις μεταφορές όπλων. Με το τέλος του έτους οι 15 ξεκίνησαν μια σειρά από συναντήσεις για να σκεφτούν την μεταφορά όπλων σε σχέση με τη Μέση Ανατολή. Υπήρξαν διαφωνίες, κυρίως μεταξύ Κίνας και των άλλων τεσσάρων μελών, για την ανάγκη παγκόσμιας ή τοπικής προσέγγισης και αναφορά ή προχωρημένη συμβουλευτική στις μεταφορές. Μια σειρά από οδηγίες υιοθετήθηκε που συμπεριλάμβαναν και συμφωνίες για να αποφύγουν μεταφορές, οι οποίες:

- α) θα ενίσχυαν μια ένοπλη σύγκρουση.
- β) θα αύξαναν την ένταση και την αστάθεια σε μία γεωγραφική περιοχή.

Σε ένα μήνυμα του Ιανουαρίου του 1995 στο Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, ο Γενικός Γραμματέας Boutros-Boutros Gali δήλωσε: *«Η πρόοδος σε όπλα μαζικών καταστροφών και βασικά οπλικά συστήματα, πρέπει να ακολουθηθεί από παράλληλη πρόοδο στα συμβατικά όπλα και στα μικρά και ελαφρά όπλα (...) θα χρειαστεί πολύ καιρό για να βρεθούν δραστικές λύσεις. Πιστεύω ακράδαντα ότι η έρευνα θα πρέπει να ξεκινήσει τώρα και σκοπεύω να παίξω το ρόλο μου σε αυτή τη προσπάθεια».*

Τα Ηνωμένα Έθνη, μετά το κάλεσμα του Boutros-Boutros Gali, δημιούργησαν δύο βασικές μελέτες, η καθεμία με την δική της πρόταση για τον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να γίνονται οι ενέργειες. Η Επιτροπή για την Αποτροπή του Εγκλήματος και το Συμβούλιο για

την Οικονομική και Κοινωνική Δικαιοσύνη (ECOSOC) εξέδωσε μια επιθεώρηση για τα όπλα, τα πυρομαχικά και τα εκρηκτικά και έκανε υποδείξεις για την παράνομη διακίνηση τους.

Αυτή η επιθεώρηση ακολουθήθηκε από τις ενέργειες μίας Επιτροπής επίλυσης προβλημάτων η οποία και ζήτησε να γίνουν διαπραγματεύσεις για την κατασκευή και διακίνηση όπλων, των τμημάτων τους και των πυρομαχικών, ένα θέμα πάνω στο οποίο ξεκίνησαν οι διαπραγματεύσεις το 1999.

Μια 2^η μελέτη το 1997 από το ομάδα των Ειδικών Κυβερνητικών για τα μικρά και ελαφρά όπλα παρείχε μια ανασκόπηση των αιτιών και των αποτελεσμάτων της διακίνησης μικρών και ελαφρών όπλων καθώς επίσης και τα αίτια και τα αποτελέσματα της μεταφοράς μικρών και ελαφρών όπλων σε χώρες στις οποίες υπάρχουν εντάσεις και αστάθεια. Στην εισαγωγή αυτής της μελέτης ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών

Kofi Annan επισήμανε: «Επειδή λοιπόν τα όπλα δεν προκαλούν συγκρούσεις σε περιοχές από μόνα τους, ο πολλαπλασιασμός των μικρών και ελαφρών όπλων επηρεάζει την ένταση, την διάρκεια ασκήσεως βίας και ενθαρρύνει την επίλυση των προβλημάτων με πολεμικές επιχειρήσεις και δεν αναζητά την ειρηνική επίλυση των διαφορών. Αυτό λοιπόν που βλέπουμε, είναι ένας κύκλος, στον οποίο η ανασφάλεια οδηγεί σε αύξηση της ζήτησης των όπλων το οποίο βέβαια οδηγεί σε μεγαλύτερη ανασφάλεια». Αυτή η μελέτη παρείχε και μία σειρά από υποδείξεις για την μείωση της αστάθειας εξαιτίας των όπλων.

Τα Ηνωμένα Έθνη ξεκίνησαν να μελετούν την αποτελεσματικότητα των διαφόρων διεθνών εμπάργκο τα οποία γίνονται για να αποτραπεί η μεταφορά όπλων σε περιοχές συγκρούσεων. Ακόμη επισημαίνουν πως δεν υπάρχουν διεθνείς συμφωνίες οι οποίες να ελέγχουν τον πολλαπλασιασμό των μικρών όπλων, όπως γίνεται με κάποιους άλλους τύπους όπλων.

Πιο πρόσφατα το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών επισήμανε πως το αντίκτυπο του πολλαπλασιασμού των όπλων, και κυρίως των μικρών όπλων φαίνεται στην ασφάλεια των πολιτών και πως έπρεπε να περιοριστούν οι μεταφορές όπλων οι οποίες θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε συγκρούσεις ή σε αύξηση των εντάσεων ή σε ένοπλες συγκρούσεις. Τέλος έγινε αναφορά στο μεγάλο χάσμα που υπάρχει ανάμεσα στους κανόνες της Διεθνούς Νομοθεσίας για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και την εφαρμογή τους.

G8

Από το 1994 το G-8 έχει θέσει το ζήτημα της παράνομης μεταφοράς όπλων. Η ανακοίνωση τον Μάιο του 1998, δήλωνε την υποστήριξη του G-8 για την δημιουργία ενός συστήματος το οποίο θα μπορεί να ελέγχει την παράνομη μεταφορά όπλων και οπλικών συστημάτων.

Group of like-minded States

Υπό την εποπτεία της Νορβηγίας και του Καναδά η ομάδα των 21 χωρών οι οποίες και συναντήθηκαν στο Όσλο τον Ιούλιο του 1998 για να συζητήσουν το πρόβλημα του πολλαπλασιασμού των μικρών και ελαφρών όπλων και να σκεφτούν τύπους πιθανών ενεργειών οι οποίες θα μπορούσαν να γίνουν από κυβερνήσεις άμεσα συνδεδεμένες με το θέμα. Η ομάδα των χωρών αυτών δημιούργησε ένα έγγραφο με τίτλο: *“An International Agenda on Small Arms and Light Weapons: Elements of a Common Understanding”*, το οποίο και αναφέρεται στην ανάγκη για την αποτροπή παράνομων μεταφορών όπλων καθώς επίσης και στην ενίσχυση των μέτρων για τον έλεγχο των νόμιμων μεταφορών. Οι παραπάνω ενέργειες φυσικά συμπεριλαμβάνουν και καταστροφή των περισσευούμενων όπλων, ενίσχυση ελέγχου των συνόρων, προσπάθεια για την εφαρμογή της νομοθεσίας, και μαρκάρισμα των όπλων ώστε να εντοπίζονται

εύκολα. Η ανάγκη για την διασφάλιση της εφαρμογής του νόμου για τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι πολύ σημαντικός παράγοντας.

Nobel laureates

Από το 1996, ο Όσκαρ Άριας και μία ομάδα από ανθρώπους οι οποίοι έχουν τιμηθεί με το βραβείο Νόμπελ, προσπαθούν να πείσουν για μία διεθνή καμπάνια, η οποία αναφέρεται σε ένα παγκόσμιο κώδικα μέσω του οποίου θα ελέγχονται οι μεταφορές των όπλων. Ο κώδικας αυτός θα βασίζεται σε κάποια κριτήρια, παρόμοια με αυτά τα οποία έχουν υιοθετηθεί από την Ευρώπη:

- Συμμόρφωση με την Διεθνή Νομοθεσία για τα ανθρώπινα δικαιώματα.
- Δημοκρατικές Εκλογές.
- Επιμονή σε διεθνή εμπάργκο για τα όπλα.

- Δέσμευση για την προώθηση της εγχώριας ειρήνης και σταθερότητας.
- Συμμετοχή των Ηνωμένων Εθνών.

REGIONAL

Πολλοί αναλυτές πιστεύουν ότι οι τοπικοί μηχανισμοί για τον έλεγχο του εμπορίου των μικρών όπλων θα μπορούσαν να είναι πιο αποτελεσματικοί από κάποια μέτρα τα οποία θα μπορούσαν να εφαρμοστούν διεθνώς, τα οποία έχουν πάρει την μορφή εθελοντικής εργασίας. Η ροή των όπλων στα σύνορα υπαγορεύει την ανάγκη για αυστηρότερο έλεγχο στις εξαγωγές όπλων και φυσικά το παράνομο εμπόριο.

EUROPEAN UNION

Μετά τον 2^ο πόλεμο του Κόλπου, το Συμβούλιο των Προέδρων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας υιοθέτησε μια σειρά από guidelines για τις μεταφορές των όπλων. Τα

κριτήρια τα οποία ίσως θα πρέπει να ληφθούν υπ' όψιν πριν την μεταφορά των όπλων είναι :

- Σεβασμός για τα ανθρώπινα δικαιώματα στις χώρες προορισμού.
- Η κατάσταση η οποία επικρατεί στην χώρα προορισμού, δηλαδή η ύπαρξη έντασης ή εσωτερικών ένοπλων συγκρούσεων.
- Η συμπεριφορά της χώρας – αγοραστή σε σχέση με την διεθνή κοινότητα, δηλαδή η στάση της στην τρομοκρατία, η φύση των συμμαχιών της με άλλες χώρες και ο σεβασμός στην Διεθνή Νομοθεσία.
- Η ύπαρξη του ρίσκου – δηλαδή το κατά πόσο ο εξοπλισμός αυτός, τον οποίο θα προμηθευτεί η χώρα, θα παραμείνει στην χώρα ή θα εξαχθεί υπό μη επιθυμητές συνθήκες.

Το 1997 η Ευρωπαϊκή Κοινότητα εγκαθίδρυσε ένα πρόγραμμα για την αποτροπή παράνομων μεταφορών

όπλων. Αυτό έγινε με την υιοθέτηση , τον Ιούνιο του 1998, ενός Κώδικα Συμπεριφοράς (Code of Conduct) μέσω του οποίου ελέγχονται οι νόμιμες μεταφορές όπλων, και στον οποίο οι χώρες – μέλη έχουν την δυνατότητα να μην παρέχουν άδειες, λαμβάνοντας υπόψιν δεδομένα στοιχεία της συγκεκριμένης χώρας σε τομείς όπως τα ανθρώπινα δικαιώματα, την τοπική σταθερότητα, την ανάπτυξη και την εφαρμογή της Διεθνούς Νομοθεσίας.

Ο Κώδικας αυτός έχει υιοθετηθεί με τέτοιο τρόπο έτσι ώστε όλες οι χώρες – μέλη να ενεργούν από κοινού, που σημαίνει ότι υπάρχει δέσμευση για πρακτική βοήθεια στις αναπτυσσόμενες χώρες στην προσπάθεια τους να σταματήσουν την ροή των όπλων εντός και εκτός συνόρων.

Ο Κώδικας αυτός θεωρείται πολύ σημαντική πρόοδος για τα δεδομένα της Ευρώπης, παρόλο που δεν καλύπτει

στον αναμενόμενο βαθμό τις ανάγκες της Ευρώπης για διαφάνεια στις εξαγωγές όπλων.

Organization of American States (OAS)

Υπό την προεδρία της Μεξικανικής και Κολομβιανής κυβέρνησης ξεκίνησαν κάποιες συζητήσεις το 1996, σχετικά με το διαρκώς αυξανόμενο πρόβλημα της παράνομης διακίνησης όπλων και φυσικά τη σχέση του εμπορίου όπλων με άλλα δίκτυα όπως το εμπόριο ναρκωτικών και τα διεθνή συνδικάτα εγκλήματος. Το 1997 ξεκίνησαν νέες συζητήσεις σχετικά με το θέμα. Σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα ολοκληρώθηκε και υπογράφηκε από 29 χώρες της Αμερικής η συνθήκη ενάντια στην παράνομη κατασκευή και διακίνηση όπλων, πυρομαχικών, εκρηκτικών και άλλων σχετικών υλικών (Inter-American Convention Against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Ammunition, Explosives and Other Related Materials). Η συνθήκη περιλαμβάνει δεσμεύσεις, σχετικά μέτρα

ώστε τα όπλα να σημαδεύονται κατά την κατασκευή τους ή την εισαγωγής τους, αποτελεσματικά συστήματα για τον έλεγχο εισαγωγών και εξαγωγών, δίκτυα ανταλλαγής πληροφοριών σχετικών με γνωστούς εμπόρους όπλων και δίκτυα διακίνησης, και τέλος συνεργασία με μυστικές υπηρεσίες για να υπάρχει βοήθεια σε επικείμενες έρευνες.

Τοπικές Προσπάθειες των Ηνωμένων Εθνών.

Το 1994 και το 1995, συμβουλευτικές αποστολές των Ηνωμένων Εθνών εστάλησαν στο Μαζί και σε χώρες της Σαχάρας (Μπουρκίνα, Φάσο, Μαυριτανία,, Νιγηρία, Σενεγάλη) για να ξεκινήσουν έρευνες για τον πολλαπλασιασμό μικρών και ελαφρών όπλων. Οι αποστολές έδειχναν ενδιαφέρον κυρίως στους τύπους των προγραμμάτων τα οποία θα μπορούσαν να δουλέψουν στην Αφρική, έτσι ώστε, να αποσυρθούν τα όπλα και να αποφευχθεί η ανακύκλωση των όπλων μεταξύ των πολιτών. Ακόμη διερεύνησαν το ποσοστό

προσωπικής ασφαλείας σε αυτές τις κοινωνίες. Η προσωπική ασφάλεια είναι απαραίτητη πριν τέτοια προγράμματα τεθούν σε εφαρμογή.

Επίσης, οι αποστολές αυτές είδαν ποιοι κώδικες (codes of conduct) θα ήταν αποτελεσματικοί για τις χώρες προμηθευτές. Τα Ηνωμένα Έθνη, επιπλέον, εγκαθίδρυσαν ένα είδος χρηματοδότησης για την Κεντρική Αφρική, έτσι ώστε, να μειωθεί ο ρυθμός πολλαπλασιασμού των μικρών και ελαφρών όπλων.

Τα σχέδια της Δυτικής Αφρικής

Ακολουθώντας την αποστολή των Ηνωμένων εθνών, η κυβέρνηση του Maji προώθησε ένα σχέδιο για να περιορίσει την παραγωγή και την εισαγωγή μικρών και ελαφρών όπλων μεταξύ των χωρών της Δυτικής Αφρικής. Αυτό έγινε για να ενδυναμωθούν οι προσπάθειες της κυβέρνησης του Maji στην συγκέντρωση και καταστροφή πλεονάσματος μικρών και

ελαφρών όπλων με την δημιουργία μιας συνθήκης ειρήνης, την οποία η κυβέρνηση υπέγραψε το 1992 (north groups). Ένα σημαντικό ψυχολογικό βήμα σε αυτή την διαδικασία ήταν η καταστροφή 3.000 όπλων σε μια φωτιά για την ειρήνη το 1996. Το 1998 μια διεθνής συνάντηση στο Όσλο της Νορβηγίας, έφερε κοντά αντιπροσώπους από τις περισσότερες Αφρικανικές χώρες, την Ευρώπη και μέλη της συμφωνίας Wassenaac (μέσω της οποίας 33 χώρες συνεργάζονται για τον έλεγχο εξαγωγών όπλων).

Μέλη της συμφωνίας Wassenaac σέβονται το μελλοντική διαθεσιμότητα στην Δυτική Αφρική και κάποιες από τις χώρες αυτές δίνουν τις βάσεις για την εφαρμογή του ελέγχου εξαγωγών.

Σε μία συνάντηση της Οικονομικής Κοινότητας των Δυτικών Αφρικανικών Χωρών, ανακοινώθηκε το moratorium για μια περίοδο 3 ετών στις 31 Οκτωβρίου του 1998.

Νότιος Αφρική – Σχέδιο Ενεργειών

Τον Μάιο του 1998, χώρες της Νοτίου Αφρικής και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, με την τεχνική υποστήριξη διαφόρων βορειο-Αφρικανικών και Ευρωπαϊκών ινστιτούτων έρευνας και μη κυβερνητικούς οργανισμούς, υιοθέτησαν ένα πλάνο ενεργειών, το οποίο τοποθετεί μια λεπτομερή ατζέντα η οποία στοχεύει :

- Να καταπολεμήσει τις παράνομες μεταφορές όπλων.
- Να ενθαρρύνει την συλλογή όπλων τα οποία βρίσκονται σε εγχώρια κυκλοφορία και την καταστροφή πλεονάσματος όπλων.
- Να ενισχύσει τους κανονισμούς για νόμιμες μεταφορές όπλων.
- Να αυξήσει την διαφάνεια των όπλων στην περιοχή και να αυξηθεί η συνεργασία της

αυτονομίας και των τοπικών αρχών για να πολεμήσουν την παράνομη διακίνηση.

Το πλάνο ενεργειών δεν συνοδευόταν από δεσμεύσεις με τις πηγές για την εφαρμογή του. Είχε όμως την υποστήριξη κυβερνήσεων της Ευρώπης και μελλοντικά αναμένεται να υποστηριχθεί και από το “join action” της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ένα ενθαρρυντικό βήμα για τις προσπάθειες ελέγχου ροής των μικρών και ελαφρών όπλων ήταν η εισαγωγή από την Ευρωπαϊκή Ένωση το 1998 μίας προσπάθειας η οποία θα άνοιγε το δρόμο για την χρήση χρηματοδοτήσεων για προσπάθειες από την αστυνομία και για την επίβλεψη και συμμετοχή σε θέματα που έχουν σχέση με τα όπλα – ένα θέμα το οποίο ήταν μόνο για αναπτυσσόμενους κύκλους.

Ενέργειες σε εθνικό επίπεδο

Πολλές χώρες είχαν έλεγχο για τις εξαγωγές βασικών συμβατικών όπλων, πυρηνικών και άλλων ευαίσθητων

υλικών και συγκεκριμένες διπλής χρήσης τεχνολογίες(civilian – military). Το 1997 επανενεργοποιήθηκε το Arms Export Control Act, για να ελεγχθούν οι εξαγωγές των Ηνωμένων Πολιτειών, ενώ ο Καναδάς εισήγαγε μία ακόμη πιο αυστηρή πολιτική για τον έλεγχο των εξαγωγών το 1986. Και στις δύο χώρες αλλά και σε πολλές άλλες, κυβερνήσεις και οι ιδιωτικές εταιρίες – προμηθευτές, πρέπει να καλύπτουν συγκεκριμένα κριτήρια (συμπεριλαμβανομένων πιστοποιητικών, ότι οι μεταφορές των όπλων δεν θα επηρεάσουν τα ανθρώπινα δικαιώματα στη χώρα η οποία τα εισάγει) με σκοπό να αποκτήσουν προτεραιότητα, πάνω δηλαδή από τα ανθρώπινα δικαιώματα, σε αποφάσεις που έχουν να κάνουν με μεταφορές όπλων.

Πιο πρόσφατα, το 1995, έγιναν κάποιες προσπάθειες για την εναρμόνιση διάφορων εθνικών πολιτικών στα πλαίσια της συμφωνίας Wassenaar. Βαριά και ελαφρά όπλα συμπεριλαμβάνονται στη συμφωνία αυτή.

Οι δεσμεύσεις οι οποίες έγιναν είναι σημαντικές από πολιτικής πλευράς, αλλά δεν συμβαδίζουν νομικά.

Παρόλο που υπάρχουν ευρείες διαφορές από χώρα σε χώρα, στο πως πωλούνται και μεταφέρονται τα όπλα, αυξάνουν τις πιέσεις για την πραγματοποίηση ελέγχου των εξαγωγών όπλων με βάση κυρίως τα ανθρώπινα δικαιώματα. Στο Ηνωμένο Βασίλειο αφού εξετάστηκαν οι εξαγωγές όπλων από τη Μ. Βρετανία στο Ιράκ, η Βρετανική κυβέρνηση πρότεινε μεγάλες αλλαγές στην υπάρχουσα πολιτική για τις εξαγωγές όπλων. Η Καναδική κυβέρνηση επίσης επανεξετάζει την πολιτική της κυρίως με σκοπό τα κριτήρια να είναι περισσότερο τα ανθρώπινα δικαιώματα και φυσικά να υπάρχουν πιστοποιητικά ώστε να μειωθεί το ρίσκο για πιθανή χρήση στρατιωτικού εξοπλισμού εναντίον πολιτών.

Τον Ιούνιο του 1997, οι Ηνωμένες Πολιτείες μετά από χρόνια συζητήσεων, υιοθέτησαν ένα κανονισμό ο οποίος περιλάμβανε ένα κώδικα συμπεριφοράς για τις

μεταφορές όπλων, βασιζόμενο στα ανθρώπινα δικαιώματα και σε άλλα κριτήρια. Ο κώδικας θα ζητούσε από τον Πρόεδρο μία ετήσια λίστα χωρών ειδική για τις εξαγωγές όπλων. Εάν ο Πρόεδρος θεωρούσε πως έπρεπε να παρέχει όπλα σε χώρες οι οποίες δεν είναι στην ετήσια λίστα θα έπρεπε να υπάρχει και η απόφαση του Κογκρέσου.

Μερικές από τις αναπτυσσόμενες χώρες χρησιμοποιούν αυστηρούς κανονισμούς για την πώληση και την μεταφορά όπλων. Ένα αξιοπρόσεκτο παράδειγμα είναι ότι η Νότια Αφρική τον Ιούλιο του 1995 υιοθέτησε νέες πολιτικές οι οποίες θέτουν όρους για την μεταφορά όπλων σε πολλές χώρες οι οποίες αντιμετωπίζουν παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Οι όροι για την μεταφορά όπλων, η οποία υιοθετήθηκε μέχρι το 1996, υπαγορεύει τον έλεγχο των εξαγωγών στη Νότια Αφρική σύμφωνα με κριτήρια ασφαλείας τα οποία έχει θέσει και σύμφωνα πάντα με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Οι εξαγωγές θα πρέπει να εγκρίνονται στην συνέχεια από

ένα συμβούλιο (committee) του οποίου ο επικεφαλής θα είναι υπουργός χωρίς όμως συμφέροντα σχετικά με τις μεταφορές όπλων.

Το Φεβρουάριο του 1990, η Νότια Αφρική ανακοίνωσε ότι θα καταστρέφει το πλεόνασμα των όπλων έτσι ώστε να αποφύγει την ανακύκλωση του εντός συνόρων αλλά και διεθνώς. Ούτως ή άλλως η κυβέρνηση δήλωσε ότι ο πολλαπλασιασμός των μικρών και ελαφρών όπλων έχει απογοητευτικά αποτελέσματα στην κοινωνικό-οικονομική ανάπτυξη και την ανακατασκευή πολιτισμένων κοινωνιών στην Ν. Αφρική.

Τέλος, η Κίνα έκδωσε τους κανονισμούς εξαγωγών της στην Αγγλική γλώσσα η οποία ενεργοποιήθηκε τον Ιανουάριο του 1998.

Κριτήρια βασισμένα στην Διεθνή Νομοθεσία για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Όπως έχουμε αναφέρει ένας τρόπος για να εισάγεις κανονισμούς για την διαθεσιμότητα των όπλων είναι η εγκαθίδρυση διεθνών και εθνικών κωδικών συμπεριφοράς για την διακίνηση των όπλων. Οι κώδικες αυτοί εισάγουν *norms*, για την συμπεριφορά της εκάστοτε χώρας γύρω από την οποία μπορεί να υπάρχει ευρεία υποστήριξη η οποία όμως είναι μη πολιτική και οι εθνικοί κανόνες για έλεγχο μεταφορών όπλων.

Είναι αξιοσημείωτο πάντως ότι ανάμεσα στους κώδικες που υιοθετήθηκαν από κυβερνήσεις μόνο αυτός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας αναφέρεται στον σεβασμό απέναντι στη διεθνή νομοθεσία για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Σύμφωνα με αυτά που γνωρίζουμε κανένας εθνικός κανονισμός δεν αναφέρεται σε αυτή την νομοθεσία. Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, η σχέση μεταξύ της

νομοθεσίας για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τους σκοπούς για τους οποίους όπλα και πυρομαχικά διακινούνται, μας δείχνει ότι θα έπρεπε ο νόμος αυτός να λαμβάνεται υπ' όψιν ως προκαταρτικό στάδιο για τις χώρες που εξάγουν όπλα.

Ένα βήμα για τον περιορισμό της διαθεσιμότητας των όπλων και πυρομαχικών σε αυτούς που διαπράττουν (ή τείνουν να διαπράξουν) βιαιότητες και παραβιάσεις αντίθετα δηλαδή με την Διεθνή νομοθεσία για τα ανθρώπινα δικαιώματα, είναι η δημιουργία κωδικών συμπεριφοράς στους οποίους να εμπεριέχονται αναφορές για τον σεβασμό στην διεθνή νομοθεσία για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Τέτοιες αναφορές και δέκτες θα πρέπει να συμπεριληφθούν και στους ήδη υπάρχοντες κανονισμούς γιατί δεν υπάρχουν.

Αυτά στα οποία θα αναφερθούμε παρακάτω είναι δείκτες-μέτρα τα οποία και σέβονται την διεθνή νομοθεσία για τα ανθρώπινα δικαιώματα και θα συμβάλλουν μελλοντικά στον έλεγχο της διακίνησης όπλων και πυρομαχικών.

- Αν ο ενδιαφερόμενος έχει επίσημη δέσμευση για την εφαρμογή (ή για να εφαρμόσουν) της διεθνούς νομοθεσίας για τα ανθρώπινα δικαιώματα.
- Εάν ο ενδιαφερόμενος έχει εκπαιδεύσει τις ένοπλες δυνάμεις του για τις ανάγκες εφαρμογής της Διεθνούς νομοθεσίας.
- Εάν ο ενδιαφερόμενος έχει λάβει τα απαραίτητα μέτρα για την μείωση των παραβιάσεων όσων αφορά την διεθνή νομοθεσία για τα ανθρώπινα δικαιώματα.
- Εάν ο ενδιαφερόμενος ο οποίος είναι εμπλεκόμενος σε μια σύγκρουση, αποτύχει στο

να τιμωρήσει σοβαρά αυτούς οι οποίοι θεωρούνται υπεύθυνα για σοβαρές παραβιάσεις.

- Εάν υπάρχουν δομές ικανές για να ενθαρρυνθεί ο σεβασμός απέναντι στον νόμο για τα ανθρώπινα δικαιώματα.
- Εάν ο ενδιαφερόμενος παραμένει αυστηρός και αποτελεσματικός σχετικά με την εσωτερική διακίνηση όπλων και πυρομαχικών και την μετέπειτα μεταφορά τους στα διεθνή σύνορα.
- Εάν ο ενδιαφερόμενος είναι ο τελευταίος «χρήστης» των όπλων και πυρομαχικών, που σημαίνει ότι θα δεχτούν την πιστοποίηση αυτού και δε θα συνεχίσουν την διακίνηση σε άλλους χωρίς την έγκριση του προμηθευτή (χώρα).

Θα πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν ή θα πρέπει να δοθεί ή πρέπουσα σημασία σε νομικούς και άλλους μηχανισμούς με σκοπό και οι μηχανισμοί αυτοί να αποτρέπουν την διακίνηση όπλων και πυρομαχικών, η χρήση των οποίων

έχει απαγορευτεί σύμφωνα με τη διεθνή νομοθεσία για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Περισσότερη αυστηρότητα θα πρέπει να υπάρχει σε όλες τις μεταφορές όπλων και πυρομαχικών η χρήση των οποίων περιορίζεται μέσω κανονισμών της διεθνούς νομοθεσίας για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Άλλα διεθνή μέτρα (measures).

Σε συμφωνία με τα προηγούμενα, υπάρχουν και μέτρα τα οποία στοχεύουν στο να ενισχύσουν την διαφάνεια σε ζητήματα διακίνησης όπλων και με σεβασμό στην νομοθεσία για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Πιο συγκεκριμένα :

- Να γίνει ευρύτερο το φάσμα των όπλων που καλύπτονται από το κατάλογο των Ηνωμένων Εθνών και να καλύπτει και τα μικρά και ελαφρά όπλα ξεκινώντας με συγκεκριμένα όπλα όπως

καραμπίνες και χειροβομβίδες τα οποία έχουν προκαλέσει σε υψηλό ποσοστό θανάτους και τραυματισμούς πολιτών.

- Εγκαθίδρυση μηχανισμών εξαναγκασμού και επίβλεψης για να διασφαλιστεί ο σεβασμός για τα Ηνωμένων Εθνών και τα τοπικά εμπάργκο (όπλων).
- Εγκαθίδρυση ενός διεθνούς συστήματος για το μαρκάρισμα μικρών όπλων και σχετικών πυρομαχικών. Εάν τα όπλα μαρκάρονται με συγκεκριμένα στοιχεία όπως ημερομηνία, χώρα και εταιρία κατασκευής, θα είναι ευκολότερο να παρακολουθούνται οι ροές των όπλων από και προς μια χώρα, με αποτέλεσμα να γίνεται καλύτερος έλεγχος.

Τοπικά – εθνικά μέτρα.

Όσων αφορά τον έλεγχο για την διαθεσιμότητα των όπλων τα παρακάτω μέτρα πρέπει να ληφθούν υπ' όψιν.

- Επιβολή χρήσης της ικανότητας των χωρών να διακρίνουν και να θέτουν ένα τέλος σε παράνομη διακίνηση όπλων στα σύνορα.
- Ίδρυση μηχανισμών για την διασφάλιση ότι τα όπλα τα οποία είναι κατασκευασμένα για στρατιωτική χρήση να είναι διαθέσιμα μόνο στις αρχές που έχουν το δικαίωμα να χρησιμοποιούν τέτοια υλικά και ότι τέτοια όπλα αν βρίσκονται σε άλλους θα πρέπει να συγκεντρώνονται και να καταστρέφονται.
- Θα πρέπει να υπάρχει μέριμνα για να διασφαλιστεί ότι χώρες οι οποίες έχουν περάσει μια σύγκρουση, με τη βοήθεια της διεθνούς κοινότητας, θα έχουν αυστηρό έλεγχο για τα όπλα και πυρομαχικά που υπάρχουν και θα καταστρέφουν το πλεονέκτημα τα συντομότερο δυνατόν.

Από τη σύγκριση με άλλες βραχυπρόθεσμες προσπάθειες για το πρόβλημα των μικρών και ελαφρών όπλων, αυτά

τα οποία περιγράψαμε έχουν άμεσο αντίκτυπο. Από την άλλη πλευρά η αποτυχία στο θέμα του πλεονάσματος όπλων μπορεί να υποβαθμίσει άλλες προσπάθειες.

Μια ευρεία ποικιλία από προτάσεις για τον τρόπο που θα πρέπει να ενεργήσουν σε εθνικό, τοπικό και διεθνές επίπεδο έδωσε μια διεθνής ομάδα ειδικών τον Μάιο του 1998. Η ομάδα αποτελούμενη από κυβερνητικούς, στρατιωτικούς και ακαδημαϊκούς ειδικούς, έφτιαξε μια αναφορά. Η λίστα μέτρων της ομάδας των ειδικών, για μεγαλύτερη διαφάνεια, και πιο αποτελεσματικό έλεγχο όσων αφορά τη διαθεσιμότητα των όπλων, μας δείχνει πως υπάρχουν πολλά βήματα, τα οποία θα μπορούσαν να ληφθούν υπ' όψιν από διαφορετικά επίπεδα και διαφορετικούς συμμετέχοντες.

Τα μέτρα που περιγράψαμε θα μπορούσαν όχι μόνο να επιβάλουν τον σεβασμό απέναντι στη διεθνή νομοθεσία για τα ανθρώπινα δικαιώματα αλλά και θα μπορούσαν να

οδηγήσουν σε βελτιώσεις στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, προσωπικής ασφάλειας και ανάπτυξης.

Η ομάδα των ειδικών ανέφερε ότι είναι πολύ σημαντικό να υπάρχουν μέτρα για να μπορεί να ελεγχθεί η διαθεσιμότητα των όπλων χωρίς βέβαια να μειωθεί η σημασία σε εθνικές ή διεθνής προσπάθειες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ

Προγράμματα Αφοπλισμού

Μετά το τέλος του Ψυχρού Πολέμου το ρίσκο για τις παγκόσμιες συγκρούσεις μειώθηκε, αλλά δημιουργήθηκαν φόβοι για νέες συγκρούσεις. Την τελευταία δεκαετία παρατηρήθηκαν φαινόμενα όπως η κοινωνική ανισότητα σε πολλές χώρες όπου και οδήγησαν σε βίαιες τοπικές συγκρούσεις. Αυτές οι εσωτερικές συγκρούσεις ενεργοποιήθηκαν με την αύξηση των εθνικών και θρησκευτικών εντάσεων και οδήγησαν σε παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, στη φτώχεια, στην εγκληματικότητα και στην οικονομική υποβάθμιση των χωρών που αντιμετώπισαν τέτοιου είδους εντάσεις.

Συνεχίζοντας, αθώοι πληθυσμοί έγιναν θύματα βίας με την χρήση μικρών και ελαφρών όπλων. Σε αυτές τις συγκρούσεις, όπου οι τοπικοί πόλεμοι γίνονται με περισσότερο παραδοσιακούς τρόπους, τα μικρά και

ελαφρά όπλα προτιμούνται γιατί είναι φτηνά και εύκολα στη χρήση τους.

Για την επίλυση των πρόσφατων εσωτερικών και εξωτερικών συγκρούσεων χρησιμοποιήθηκαν αναγκαστικά ειρηνευτικές δυνάμεις, διεθνείς οργανισμοί και μη κυβερνητικοί οργανισμοί για την επίτευξη της ειρήνης. Αυτό το οποίο πρέπει να παρατηρηθεί είναι πως η επιτυχία σε τέτοιο περιβάλλον είναι πολύ δύσκολη λόγω του πολλαπλασιασμού των μικρών και ελαφρών όπλων σε αυτές τις περιοχές. Ως αποτέλεσμα αυτού, η προσπάθεια για αποπλισμό έχει γίνει απαραίτητη για την επίτευξη της ειρήνης και για την επίτευξη της σταθερότητας.

Η εμπειρία έχει δείξει ότι ο αποπλισμός ως ενέργεια έχει μακροπρόθεσμα οφέλη.

Ο πολλαπλασιασμός των μικρών όπλων έχει πολύ μεγάλο κόστος οικονομικό αλλά και για την ανθρώπινη ζωή. Σε ένα συνέδριο το οποίο έγινε τον Φεβρουάριο του

1999 στην Γενεύη εκτιμήθηκε ότι τα μικρά και ελαφρά όπλα είναι το αίτιο για το 90% των θανάτων σε πρόσφατες συγκρούσεις. Χρησιμοποιήθηκαν σε 43 από τις 47 περιπτώσεις ένοπλων συγκρούσεων και προκάλεσαν το θάνατο σε 300.000 ανθρώπους περίπου το χρόνο. Η διεθνής κοινότητα δεν θεώρησε αυτό το γεγονός απειλή για την παγκόσμια ειρήνη.

Μια ομάδα μέτρων έχει δημιουργηθεί για τον έλεγχο του πολλαπλασιασμού των όπλων. Τα μέτρα αυτά χωρίζονται σε 3 βασικές κατηγορίες :

1. Μέτρα μείωσης (reduction measures)
2. Μέτρα αποτροπής (Preventing measures)
3. Μέτρα οργάνωσης (Co-ordination measures)

Ο αφοπλισμός ανήκει στα μέτρα μείωσης τα οποία επίσης περιλαμβάνουν την μείωση των αποθεμάτων μικρών και ελαφρών όπλων στη διεθνή κοινότητα σε ένα επιθυμητό επίπεδο για την άμυνα και την εσωτερική

ασφάλεια. Η διεθνής αυτή προσπάθεια στοχεύει στο να εμποδίσει τον πολλαπλασιασμό μικρών και ελαφρών όπλων και στον έλεγχο της παράνομης ροής αυτών των όπλων. Λογικά είναι πολύ δύσκολο να εμποδίσει κάποιος τον πολλαπλασιασμό των μικρών όπλων ειδικά μετά από μια ένοπλη σύγκρουση, εφόσον τα όπλα υπάρχουν ήδη στην χώρα η οποία αντιμετωπίζει τη σύγκρουση. Παρόλα αυτά έχει γίνει προσπάθεια για την μείωση της εσωτερικής προμήθειας όπλων και την αποτροπή της παράνομης ροής από τη χώρα μέσω προγραμμάτων αφοπλισμού.

Ο αφοπλισμός είναι μόνο ένα μέρος της διαδικασίας τερματισμού της σύγκρουσης και της επίτευξης μελλοντικής σταθερότητας, παρόλα αυτά είναι ένα σημαντικό βήμα. Είναι επίσης ένας πολύ σημαντικός παράγοντας για τη διασφάλιση της μελλοντικής σταθερότητας της χώρας η οποία είχε αντιμετωπίσει ένοπλη σύγκρουση αλλά η οποία έχει όπλα τα οποία είναι διαθέσιμα στη διεθνή κοινότητα.

Μια ένοπλη σύγκρουση η οποία έχει προκαλέσει μαζικές καταστροφές και σοβαρή ζημιά στη δομή της οικονομίας της συγκεκριμένης χώρας, προκαλεί φόβο και επιθυμία για εκδίκηση μεταξύ των πληθυσμών.

Για το λόγο αυτό μέτρα για την ανάκτηση της εμπιστοσύνης και της ασφάλειας είναι πολύ σημαντικά για την επίτευξη της ειρήνης και ο αφοπλισμός είναι το κύριο μέτρο για αρχή.

Ο σκοπός ενός προγράμματος αφοπλισμού πρέπει να είναι :

Η διασφάλιση ενός περιβάλλοντος και ο έλεγχος των μικρών και ελαφρών όπλων, συμπεριλαμβανομένων σχετικών πυρομαχικών και εκρηκτικών, μέσα σε μια χώρα ή γεωγραφική περιοχή έτσι ώστε να δημιουργηθούν οι κατάλληλες προϋποθέσεις για την επιστροφή στην ισορροπία.

Υπάρχουν έξι αρχές στα προγράμματα αποπλισμού οι οποίες και στηρίζουν την όλη θεωρία των προγραμμάτων αποπλισμού. Αυτές είναι :

1. Ασφάλεια
2. Έλεγχος
3. Διαφάνεια
4. Διαθεσιμότητα
5. Αντικατάσταση
6. Νομιμότητα

Αρχικά Μέτρα – Συγκέντρωση Πληροφοριών.

Ειδικοί όροι για τις ειρηνευτικές και αναπτυξιακές επιχειρήσεις των Ηνωμένων Εθνών.

Για την υπηρεσία η οποία έχει αναλάβει την αναγνώριση, τον εντοπισμό και την παρακολούθηση των μικρών και

ελαφρών όπλων, υπάρχουν κάποιοι ειδικοί όροι τους οποίους και θα αναφέρουμε παρακάτω.

Ubiquity

Τα μικρά και ελαφρά όπλα είναι εξ ορισμού μικρά, ευρέως διαδεδομένα και φτηνά. Είναι δύσκολο λοιπόν να συγκεντρωθούν συγκεκριμένες πληροφορίες. Η ποσότητα και η διανομή μπορεί πολύ συχνά να δημιουργήσει προβλήματα.

Διαχωρισμός ανάλογα με τη χρήση

Υπάρχουν επίσημες πηγές για την προμήθεια μικρών και ελαφρών όπλων στις περισσότερες χώρες. Η αστυνομία και άλλες νόμιμες υπηρεσίες έχουν πρόσβαση σε μικρά όπλα. Ένας ξεκάθαρος διαχωρισμός μεταξύ νόμιμων και παράνομων μικρών και ελαφρών όπλων είναι δύσκολο πολλές φορές να επιτευχθεί.

Πολιτική ευαισθησία

Οι περισσότερες επιχειρήσεις για ειρήνη ή ανάπτυξη αναγκαστικά περιλαμβάνουν και συλλογή πληροφοριών για πολεμικές δραστηριότητες πρόσφατες ή παρελθοντικές στην περιοχή η οποία αντιμετωπίζει πρόβλημα σύγκρουσης.

Όταν λοιπόν εξωτερικές οι διεθνείς δυνάμεις χρησιμοποιούνται για την διατήρηση ή την επιβολή ειρήνης, υποχρεωτικά θα εμπλακούν αφού συλλέξουν πληροφορίες για τους οργανισμούς της χώρας η οποία έχει το πρόβλημα, αντιμετωπίζοντας όμως το ρίσκο για παράδειγμα να κατηγορηθούν για κατασκοπεία. Αυτό σημαίνει πως η διαδικασία αυτή είναι πολιτικά ευαίσθητη.

Ασφάλεια

Οι πληροφορίες οι οποίες ζητούνται από ειρηνευτικές ομάδες μπορεί να γίνουν ο λόγος για ένα μελλοντικό πόλεμο μέσα στη χώρα η οποία αντιμετωπίζει ένοπλη σύγκρουση και φυσικά αυτό μπορεί να λειτουργήσει εις

βάρος των Ηνωμένων Εθνών (ή άλλου διεθνή οργανισμού). Η διασφάλιση των πληροφοριών που παρέχονται διεθνώς είναι υψίστης σημασίας.

Προμήθεια – supply

Υπάρχουν συχνά εμπορικά συμφέροντα που έχουν σχέση με την παραγωγή, πώληση και προμήθεια των μικρών και ελαφρών όπλων στις διεθνείς αγορές. Η μείωση των κερδών σε παράνομους και νόμιμους οργανισμούς θα πρέπει να οριοθετηθεί με βάση τις πληροφορίες οι οποίες έχουν συγκεντρωθεί ως μέρος οποιασδήποτε πολιτικής παρακολούθησης των μικρών και ελαφρών όπλων ή αφοπλισμού.

Αρχές συγκέντρωσης πληροφοριών

Αυτές οι αρχές θα πρέπει να ληφθούν υπ' όψιν για οποιαδήποτε συλλογή πληροφοριών.

1. Θα πρέπει να υπάρχει υπηρεσία ελέγχου (control authority).
2. Συνεχής επανάληψη δεδομένων και ζητούμενων.
3. Θα πρέπει να υπάρχει οργανωμένο πλαίσιο για την έρευνα και τα καθήκοντα.
4. Θα πρέπει να υπάρχει πρόσβαση στο προϊόν και αξιολογήσεις σε αυτούς που πρέπει να γνωρίζουν.
5. Θα πρέπει να υπάρχει αντικειμενικότητα.
6. Σωστή Κατανομή.

Ο κύκλος των πληροφοριών

Όλες οι πληροφορίες που δίνονται και αξιολογούνται πρέπει να ακολουθούν έναν σαφή, λογικό και συστηματικό κύκλο εργασιών. Η συνήθης τακτική είναι ο κύκλος των πληροφοριών να μετατρέπει τις πληροφορίες σε εργαλεία της οργάνωσης. Η οργανωμένη πληροφορία είναι προϊόν συστηματικής συλλογής και αξιολόγησης, η οποία στην συνέχεια προωθείται σε εγκεκριμένους χρήστες.

Ένας σαφής ορισμός για την οργάνωση των πληροφοριών για μικρά και ελαφρά όπλα είναι ο εξής :

Επεξεργασμένες και αναλυμένες πληροφορίες σχετικά με τις ικανότητες των μικρών και ελαφρών όπλων, τις τοποθεσίες στις οποίες βρίσκονται, τον τρόπο με τον οποίο εφοδιάζονται, τις κινήσεις και διαθέσεις για την χρήση τους, χρησιμοποιούνται από αυτούς που παίρνουν τις αποφάσεις να επέμβουν την κατάλληλη στιγμή για να επηρεάσουν τα γεγονότα.

Μετά την διασαφήνιση αυτού του θέματος τα άλλα θέματα έπονται με πιο λογική σειρά.

- Συλλογή
- Collation
- Κατανόηση
- Διανομή

Συλλογή

Η συλλογή πληροφοριών πρέπει να ακολουθεί ορισμένες αρχές. Πρέπει να προγραμματίζεται. Πρέπει να αντικατοπτρίζει την ανάγκη για προγραμματισμό των διοικητών για να μπαίνουν κάποιες προτεραιότητες. Πρέπει να περιλαμβάνει όλες τις διαθέσιμες πηγές και να τις εκμεταλλεύεται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Το πλάνο της συλλογής

Αυτό είναι ένα εργαλείο αξιολόγησης για να μηχανογραφηθούν και να καταγραφούν τα θέματα και η πρόοδος τους. Το πρόγραμμα πληροφοριών των διοικητών χωρίζεται στα συστατικά του από μια σειρά βασικών πληροφοριών που απαιτούνται (CIRs) ή πιο κοινών (EEIs).

Πηγές και πρακτορεία

Πολύ άσκοπη σύγχυση επικρατεί για το τι είναι τι. Η πηγή είναι κάτι ή κάποιος που φυσικά συλλέγει

πληροφορίες πχ ένας πράκτορας ή ένα αεροσκάφος με μια κάμερα. Πρακτορείο είναι ο οργανισμός που ελέγχει τις πηγές. Οι πηγές μπορεί να είναι άμεσες ή έμμεσες. Μια άμεση πηγή (πχ μια πληροφορία) μπορεί να τοποθετηθεί με συγκεκριμένη ερώτηση, ενώ πυροδοτήσεις από πολιτικά κόμματα μέσω ραδιοφώνου δεν θεματοποιούνται.

Παρόμοια είδη πηγών (relative merits of sources)

Από τη λίστα των πηγών και πρακτορείων είναι σαφές ότι κάποιες πηγές είναι περισσότερο χρήσιμες για το θέμα των μικρών και ελαφρών όπλων από άλλες. Για τον σχεδιασμό του πλάνου συλλογής, το σύνολο των πληροφοριών που έχουν συλλεχθεί πρέπει να γίνονται με τη λογική της ελαστικότητας και αδυναμίας της κάθε πηγής στην παροχή πληροφοριών.

Collation

Collation είναι το σύστημα αποδοχής, καταγραφής, ηχογράφησης, συρρίκνωσης και επεξεργασίας της πληροφορίας ώστε να μπορεί να ληφθεί σαν πληροφορία οργάνωσης.

Συστήματα

Η εξέλιξη των υπολογιστών και μηχανών αποθήκευσης, έχει την τάση να επισκιάζει τις αρχές με τις οποίες επεξεργάζονταν οι πληροφορίες επιτρέποντας στην τεχνολογία να πάρει τα ηνία. Αυτό μπορεί να είναι λάθος εκτός αν τα 3 στοιχεία της επεξεργασίας κρατούνται σε μια ισορροπία. Οποιαδήποτε αποτυχία σε κάποιο από τα 3 στοιχεία θα ανατρέψει και την πιο προηγμένη βάση δεδομένων.

Ασφάλεια

Το πρόβλημα συνίσταται στην ανάγκη για ασφάλεια. Μοντέρνες μέθοδοι οι οποίες επιτρέπουν γρήγορη

επεξεργασία της πληροφορίας αναλύοντας και υπογραμμίζοντας τα κενά επεξεργασίας είναι δελεαστικός στόχος για επιθέσεις ανταγωνιστών.

Συμπεράσματα

Η διαδικασία συλλογής πληροφοριών είναι μια διαδικασία με πολιτική και στρατιωτική ευαισθησία. Δεν μπορεί να συλλεχθεί με τρόπο μη επαγγελματικό. Λίγο πολύ η ικανή και ασφαλής εφαρμογή της διαδικασίας συλλογής πληροφοριών είναι ουσιαστικό κομμάτι για την επιτυχία της αποστολής.

Γι' αυτό το λόγο θα πρέπει να οριοθετηθεί και από πλευράς οργάνωσης, είτε αυτές οι πληροφορίες αφορούν πολιτικούς ή στρατιωτικούς τομείς, έτσι ώστε η αποστολή να έχει ολοκληρωθεί αποτελεσματικά. Για να γίνει αυτό το πλάνο θα πρέπει να υπάρχει ειδικό προσωπικό το οποίο να έχει γνώσεις και διπλωματίας αλλά και να γνωρίζει πηγές πληροφοριών.

Risks

Για να μπορέσουμε να κατανοήσουμε την τεχνική απειλή κατά την διάρκεια μιας διαδικασίας αφοπλισμού θα πρέπει να γίνει κατανοητή η διαφορά μεταξύ ρίσκου (risk) και κινδύνου (hazard). Ο κίνδυνος μπορεί να οριστεί ως πιθανή πηγή τραυματισμού ή ζημιάς για την υγεία των ανθρώπων, ή ζημιά της περιουσίας ή του περιβάλλοντος, ενώ το ρίσκο μπορεί να οριστεί ως ο συνδυασμός της πιθανότητας να συμβεί ο κίνδυνος και των επιπτώσεων του.

Σχετικά με διαδικασίες μικρό – αφοπλισμού έχουν δημιουργηθεί πολλοί κίνδυνοι από την παρουσία όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών. Το ρίσκο εξαρτάται κυρίως από την πρόθεση μεμονωμένων ατόμων, τις γνώσεις και την εκπαίδευσή τους, την φυσική κατάσταση των όπλων, των πυρομαχικών και των εκρηκτικών και το περιβάλλον όπου έχουν αποθηκευτεί ή που έχουν χρησιμοποιηθεί.

Μία επίσημη εκτίμηση του ρίσκου θα πρέπει να γίνει πριν την διαδικασία μικρο-αφοπλισμού έτσι ώστε να διασφαλιστεί το ιδανικότερο περιβάλλον εργασίας. Για να επιτευχθεί η ασφάλεια θα πρέπει να μειωθεί το ρίσκο και να παραμείνει σε σχετικά χαμηλά επίπεδα. Η αποτροπή του ρίσκου μπορεί να επιτευχθεί εάν γίνει προσπάθεια για την εξισορρόπηση της ιδανικής ασφάλειας και των απαιτήσεων οι οποίες θα πρέπει να καλύπτονται όσον αφορά το προϊόν, την διαδικασία, το κόστος και την κοινωνία. Σύμφωνα με αυτό, υπάρχει ανάγκη συνεχούς επανάληψης σχετικά με το επίπεδο ειδικά όταν υπάρχει τεχνολογική ανάπτυξη και τεχνογνωσία, τα οποία με τη σειρά τους οδηγούν σε οικονομικές βελτιώσεις.

Οι όροι οι οποίοι θα πρέπει να ληφθούν υπ' όψιν για την επίτευξη χαμηλού ρίσκου είναι :

1. Η επιλογή εξοπλισμού με ασφαλή σχεδιασμό.

2. Η ανάπτυξη ενός πλάνου εργασίας το οποίο θα βοηθά στην μείωση του ρίσκου.
3. Εκπαίδευση στους ήχους.
4. Οργάνωση και επίβλεψη.
5. Προστατευτικός ατομικός εξοπλισμός.

Οι κοινωνικές προσδοκίες αυξάνουν συνεχώς την πίεση στους οργανισμούς για την μείωση του ρίσκου ασθένειας, ατυχημάτων και διαφόρων γεγονότων στον εργασιακό χώρο. Η διεθνής κοινότητα δεν θα πρέπει να βγει εκτός αυτής της πίεσης κατά την διάρκεια προγραμμάτων μικρο-αφοπλισμού.

Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Ένας βασικός όρος πριν την φάση «ανάρρωσης» του προγράμματος μικρο-αφοπλισμού θα πρέπει να είναι η καμπάνια των ΜΜΕ. Η συμμετοχή των ΜΜΕ είναι υψίστης σημασίας γιατί με τις καμπάνιες τις οποίες θα ετοιμάσουν θα βοηθήσουν στο να σωθούν ζωές. Αυτό το

οποίο θα πρέπει να γίνει κατανοητό είναι πως όσο πιο ασφαλές είναι το περιβάλλον στην αρχή τόσο είναι πιο πιθανό να παραμείνει έτσι.

Από τη μία πλευρά η καμπάνια των ΜΜΕ θα ενημερώσει τον κόσμο για τον κίνδυνο ο οποίος προκαλείται από τις ανασκαφές και φυσικά θα συμβουλεύσει ότι δεν πρέπει να αγγίζουν τίποτα. Από την άλλη πλευρά η καμπάνια για τον μικρό-αφοπλισμό θα βοηθήσει την παροχή γνώσεων στους πολίτες και θα τους ενθαρρύνει να δώσουν όσα όπλα έχουν στην κατοχή τους.

Το πρόβλημα είναι ότι αν απλοί πολίτες έχουν στην κατοχή τους μικρά και ελαφρά όπλα, τότε σίγουρα θα έχουν και σχετικά πυρομαχικά και εκρηκτικά. Αυτό που θα γίνει πολύ ξεκάθαρο μέσω των ΜΜΕ είναι ότι τα πυρομαχικά και τα εκρηκτικά δεν θα πρέπει να παραδοθούν μαζί με τα όπλα. Το πιο πιθανό είναι ότι οι πολίτες οι οποίοι έχουν στην κατοχή τους όπλα θα

θέλουν να παραδώσουν μαζί και τα πυρομαχικά και τα εκρηκτικά αφού δεν θα μπορούν να τα χρησιμοποιήσουν πλέον. Ο οργανισμός λοιπόν ο οποίος θα είναι υπεύθυνος για το πρόγραμμα μικρό-αφοπλισμού θα πρέπει να διασφαλίσει ότι υπάρχει ύψιστη ασφάλεια σε ένα τέτοιο πρόγραμμα.

Ασφάλεια από τα εκρηκτικά.

Υπάρχουν βασικές εφαρμογές για την ασφάλεια των εκρηκτικών σε προγράμματα μικρό-αφοπλισμού, ξεκινώντας από την φυσική κατάσταση του υλικού ως τον βαθμό εκπαίδευσης και γνωστικού επιπέδου του πληθυσμού.

Φυσική κατάσταση πυρομαχικών και εκρηκτικών.

Ο τοπικός πληθυσμός είναι δύσκολο να έχει τις απαραίτητες τεχνικές γνώσεις οι οποίες είναι

απαραίτητες για να κατανοήσει κάποιος αν οι συνθήκες αποθήκευσης των πυρομαχικών για παράδειγμα είναι οι σωστές ή την κατάστασή τους μετά την αποθήκευσή τους. Οι διεθνείς κανονισμοί σχετικά με την ασφαλή αποθήκευση των πυρομαχικών και των εκρηκτικών είναι πολύ αυστηροί. Καλύπτουν τμήματα όπως το είδος κατασκευής του αποθηκευτικού χώρου, το αν υπήρχε επιτήρηση κατά την διάρκεια της αποθήκευσης, τα είδη των πυρομαχικών τα οποία μπορούν να αποθηκευτούν μαζί και φυσικά υπάρχουν μέτρα για την αποτροπή φωτιάς.

Ο τοπικός πληθυσμός δεν μπορεί να δει πληροφορίες σχετικές και έτσι θα έχει άγνοια για τους πραγματικούς κινδύνους οι οποίοι προκύπτουν από την κακή αποθήκευση των πυρομαχικών. Εάν τα πυρομαχικά δεν αποθηκευτούν σωστά τότε μπορούν να επηρεαστούν από καταστάσεις όπως η αύξηση της υγρασίας. Αυτό μπορεί να επηρεάσει την σταθερότητα των πυρομαχικών και των εκρηκτικών σε τέτοιο βαθμό ώστε γίνεται μη ασφαλές.

Οδηγίες ασφαλείας.

Οι οδηγίες γίνονται σπάνια γνωστές από τις εθνικές υπηρεσίες προς τον πληθυσμό. Αυτές οι οδηγίες θα πρέπει να δίνονται από τον οργανισμό ο οποίος είναι υπεύθυνος για το πρόγραμμα μικρό-αφοπλισμού.

Επικίνδυνες Περιοχές.

Υπάρχουν διεθνή πρότυπα για επικίνδυνες περιοχές (περιοχές όπου υπάρχει κίνδυνος εκρήξεων) τα οποία και θα πρέπει να γίνουν πραγματικότητα για όλες τις αποθήκες εκρηκτικών. Παρόλο που αυτό θα βοηθήσει στην μείωση του ρίσκου, σπάνια επιβάλλεται στις διάφορες κοινωνίες οι οποίες αποθηκεύουν πυρομαχικά, όπλα και εκρηκτικά.

Αποτελεσματικότητα της Καμπάνιας των ΜΜΕ.

Η καμπάνια των ΜΜΕ συχνά αποτυγχάνει να τονίσει την διαφορά μεταξύ UXOs και πυρομαχικών, ούτε επισημαίνει τους κινδύνους από τα εκρηκτικά και τα πυρομαχικά εάν δεν υπάρχουν ιδανικές συνθήκες αποθήκευσης. Θα πρέπει λοιπόν να παρέχονται σωστές συμβουλές τεχνικού περιεχομένου μέσω των ΜΜΕ.

Διεθνή Πρότυπα.

Αυτή την στιγμή δεν υπάρχουν διεθνή τεχνικά πρότυπα σχετικά με την εφαρμογή ενός προγράμματος μικρο-αφοπλισμού. Η ίδρυση τέτοιων προτύπων θα πρέπει να διασφαλίζει ότι από τεχνικής άποψης τα προγράμματα μικρο-αφοπλισμού είναι όσο το δυνατόν ασφαλέστερα όσο και πιθανά να συμβούν. Ακόμη ότι τα κοινά πρότυπα εφαρμόζονται και διασφαλίζεται η προστασία από την Διεθνή Κοινότητα κατά την διάρκεια των διαδικασιών.

Το πιλοτικό αναπτυξιακό πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών στην Κεντρική Αλβανία, το οποίο δουλεύτηκε χρησιμοποιώντας μία συγκεκριμένη μεθοδολογία η οποία αναπτύχθηκε από μία ομάδα του NATO, σημείωσε μεγάλη πρόοδο στην ανάπτυξη προτύπων.

Η πρότυπος τεχνική μεθοδολογία του NATO βελτιώθηκε ακόμη περισσότερο από μία βρετανική εμπορική εταιρία (EOD Solutions Limited), η οποία ανέπτυξε ένα σύστημα βασιζόμενο σε υπολογιστή (WARD), το οποίο περιλαμβάνει πρακτικές οδηγίες καθώς και ένα οικονομικό σύστημα για τα βελτιωμένα όπλα..

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Από τα παραπάνω συμπεραίνουμε, ότι τα μικρά και ελαφρά όπλα συνιστούν απειλή για τη παγκόσμια ασφάλεια και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Το Συμβούλιο Ασφαλείας των Η.Ε εκτιμά ότι υπάρχουν 639 εκατ. μικρά όπλα και περίπου το 60% αυτών βρίσκονται στα χέρια πολιτών. Τουλάχιστον 500.000 άνθρωποι πεθαίνουν κάθε χρόνο ως αποτέλεσμα της χρήσης των μικρών και ελαφρών όπλων. Την δεκαετία του 90, από τα 4 εκατ. που έχασαν τη ζωή τους σε τοπικούς πολέμους, εθνοτικές συρράξεις και φυλετικές συγκρούσεις, το 90% ήταν πολίτες και το 80% των θυμάτων ήταν γυναίκες και παιδιά.

Η Συνδιάσκεψη των Η.Ε για την παράνομη διακίνηση μικρών και ελαφρών όπλων (9-20 Ιουλίου 2001), έδωσε την ευκαιρία στην διεθνή κοινότητα να λάβει μέτρα για να αντιμετωπίσει αυτή την παγκόσμια απειλή. Το

πρόγραμμα για δράση το οποίο υιοθετήθηκε στις 20 Ιουλίου 2001 είναι ένα σημαντικό βήμα προς τον έλεγχο των μικρών και ελαφρών όπλων. Περιλαμβάνει δράσεις σε τοπικό, εθνικό και παγκόσμιο επίπεδο. Το Πρόγραμμα Δράσης τονίζει την ανάγκη για συντονισμένη δράση κυρίως στην εφαρμογή των εμπάργκο που έχει επιβάλλει το Συμβούλιο Ασφαλείας. Επίσης, σημαντικό είναι το γεγονός ότι το Συμβούλιο ενθαρρύνει κάθε περίπτωση να εξετάζεται μεμονωμένα με σκοπό την καλύτερη αντιμετώπιση του προβλήματος. Τέλος τα Η.Ε κατανοώντας τα οικονομικά και κοινωνικά αίτια, προσανατολίζονται παράλληλα προς τις πολιτικές του αφοπλισμού, της αποστράτευσης και της επανένταξης των ένοπλων στην κοινωνία.

Τα τελευταία χρόνια, το Συμβούλιο έχει συχνά επιβάλλει κυρώσεις με σκοπό τον έλεγχο της διασποράς των μικρών και ελαφρών όπλων σε συγκεκριμένες περιοχές σύγκρουσης. Εντούτοις η πολιτική αυτή δεν είναι ιδιαίτερα αποτελεσματική σε περιοχές όπου τα όπλα

προϋπήρχαν ή όπου οι πληροφορίες για το εμπόριο και τη μεταφορά τους δεν είναι επαρκής. Επιπλέον σε πολλές περιπτώσεις το Συμβούλιο Ασφαλείας και οι επιτροπές των ειδικών που έχουν συσταθεί για το σκοπό αυτό δεν μπόρεσαν να επιβλέψουν επιτυχώς την εφαρμογή των μέτρων που αφορούν τις κυρώσεις. Με σκοπό τον πιο αποτελεσματικό έλεγχο της μεταφοράς και μεταπώλησης των όπλων τα Η.Ε έχουν ζητήσει την συνδρομή διεθνών οργανισμών, επιχειρηματιών και οικονομικών ιδρυμάτων, κυρίως στους τομείς της συλλογής και ανταλλαγής πληροφοριών.

Αν και οι πολιτικές αυτές είχαν θετικά αποτελέσματα σε περιοχές όπως η Αγκόλα και η Σιερα Λεόνε, εντούτοις βρισκόμαστε μακριά από το να ισχυριστούμε ότι το πρόβλημα έχει λυθεί ή περιοριστεί. Είναι χαρακτηριστικό ότι η αρμόδια Επιτροπή Ειδικών προέτρεψε την πλήρη εφαρμογή των πολιτικών που αφορούν την εισαγωγή και μεταφορά των όπλων και πρότεινε όλα τα κράτη που παράγουν και εξάγουν μικρά

και ελαφρά όπλα να απέχουν από την εξαγωγή σε συγκεκριμένες περιοχές όπως η Δυτική Αφρική.

Εν κατακλείδι, οι προσπάθειες που έχουν καταβληθεί σε εθνικό αλλά και παγκόσμιο επίπεδο κινούνται προς την σωστή κατεύθυνση αλλά δεν είναι επαρκής. Η Συνδιάσκεψη κατέστησε σαφές ότι η πολιτική των κυρώσεων δεν είναι πανάκεια. Πέρα από το συστηματικό και διεξοδικό έλεγχο σε όλα τα στάδια (μεταφορά, εμπορία, συλλογή και καταστροφή) απαιτούνται δράσεις, οι οποίες να καταπολεμούν τα βαθύτερα οικονομικά και κοινωνικά αίτια. Ο περιορισμός των ανθρώπων που καταφεύγουν στη χρήση μικρών και ελαφρών όπλων θα επιτευχθεί μόνο εφόσον υπάρχει ταυτόχρονα με τις παραπάνω πολιτικές, πρόοδος στους τομείς της ανάπτυξης, της ευημερίας και της εκπαίδευσης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

General Assembly

**Preparatory Committee for the United Nations
Conference on the Illicit Trade in Small Arms and
Light Weapons in All Its Aspects**

Second session
8-9 January 2001

Draft Programme of Action to Prevent, Combat and
Eradicate the Illicit Trade in Small Arms and Light
Weapons in All Its Aspects

**Working paper by the Chairman of the Preparatory
Committee**

I. Preamble

1. The States participating in the United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects.
2. Having met in New York from 9 to 20 July 2001
3. Determined to put an end to the human suffering caused by the illicit trade and subsequent misuse of small arms and

- light weapons, which kill, maim and terrorize thousands of innocent people,
4. Gravely concerned at the illicit trade, excessive and destabilizing accumulation and misuse of small arms and light weapons and their detrimental humanitarian and socio-economic consequence that affect, in particular, large segments of civilian populations,
  5. Noting that numerous United Nations reports for the past six years have documented that the negative effects of small arms and light weapons on development have hit the poorest countries the hardest,
  6. Particularly concerned that the wide availability of small arms and light weapons contributes to the tragedy of armed children being used in combat operations,
  7. Believing that Governments bear the primary responsibility to intensify their efforts by developing an understanding of the issues and practical ways of addressing the problem,
  8. Recognizing that the international community has an obligation to deal with this issue, and acknowledging

that the challenge posed by the illicit trade in small arms and light weapons is multifaceted and involves security, humanitarian and development dimensions,

9. Acknowledging the contribution made to this Conference by the “Guidelines for international arms transfers in the context of General Assembly resolution 46/36 H of 6 December 1991” – adopted by the Disarmament Commission in 1996; the “Guidelines on conventional arms control/limitation and disarmament, with particular emphasis on consolidation of peace in the context of General Assembly resolution 51/45 N”, adopted by the Disarmament Commission in 1999; the 1997 report of the Panel of Governmental Experts on Small Arms, and the 1999 report of the Group of Governmental Experts on Small Arms,
10. Welcoming the practical disarmament measures already undertaken by States, regional organizations and the United Nations and the activities undertaken by the group of interested States to analyze lessons learned and to promote and assist new practical

- disarmament measures, especially those undertaken or designed by affected States themselves,
11. Emphasizing the importance of increased cooperation and coordination both among the relevant United Nations bodies in the fields of disarmament, development, humanitarian relief and the welfare of children, and within the Secretariat through the mechanism of Coordinating Action on Small Arms, in their ongoing initiatives related to preventing and reducing the illicit trade in small arms and light weapons,
  12. Recognizing the important contribution of civil society in general and non-governmental organizations in particular in preventing and reducing the excessive and destabilizing accumulations of small arms and light weapons,
  13. Reaffirming the inherent right to individual or collective self-defence recognized in Article 51 of the Charter of the United Nations, which implies that States also have the right to acquire arms with which to defend themselves,

14. Reaffirming also the right of self-determination of all peoples, in particular peoples under colonial or other forms of alien domination or foreign occupation, and the importance of the effective realization of this right,
15. Concerned about the close link between terrorism, organized crime and the drug trade, on the one hand, and the uncontrolled spread of small arms and light weapons, on the other, and stressing the importance of international efforts aimed at combating them,
16. Considering that enhanced openness and transparency and improved information exchange on small arms and light weapons would contribute greatly to confidence building and security among States, including a better understanding of the illicit trade in small arms and light weapons,
17. Convinced of the need for a comprehensive approach to promote, at the global, regional, sub regional, national and local levels, the prevention, reduction and eradication of the illicit trade in small arms and light weapons in a balanced and non-

- discriminatory manner as a contribution to international peace and security,
18. Recognizing efforts to prevent and reduce the illicit trade in small arms and light weapons and the work of the Ad Hoc Committee on the Elaboration of a Convention against Transnational Organized Crime, including the draft Protocol against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Their Parts and Components and Ammunition,
  19. Welcoming the United Nations Millennium Declaration, whereby Member States Agreed to take concerned action to end the illicit traffic in small arms and light weapons, especially by making arms transfers more transparent and supporting regional disarmament measures, and take account of all the recommendations of the United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects,
  20. Welcoming the efforts being undertaken at the regional, sub regional, national and local levels to address the illicit trade in small arms

and light weapons, and desiring to build upon these, while taking into account the characteristics, scope and magnitude of the problem in each region,

21. Welcoming the declarations, positions and recommendations to this Conference from the European Union, the Organization of African Unity, the Organization of American States and the Organization for Security and Cooperation in Europe,
22. Welcoming in this regard the decision by the Council of Ministers of the Organization of African Unity to convene an African Ministerial Conference on the Illicit Proliferation, Circulation and Trafficking of Small Arms and Light Weapons in Bamako in November 2000; the establishment by the States parties of the Consultative Committee of the Inter-American Convention against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Ammunition, Explosives and Other Related Materials; the decision by the Council of Ministers of the Southern African Development Community to conclude its negotiations on a protocol on the

control of firearms, ammunition and other related materials in the region of the community; the decision by the States members of the Economic Community of West African States to implement their agreement on a moratorium on the importation, exportation and manufacture of small arms and light weapons in West Africa; and the adoption by the European Union of the Programme for Preventing and Combating Illicit Trafficking in Conventional Arms and the other initiatives undertaken, such as the Joint Action on Small Arms, which has been endorsed by several Member States not members of the European Union,

23. Welcoming the efforts in all regions to address the issue of small arms and light weapons through seminars, conferences, consultations and workshops conducted by the United Nations, regional organizations and States, to include those co-sponsored with Member States by the United Nations Regional Centre for Peace and Disarmament in Africa in 1999, the United Nations Regional Centre for Peace, Disarmament and Development

in Latin America and the Caribbean in 1999, and the United Nations Regional Centre for Peace and Disarmament in Asia and the Pacific in May 2000; the Conference on Small Arms and Light Weapons Proliferation in South Asia, Kandalama, Sri Lanka, June 2000; the Conference on Conventional Arms in South Asia: Promoting Transparency and Preventing Small Arms Proliferation, Sri Lanka, June 2000; the First Continental Meeting of African Experts on Small Arms and Light Weapons, Addis Ababa, May 2000; the International Consultation on the Illicit Proliferation, Circulation and Trafficking in Small Arms and Light Weapons, Addis Ababa, June 2000; the Seminar of the Forum for Security Cooperation on Small Arms and Light Weapons, Vienna, April 2000; the Seminar on the Organization of American States/ Inter-American Drug Abuse Control Commission Model Regulations for the Control of the International Movement of Firearms, Their Parts and Components and Ammunition, Martinique, May 2000; the Summit of Heads of States and Government of the Southern

African Development Community, Namibia, August 2000; the Conference on Export Controls, Sofia, December 1999; the Workshop on Small Arms and Light Weapons: Possible Contribution to the Stability Pact for South-eastern Europe, Slovenia, January 2000; Meeting of the Working Table on Security Issues of the Stability Pact for South-eastern Europe, Bosnia and Herzegovina, February 2000; Meeting of the South Pacific Chiefs of Police and the Oceania Customs Organization subcommittee, Fiji, March 2000; the Great Lakes Region and Horn of Africa Conference on the Proliferation of Small Arms, Nairobi, March 2000; the Workshop on Stockpile Management and Security of Small Arms and Light Weapons, Switzerland, March 2000; the Second Ministerial Meeting of the Human Security Network, Lucerne, Switzerland, May 2000; the Asia Regional Workshop on Small Arms, Tokyo, June 2000; and the Regional Preparatory Meeting of the Latin American and Caribbean States for the 2001 United Nations Conference on

- the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects, Brasilia, November 2000,
24. Aware that regional efforts, by their very nature, do not address the global nature of the sources of small arms and light weapons and the increasingly transnational networks of brokers, dealers, financiers and transporters,
  25. Noting that different regions are at different stages of building norms and frameworks for cooperation and therefore need global measures to facilitate the work at regional and national levels on preventing and reducing the illicit trade in small arms and light weapons,
  26. Recognizing the crucial importance of international cooperation in preventing, combating and eradicating the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects, addressing supply and demand issues as well as those relating to brokers and dealers,
  27. Basing themselves on the respect for the commitment to the basic norms of international law and the principles enshrined in the Charter of the United Nations, namely, the sovereign equality of States, the peaceful

- resolution of disputes, the prohibition of the use or threat of force, the non-intervention in the internal affairs of States,
28. Recalling the principle of international humanitarian law that the right of States party to an armed conflict to choose methods or means of warfare is not unlimited, on the principle that prohibits the employment in armed conflicts of weapons, projectiles and materials and methods of warfare of a nature to cause superfluous injury or unnecessary suffering, and on the principle that a distinction must be made between civilians and combatants,
  29. Noting the views of States and regional organizations that this Conference provides a promising opportunity to address the problem of small arms and light weapons, in a manner that would alleviate the plight of populations besieged by criminality and armed conflicts which are fuelled by the illicit trade in these weapons, and would bring the benefits of social and economic development and national, regional and international stability,

30. Commit themselves to launching and implementing an integrated action plan at the national, regional and global levels, to prevent, reduce and curb the illicit trade in small arms and light weapons.

II. Preventing, controlling and curbing the illicit trade in small arms and light weapons

1. We, the States participating in this Conference, express our grave concern that the problem of the illicit trade of small arms and light weapons, and their proliferation and circulation, continues to have devastating consequences for stability and development in many regions of the world.\
2. We therefore agree that, in order to promote peace, security, stability and sustainable development in the world, we commit ourselves to addressing this problem in a comprehensive, integrated, sustainable, efficient and urgent manner.
3. In addressing this problem, we further commit ourselves to maintain respect for and commitment to the basic

norms of international law, to include: (a) the principles enshrined in the Charter of the United Nations, namely the sovereign equality of States, the peaceful resolution of disputes, the prohibition of the use or threat of force, and non-intervention in the internal affairs of States; and (b) the basic norms of international humanitarian law relating to the use of small arms and light weapons, as well as the commitment to explore possibilities to strengthen, harmonize and expand this legal framework.

4. Measures on illicit manufacturing, acquisition, stockpiling and transfer of small arms and light weapons

Preventing and reducing the illicit trade in small arms and light weapons consists of two sets of measures: the national control of manufacture and the proper marking of small arms and light weapons, coupled with accurate, sustained record-keeping and exchanges of information. The objective of these measures is to assist relevant authorities in tracing illicit small arms and light weapons and, if a

legal transfer has been diverted into the illegal market, to identify the point at which the diversion took place.

5. **National**

- (a) States will have in place adequate laws, regulations and administrative procedures to exercise effective control over the legal manufacture and possession of small arms and light weapons, within their areas of jurisdiction. States will ensure that those engaged in illegal production can and will be prosecuted under appropriate penal codes.
- (b) States that have not yet done so will ensure that manufacturers apply appropriate and reliable markings on small arms and light weapons as an integral part of the production process. These markings will identify the country of manufacture and also provide information that enables the national authorities of that country to identify the manufacturer and serial number, so that the authorities concerned

can trace each weapon and cooperate in efforts to combat global and international illicit arms trade and undesirable diversions of arms shipments.

- (c) States will ensure that comprehensive and accurate records are kept of their own holdings of small arms and light weapons, as well as those held by manufacturers, exporters and importers of small arms and light weapons within their territory.
- (d) States will adopt and enforce all necessary measures to prevent the manufacturer, stockpiling, export, import, transit or other transfer of any unmarked or inadequately marked small arms and light weapons. All unmarked or inadequately marked small arms and light weapons that have been collected, confiscated or seized will either be expeditiously destroyed or, where appropriate, adequately marked.
- (e) States agree to conduct an information exchange on their national marking systems used in

the manufacture and/or import of small arms.

- (f) States will treat any transfer of small arms and light weapons that is in violation of a United Nations Security Council arms embargo as a crime, and will, if they have not yet done so, reflect this in their domestic laws.
- (g) States will support the efforts of the Ad hoc Committee on the Elaboration of a Convention against Transnational Organized Crime, including an early completion of the Protocol to Combat Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, their Parts and Components and Ammunition.

(Note: Specific measures related to this Protocol will depend on the outcome of the current negotiations in Vienna).

6. **Regional**

- (a) Where appropriate, region-specific marking, record-keeping and tracing procedures will be developed.

- (b) Where appropriate, regional and sub regional organizations will harmonize laws and procedures related to preventing and reducing the illicit trade in small arms and light weapons.
- (c) Where appropriate, the cooperation between customs, border control organizations and police will be strengthened.
- (d) Where appropriate, regions will facilitate mutual assistance in cross-border operations involving weapons collection, hot pursuit, etc.
- (e) Regional organizations will establish and/or build upon established partnerships to share resources and information on the illicit arms trade in all its aspects.
- (f) Where appropriate, moratoria on the production, export and import of small arms and light weapons will be developed and implemented on a regional and sub regional basis.

7. **Global**

- (a) Common international standards for marking small arms and light weapons, at time of manufacture will be developed.
- (b) International cooperation to examine new technologies, which are both affordable and accessible to all producers, and which would improve tracing and detection of small arms and light weapons will be encouraged.
- (c) International arrangements will be developed to enable timely and reliable tracing of lines of supply by relevant authorities. The International Criminal Police Organization (Interpol) and the World Customs Organization, as well as States, will cooperate to identify groups and individuals engaged in illicit trade.
- (d) International Standards on national laws and regulations pertaining to the manufacture, acquisition and transfer of small arms and light weapons will be developed in the form of model national legislation.

- (e) An international mechanism will be developed to coordinate support for capacity-building related to preventing and reducing the illicit trade in small arms and light weapons in regions and in States.
- (f) States agree to cooperate with the United Nations system to ensure the effective implementation for arms embargoes sanctioned by the United Nations Security Council that relate to small arms and light weapons.

8. Measures to prevent diversion from the legal manufacture, acquisition and transfer of small arms and light weapons, including arms brokering-related activities to and impact on illicit trade

The establishment and implementation of effective and universal criteria governing the export of small arms and light weapons will assist in preventing and reducing the diversion of the legal manufacture and transfer to illicit channels, as will national

controls covering export documentation and procedures, and the activities of international brokers. The objective of the measures below is to foster responsible behavior with regard to the transfer of small arms and light weapons and thereby reduce the opportunities to engage in the illicit trade in small arms and light weapons.

9. **National**

- (a) States will ensure that they have in place laws, regulations and administrative procedures to exercise effective control over the export, import, transit or retransfer of small arms and light weapons, in order to prevent illicit trade in these weapons, or their diversion to unauthorized recipients.
- (b) Applications for export authorizations will be assessed according to strict national criteria (and regional and global criteria when applicable) that cover all categories of small arms and light weapons,

including surplus or second-hand weapons.

- (c) Legislative, regulatory or administrative measures to be used include the use of authenticated end-user certificates, and enhanced legal and enforcement measures, as appropriate, to ensure that no retransfer of small arms and light weapons takes place without prior authorization of the original supplier State.
- (d) Holdings of small arms and light weapons by States will be limited to levels consistent with legitimate self-defense and security interests, including their ability to participate in United Nations peace operations.
- (e) States will establish rules, regulations and procedures, based on international standards and best practice, for the national collection of information on production, stocks and transfers of small arms and light weapons.
- (f) Exporting countries will supply small arms only to Governments, either directly or through entities

authorized to procure arms on behalf of Governments.

- (g) States will ensure that they exercise control over and criminalize all illicit brokering activities performed in their territory or by dealers registered in their territory, including cases in which the arms do not enter their territory.
- (h) States will prohibit the transfer of small arms and light weapons to arms brokers as end-users, meaning that States will not transfer weapons to brokers/dealers without approving to whom brokers would eventually resell such weapons.

10. **Regional**

At the regional and sub regional levels, where appropriate, States should harmonize measures, procedures and documentation for monitoring and controlling the export, import, transit or retransfer of small arms and light weapons, and develop regional information exchanges on brokers engaged in illicit practices.

11. **Global**

- (a) Export criteria applicable to all States will be established.
- (b) A common and universal understanding of the role of arms brokers, a consensus definition of “broker” and “brokering activities” and a consensus on the scope of controls (i.e. which types of arms should be covered by laws and regulations on brokering) will be developed.
- (c) The United Nations, through the United Nations Department of Disarmament Affairs and other relevant international organizations, will collect and publish “best practices” for national legislation and procedures for the control of international arms brokers.
- (d) A legally binding international agreement on brokers will be negotiated.

(Note: The nature of global measures on arms brokers and brokering activities is to be addressed upon completion of the report in February 2001 by the group of governmental experts on the study

of the feasibility of restricting the manufacture and trade of small arms and light weapons to the manufacturers and dealers authorized by States).

12. **Measures on stockpile management and safe storage**

Illicit trade in small arms and light weapons is exacerbated by the leaking of legal stocks of these weapons into illicit channels. Measures to enhance the security and management of legal stock of small arms and light weapons, held by armed forces, police, arms manufacturers and dealers, and non-governmental paramilitary organizations such as private security companies are essential components of an effective international action programme to prevent and reduce the illicit trade in small arms and light weapons. The measures below will contribute to the safeguarding of these legal stocks against theft, corruption or neglect which allows their diversion into illicit channels.

13. **National**

- (a) All States will ensure that the armed forces, police and every other body authorized to hold small arms and light weapons establish adequate and detailed standards and procedures relating to the management and security of their small arms stocks. These standards and procedures should, inter alia, relate to: appropriate locations for stockpiles; physical security measures; control of access to stocks; inventory management and accounting control; staff training; security of transport of small arms and light weapons; security, accounting and control of small arms and light weapons held by operational units and authorized personnel; and procedures and sanctions in the event of thefts or losses.
- (b) All States will ensure that the armed forces, police and every other body authorized to hold small arms and light weapons have clearly established officials and bodies responsible for the management and security of their

weapons stocks, with sufficient resources and authority to meet their responsibilities adequately.

- (c) All States will ensure that accurate records of the numbers, types and locations are maintained for all small arms and light weapons under the control of armed forces, police, other State agencies and any non-governmental group authorized to hold such weapons (such as manufacturers, dealers or security companies). States will ensure that thorough stocktaking programmes are regularly carried out and losses reported and investigated.
- (d) States agree to support, in cooperation with other international efforts and in response to requests from participating States, stockpile management and security programmes, training and on-site confidential assessments.

14. **Regional**
Regional and sub regional organizations should support national

and global efforts aimed at enhancing the security and management of legal stocks of small arms and light weapons.

15. **Global**

- (a) The United Nations, regional organizations and other appropriate bodies will arrange workshops and other activities on maintaining and enhancing the security of stocks of small arms and light weapons. The aims of such workshops would include: raising awareness among policy makers and responsible officials; exchanging information and experience; identifying and disseminating good practices; clarifying needs for technical assistance; and helping to mobilize technical and other resources to meet such needs.
- (b) International programmes for specialist training on small arms stockpile management and security will be developed. The United Nations and other appropriate international or

regional organizations should consider establishing and developing training facilities and programmes in this area.

- (c) The United Nations will establish an international mechanism to promote the implementation of commitments to ensure the security of stocks of small arms and light weapons. Elements of this mechanism should include exchanges of information and good practices, establishment of national contact points, enhancing and coordinating the provision of appropriate assistance to ensure adequate security of stockpiles of small arms and light weapons, arrangements to encourage and help States to notify losses or thefts of significant quantities of small arms and light weapons and making appropriate use of such information on thefts or losses.
- (d) The United Nations should consider ways and means to provide emergency assistance with safeguarding storage

facilities containing small arms and light weapons and other materials of concern in countries or regions where the security of such facilities is under threat. Such assistance will be provided with the consent of the State or States concerned.

16. Measures for the collection and destruction of illicit and surplus small arms and light weapons

To prevent and reduce the illicit trade in small arms and light weapons by lowering the overall stocks of these weapons, the highest priority should be given at all levels to the collection and destruction of small arms and light weapons which are: (a) declared by competent authorities in States to be obsolete or surplus to national defence and domestic security requirements; (b) in circulation at the end of conflicts, including those unauthorized and excessive weapons possessed by formal combatants and the civilian population at large; and (c) circulating and available in any State in contravention of laws regarding their

allowable use, and contributing to high levels of crime and violence.

17. **National**

- (a) States will establish laws and procedures for the safe and effective collection and destruction of weapons which are (i) declared by the State to be obsolete or surplus to national and domestic security requirements, or (ii) circulating and available in such quantities as to contribute to high levels of crime and violence.
- (b) All States will regularly review the stocks of small arms and light weapons held by armed forces, police and other authorized bodies. They will ensure that stocks of small arms and light weapons surplus to requirements are clearly identified, and that programmes for the responsible and expeditious disposal of such stocks are established and implemented. They will ensure that such stocks are adequately safeguarded until disposal.

- (c) All States will normally destroy surplus small arms and light weapons, using internationally accepted and effective procedures (as identified by the mechanism outlined in the following subsection). Surplus weapons retained for other purposes (such as museum exhibits or collectors' items) will be permanently disabled and decommissioned.
- (d) All States are encouraged to make arrangements to promote the transparency of the process of destruction of surplus weapons, including providing information on numbers and types of small arms and light weapons that are to be destroyed (or have been destroyed) and the location and timing of such destruction (subject to security concerns). Wherever appropriate, States are encouraged to carry out public destruction events or at least to invite observers to monitor the process, in the interest of awareness-raising and confidence – building.

- (e) All States and appropriate international or regional organizations in a position to do so agree to provide assistance in the destruction or other responsible disposal of surplus stocks of small arms and light weapons, at the request of the State concerned.
- (f) All confiscated or collected unauthorized small arms and light weapons, or inadequately marked weapons, will be destroyed expeditiously (subject to any legal constraints associated with the preparation of criminal prosecutions).
- (g) States will prevent the reactivation of deactivated small arms and light weapons.

18. **Regional**
Regional organizations, as appropriate, will promote regional efforts to collect and destroy small arms and light weapons that competent national authorities identify as surplus.

19. **Global**

- (a) In regions and sub regions where conflicts come to an end and there are serious problems with the proliferation of small arms and light weapons, the United Nations system and other relevant bodies will use all available resources to collect and destroy all small arms and light weapons in circulation at the end of such conflicts, including those possessed by formal combatants and those in the hands of the population at large.
- (b) The United Nations, through the Department for Disarmament Affairs and other appropriate international and regional organizations, should organize a programme of workshops to promote the implementation of the commitments made by States (see above). The aims of these workshops would be: to promote awareness; to identify and disseminate the best practices of voluntary weapons collection programmes and destruction techniques; to facilitate exchanges of information and

experience; to clarify techniques of destruction; to clarify needs for technical and other assistance; and to help to mobilize technical and other resources to meet such needs.

(c) An international mechanism and resource center will be established to promote and facilitate effective and efficient collection and destruction of stocks of surplus arms; this mechanism would include the following components:

(i) A panel of international experts to review and identify effective technique for the destruction of surplus arms

(ii) Procedures to facilitate the provision of technical support and advice in mastering and using the above techniques

(iii) Information exchange arrangements relating to the destruction or other responsible

- disposal of surplus small arms, to promote appropriate transparency and facilitate reviews of progress in destroying or disposing of surplus arms
- (iv) Arrangements to facilitate the use of international observers to monitor the destruction of surplus or confiscated small arms
  - (v) Arrangements to mobilize resources to meet the needs of States and other authorities requiring assistance in the destruction or disposal of surplus small arms.

20. **Measures on civilian possession of small arms and light weapons**

The illicit trade in small arms and light weapons can be exacerbated by the unregulated possession of small arms and light weapons by civilians not part of responsible military and police forces. The measures below can contribute to addressing this aspect of the illicit trade in these weapons.

- (a) States will establish appropriate national legislation, administrative regulations and

licensing requirements that define conditions under which small arms and light weapons can be acquired, used and traded by private persons.

- (b) States will seriously consider the prohibition of unrestricted trade and private ownership of small arms and light weapons specifically designed for military purposes (e.g. assault rifles, machine guns, grenades and high explosives produced for military purposes).

21. Measures on post-conflict situations, including weapons collection and disposal; disarmament, demobilization and reintegration programmes; and effective disarmament in the context of peacekeeping operation

It has been well-documented by the United Nations, regional organizations, national Governments and civil society that the illicit trade in small arms and light weapons is exacerbated by ineffective programmes and policies relating to addressing these weapons at the end of

conflicts. The measures below address the critical need for effective disarmament, demobilization and reintegration programmes.

22. **National**

- (a) States in post-conflict situations will give priority to effective disarmament, demobilization and reintegration programmes.
- (b) Parties to a conflict will ensure the inclusion of these programmes in their peace agreements.

23. **Regional**

Regional and sub regional organizations will, as appropriate, harmonize and support national efforts in this regard.

24. **Global**

- (a) In regions where conflicts come to an end and small arms and light weapons remain in the hands of ex-combatants and society in general, the United Nations and all relevant organizations will ensure that all available resources are utilized to

support those post-conflict programmes that remove the weapons from circulation, and demobilize and reintegrate those who formerly possessed and used those weapons.

- (b) These programmes will be an integral part of the agreements establishing the disarmament, demobilization and reintegration elements of peace processes.
- (c) In this regard, States agree to cooperate to ensure the effective implementation of decisions by the Security Council underlining the importance of disarmament, demobilization and reintegration measures.
- (d) Given the particularly harmful effect of the illicit trade in small arms and light weapons on children, both as victims of violence and users of the weapons, the United Nations Children's Fund and the Special Representative of the Secretary-General for Children and Armed Conflict will be particularly involved in addressing the special needs of children in post-

conflict situations as well as publicizing the negative effects of these weapons.

25. Measures on transparency, confidence—building and exchange of information

Various reports, resolutions and guidelines of the United Nations, regional organizations, States and civil society have documented the effect of secrecy in exacerbating the illicit trade in small arms and light weapons. The transparency and exchange of information on the legal manufacture, transfer and holdings of small arms and light weapons, as well as inventories of confiscated and destroyed small arms and light weapons, contribute to preventing and reducing illicit trade in these weapons by facilitating cooperation in enforcing laws, identifying weak points in control systems, providing early warning of problems and building confidence.

26. National

States will make public, or submit to relevant regional and international

organizations, relevant information on:
(a) authorized producers, brokers, importers, exporters and shippers of small arms and light weapons; (b) small arms and light weapons exported, imported, produced, confiscated or destroyed within their jurisdiction; (c) national laws and regulations and processes that impact on the prevention and reduction of the illicit trade in small arms and light weapons; and (d) any other information such as illicit trade routes and techniques that can contribute to the eradication of the illicit trade in small arms and light weapons.

27. **Regional**
Regions, where appropriate, are strongly encouraged to develop mechanisms that establish transparency, confidence-building mechanisms and the exchange of information on exports, imports, production and holdings.
28. **Global**
(a) The United Nations, through the Department for Disarmament Affairs and other relevant

bodies, will develop an international mechanism that will facilitate the exchange of information on all aspects of the illicit trade in small arms and light weapons, and build confidence which can lead to enhancing cooperation among States, through periodic workshops, conferences and the timely publication of information.

- (b) The United Nations, through the Department for Disarmament Affairs and other relevant bodies, will receive, collate and publish data and information on national responses, laws and regulations that can be published in a “best practices” digest.

III. International cooperation and assistance

1. The States agree to promote effective international cooperation and assistance at the national, regional and global levels, and highlight the importance of coordination, complementarity and synergy of international organizations, regional organizations and competent judicial,

technical and financial institutions, in order to provide regional organizations and States in need with the required assistance.

2. The illicit trade in small arms and light weapons and their excessive accumulation poses a serious problem for the international community, requiring an urgent international response, as well as a regional and a national one. The responsibility for solving the problems associated with the illicit trade falls on all States, regardless of their role in the situation.
3. The illicit trade in small arms and light weapons cannot be prevented or reduced by States alone. Global and regional mechanisms are needed to provide: (a) the global norms and principles which can support regional organizations and States as they combat illicit trade in small arms and light weapons; (b) financial and technical assistance to States to build the capacity needed to combat illicit trade and its effects, and (c) in particular, assistance to the police, intelligence, customs and border control services needed to combat the illicit arms trade.

4. The States participating in this Conference agree to the following measures regarding international cooperation and assistance:
- (a) **Police, intelligence, customs and border control**
    - (i) States agree to enhance their mutual legal assistance and other mutual forms of cooperation in order to assist investigations and prosecutions conducted and pursued by other States in relation to the illicit trade in arms.
    - (ii) States agree to cooperate with each other on the basis of customary diplomatic procedures or relevant agreements and with intergovernmental organizations such as the International Criminal Police Organization (Interpol), in tracing illicit small arms and light weapons.
    - (iii) States are encouraged fully to use the facilities of

Interpol, in particular through the timely and complete provision of information to its Interpol Weapons and Explosives Tracking System (IWETS) database or to any other database that may be developed. Further, States are encouraged to support Interpol and to contribute to the extent possible to the development of its capacity to assist States in combating the problem of the illicit manufacture of and trade in small arms and light weapons.

(b) Civil society

The work of civil society, including non-governmental organizations, should be supported and encouraged in (a) documenting and publicizing the extent and nature of the small arms problem, including its global aspects, and (b) contributing, in partnership with States and intergovernmental

organizations, to the development and effective implementation of measures designed to address the small arms problem at the national, regional and global levels.

(c) Research and raising awareness

States, regional and sub regional organizations, research centers, and civil society are urged to develop and fund action-oriented research aimed at facilitating greater awareness and better understanding of the nature and scope of the problems associated with the illicit trade in small arms and light weapons, providing, where possible, the basis for the further development of the Action Plan of this Conference.

IV. Implementation and follow-up

1. The States agree that the major purpose of the Conference is to develop an action plan (the agreed-to elements of section II) and begin its implementation immediately upon

completion of the Conference and to continue this work until the effects of the illicit trade in small arms and light weapons have been eradicated.

2. The implementation of the Action Plan, as described in the various measures agreed to, consists of three components:
  - (a) A set of immediate follow-up actions to be completed at the national, regional and global levels;
  - (b) The establishment of an ad hoc mechanism (name to be decided) made up of and organized by the States participating in this Conference, which will meet regularly after the conclusion of the Conference, for the purpose of (i) facilitating and assessing the progress of the various follow-up actions and (ii) developing the various international mechanisms agreed to in the action plan;
  - (c) The development of international agreements and instruments by the ad hoc mechanism.

Examples of immediate follow-up actions

3. National

- (a) States will submit annual reports on their progress in developing and administering the measures agreed to in the present Programme of Action.
- (b) States will continue to develop practical disarmament measures.
- (c) States will put in place, where they do not exist, national coordination agencies or bodies and the appropriate institutional infrastructure responsible for policy guidance, research and monitoring on all aspects of the proliferation, control, circulation, trade, collection, destruction and reduction of small arms and light weapons.

4. Regional

Regional and sub regional organizations should take appropriate steps to implement the present Programme of Action in a comprehensive, integrated and timely manner.

Regional organizations which have developed measures and mechanisms to combat the illicit trade in small arms and light weapons will meet each year at a time and place they will determine, to exchange information, data and best practices, and will invite all States to participate.

5. **Global**

- (a) A working group will be established to monitor the progress and impact of the work of the Ad Hoc Committee on the Elaboration of a Convention against Transnational Organized Crime, in negotiating the draft Protocol against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Their Parts and Components and Ammunition, for the purpose of adding to or modifying the measures adopted at the present Conference.
- (b) A working group will be established to develop model legislation for national laws, regulations and enforcement mechanisms that can prevent or

reduce illicit trade in small arms and light weapons, to include model brokering legislation.

- (c) The United Nations Department for Disarmament Affairs will serve in support of the ad hoc mechanism, performing those tasks assigned by the mechanism. For example, it could serve as the repository for information and data that States and regional organizations make public as per the measures approved by the present Conference.
- (d) The Coordinating Action on Small Arms will continue to coordinate relevant activities within the United Nations system relating to the various dimensions of small arms and light weapons, and to provide relevant information to Member States on a regular basis.
- (e) The ad hoc mechanism will develop at an early date a mechanism that is responsible for coordinating the financial and technical assistance needed by States and regional organizations

for building capacity for the effective implementation of laws and regulations designed to combat the illicit trade in small arms and light weapons, stockpile management, and weapons collection and destruction.

6. **Organizational Issues**

The ad hoc mechanism

States agree that preventing, reducing and curbing the illicit trade in small arms and light weapons is a complex, long-term process that can only be successful if the various measures agreed to at the present Conference are part of an integrated and ongoing effort. To ensure that these measures are implemented in a timely, effective and synergistic manner, the States agree to establish an ad hoc mechanism, with all States participating in this Conference as members, which will have the following basic tasks:

- (a) To develop mechanisms and procedures for sharing of the reporting on the progress made by

States in implementing the measures agreed to;

- (b) To conduct meetings, workshops and seminars on an ongoing basis for the purpose of promoting the Action Plan and evaluating the impact of the Programme of Action on the illicit trade in small arms and light weapons;
- (c) To work towards developing at an early date international agreement and instruments that would succeed the ad hoc mechanism as the focal point for integrating and accomplishing the work at national, regional and global levels agreed to at the present Conference.
- (d) States agree to convene a review Conference no later than 2004 to evaluate progress made in the implementation of the present Programme of Action.

Notes

For the purposes of this Conference, the definition of small arms and light weapons is that presented in the report of the Panel of Governmental Experts on Small Arms (A/52/298, annex) of 1997, sect. III, “weapons in

use”, and confirmed in the 1999 report of the Group of Government Experts on Small Arms (A/54/258, para 13, note 5). This definition includes ammunition and explosives, and also stipulates that these weapons are those “manufactured to military specifications for use as lethal instruments of war” (A/52/298, para 24)

General Assembly

**Preparatory Committee for the United Nations
Conference on the Illicit Trade in Small Arms and
Light Weapons in All Its Aspects**

**Draft Programme of Action to Prevent, Combat and
Eradicate the Illicit Trade in Small Arms and Light
Weapons in All Its Aspects**

**Working paper by the Chairman of the Preparatory
Committee****

I. Preamble

1. We, the States participating in the United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects, having met in New York from 9 to 20 July 2001,
2. Gravely concerned at the illicit manufacture, transfer and circulation of small arms and light weapons and their excessive accumulation and spread in many regions of the world, which have a wide range of humanitarian and socio-economic consequences on stability and development,
3. Recognizing that the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects

sustains conflicts, exacerbates violence, contributes to the displacement of innocent populations, threatens international humanitarian law and fuels crime and terrorism,

4. Recognizing also its devastating consequences on children, many of whom are victims of armed conflict or are forced to become child soldiers,
5. Concerned also about the close link between terrorism, organized crime and the drug trade, on the one hand, and the uncontrolled spread of small arms and light weapons on the other, and stressing the importance of international efforts aimed at combating them,
6. Reaffirming our respect for and commitment to the basic norms of international law and the principles enshrined in the Charter of the United Nations, including the sovereign equality of States, the peaceful resolution of disputes, non-intervention, and non-interference in the internal affairs of States,
7. Reaffirming the inherent right to individual or collective self-defense in accordance with Article 51 of the Charter of the United Nations,

8. Bearing in mind the right to self-determination of all peoples,
9. Reaffirming also the right of each State to import, produce and retain small arms and light weapons at levels consistent with its legitimate self-defense and security needs,
10. Recalling the obligations of States to fully comply with arms embargoes decided by the United Nations Security Council,
11. Believing that Governments bear the primary responsibility to intensify their efforts by developing an understanding of the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects and practical ways of addressing it,
12. Recognizing the necessity for cooperation and assistance to support and facilitate efforts to prevent, combat and eradicate the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects,
13. Recognizing that the international community has an obligation to deal with this issue, and acknowledging that the challenge posed by the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects is multifaceted and involves security, humanitarian and development dimensions,
14. Recognizing also the important contribution of civil society in general and

non-governmental organizations in particular in preventing and reducing the excessive and destabilizing accumulation and spread of small arms and light weapons,

15. Recognizing further that these efforts are without prejudice to the positions taken by States on, or the importance allocated by them to, the priorities accorded to nuclear disarmament, weapons of mass destruction and conventional disarmament,
16. Welcoming the efforts being undertaken at the regional, sub regional, national and local levels to address the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects, and desiring to build upon them, while taking into account the characteristics, scope and magnitude of the problem in each region,
17. Recalling the Millennium Declaration, and also welcoming ongoing initiatives in the context of the United Nations to address the problem of the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects,
18. Recognizing that the international protocol against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Their Parts and Components and Ammunition

complements and reinforces efforts to prevent, combat and eradicate the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects,

19. Convinced of the need for a comprehensive approach to promote, at the global, regional, sub regional, national and local levels, the prevention, reduction and eradication of the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects as a contribution to international peace and security,
20. Resolve therefore to prevent, combat and eradicate the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects by:
  - a. Strengthening or developing norms at the global, regional and national levels that would reinforce and further coordinate efforts to prevent and combat the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects;
  - b. Developing agreed international measures to prevent and combat illicit arms trafficking in and manufacturing of small and light weapons and to reduce excessive and destabilizing accumulations and transfers of such weapons throughout the world;

- c. Placing particular emphasis on the regions of the world where conflicts come to an end and where serious problems with the proliferation of small arms and light weapons have to be dealt with urgently;
- d. Mobilizing the political will throughout the international community to prevent and combat illicit transfers and manufacturing of small arms and light weapons in all their aspects, and raise awareness of the character and seriousness of the interrelated problems associated with the illicit trafficking in and manufacture of small arms and light weapons and the excessive and destabilizing accumulation and spread of these weapons;
- e. Promoting responsibility by States with a view to preventing the illicit export, import, transit and retransfer of small arms and light weapons.

II. Preventing, combating and eradicating the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects

1. We, the States participating in this Conference, bearing in mind the different situations, capacities and priorities of States and regions, undertake the following measures to prevent, combat and eradicate the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects:

At the national level

2. To establish, where they do not exist, national coordination agencies or bodies and the appropriate institutional infrastructure responsible for policy guidance, research and monitoring of efforts to prevent, combat and eradicate the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects. This should include aspects of the spread, control, circulation, trade, collection, destruction and reduction of small arms and light weapons.
3. To establish a national point of contact to act as liaison between States on matters relating to the implementation of the Programme of Action.
4. To put in place adequate laws, regulations and administrative procedures to exercise

effective control over the legal manufacture, stockpiling, transfer and possession of small arms and light weapons within their areas of jurisdiction. To ensure that those engaged in illegal manufacture, stockpiling, transfer and possession can and will be prosecuted under appropriate penal codes.

5. To ensure that manufacturers apply an appropriate and reliable marking on each small arm and light weapons as an integral part of the production process. This marking should be unique and should identify the country of manufacture and also provide information that enables the national authorities of that country to identify the manufacturer and serial number, so that the authorities concerned can identify and trace each weapon.
6. To adopt and enforce all necessary measures to prevent the manufacture, stockpiling, transfer and possession of any unmarked or inadequately marked small arms and light weapons. All such weapons that have been collected, confiscated or seized should either be expeditiously destroyed or, where appropriate, adequately marked.
7. To ensure that comprehensive and accurate records are kept for as long as

possible on the manufacture, holding and transfer of small arms and light weapons within their jurisdiction. These records should be organized and maintained in such a way as to ensure that accurate information can be promptly retrieved and collated by competent national authorities.

8. To ensure accountability for, and the effective tracing of, all weapons owned and issued by the State.
9. To assess applications for export authorizations according to strict national or regional criteria that cover all categories of small arms and light weapons.
10. To put in place adequate laws, regulations and administrative procedures to ensure the effective control over the transfer of small arms and light weapons, including the use of authenticated end-user certificates, and enhanced legal and enforcement measures.
11. To make every effort, without prejudice to the right of States to re-export small arms and light weapons that they have previously imported, to advise the original exporting State before the retransfer of those weapons.
12. To develop national systems for regulating the activities of those who engage in arms

brokering. Such a system could include measures such as registration of brokers, licensing or authorization of brokering as well as the criminalization of all illicit brokering activities performed in their jurisdiction.

13. To supply small arms and light weapons only to Governments, either directly or through entities authorized to procure arms on behalf of Governments.
14. To treat any transfer of small arms and light weapons that violates a United Nations Security Council arms embargo as a crime, and to ensure that this is reflected in their domestic laws.
15. To ensure that all confiscated, sized or collected small arms and light weapons are destroyed expeditiously, subject to any legal constraints associate with the preparation of criminal prosecutions, unless another form of disposition has been officially authorized, provided that such weapons have been marked and the form of this disposition has been recorded.
16. To ensure that the armed forces, police or any other body authorized to hold small arms and light weapons establish adequate and detailed standards and procedures relating to the management and security of their stock of these weapons. These

standards and procedures should, inter alia, relate to: appropriate locations for stockpiles; physical security measures; control of access to stocks; inventory management and accounting control; staff training; security, accounting and control of small arms and light weapons held or transported by operational units or authorized personnel; and procedures and sanctions in the event of thefts or losses.

17. To regularly review the stocks of small arms and light weapons held by armed forces, police and other authorized bodies and to ensure that such stocks surplus to requirements are clearly identified, and that programmes for the responsible and expeditious disposal, normally through destruction, of such stocks are established and implemented and that such stocks are adequately safeguarded until disposal.
18. To destroy surplus small arms and light weapons using internationally accepted and effective procedures and in accordance with effective and environmentally sound procedures. Surplus weapons retained for other purposes will be permanently disabled and decommissioned.
19. To encourage States, in the interests of awareness-raising and confidence-

- building, to carry out public destruction events.
20. To seriously consider the prohibition of unrestricted trade and private ownership of small arms and light weapons specifically designed for military purposes.
  21. To develop and implement, where they do not exist, effective disarmament, demobilization and reintegration programmes in post-conflict situations.
  22. To make public or submit to relevant regional and international organizations, in accordance with their national practices, information on, inter alia: (a) small arms and light weapons confiscated or destroyed within their jurisdiction; (b) national laws and regulations and processes that impact on the prevention and reduction of the illicit trade in small arms and light weapons; and (c) any other information such as illicit trade routes and techniques that can contribute to the eradication of the illicit trade in small arms and light weapons.
  23. To encourage States to undertake public awareness programmes to reduce the demand for small arms and light weapons.

At the regional level

24. To establish a point of contact within sub regional and regional organizations to act as liaison on matters relating to the implementation of the Programme of Action.
25. To encourage negotiations with the aim of concluding legally binding instruments and, where they do exist, ratification and full implementation of legally binding instruments aimed at preventing, combating and eradicating the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspect.
26. To strengthen and establish, where appropriate and as agreed by the States concerned, regional or sub regional moratoria on the transfer and manufacture of small arms and light weapons and/ or regional action programmes to prevent, combat and eradicate the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects, and to respect such moratoria and/ or action programmes and cooperate with the countries concerned in the implementation thereof, including through technical assistance and other measures.
27. To establish, where appropriate, sub regional and regional mechanisms, in particular trans border customs

cooperation and networks for information – sharing among law-enforcement, border and customs control agencies with a view to containing and reducing the illicit trade in small arms and light weapons across borders.

28. To encourage regional and sub regional action on small arms and light weapons in order to introduce or strengthen relevant laws, regulations and administrative procedures.
29. To prevent and promote avoidable inconsistencies or incoherence between various measures and procedures at the regional, sub regional and global levels which could undermine the overall effectiveness of preventing, combating and eradicating the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects.
30. To develop appropriate measures to enhance transparency with respect to small arms and light weapons transfers, as a confidence-building measure and with a view to combating their illicit trade.

At the global level

31. To cooperate with the United Nations system to ensure the effective implementation of arms embargoes

decided by the United Nations Security Council.

32. To request the Secretary-General of the United Nations, through the Department for Disarmament Affairs, to collate and circulate data and information provided by States on a voluntary basis on small arms and light weapons, including national reports, at appropriate intervals, on implementation of the Programme of Action.
33. To request the Secretary-General of the United Nations, through the Department for Disarmament Affairs, to develop a reference manual on ecologically safe methods of small arms and light weapons destruction.
34. To support the disarmament and demobilization of ex-combatants and their subsequent rehabilitation and reintegration into civil society and, in that context, the collection and destruction of illegally held small arms and light weapons, as well as the destruction of surpluses, and the inclusion, where required, of specific provisions in peace agreements.
35. To develop international arrangements and a legally binding instrument to enable the timely and reliable tracing of lines and supply by relevant authorities.

36. To encourage States and the World Customs Organization, as well as other relevant organizations, to consider enhanced cooperation with the International Criminal Police Organization – Interpol – to identify groups and individuals engaged in the illicit trade of small arms and light weapons.
37. To develop common understandings of the basic issues and the scope of the problems related to illicit arms brokering with a view to regulating the activities of those engaged in arms brokering.
38. To encourage the relevant international and regional organizations and States to facilitate cooperation with civil society, including non-governmental organizations, in activities related to small arms and light weapons, in view of the important role that civil society plays in efforts to raise awareness of and address the problems associated with such weapons.
39. To promote a culture of peace by encouraging education and public awareness programmes on the problems of illicit trade in small arms and light weapons, involving all sectors of society.

III. Implementation, international cooperation and assistance

1. We, the States participating in the Conference, recognize that the responsibility, for solving the problems associated with the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects falls on all States, regardless of their role in the situation. We also recognize that this illicit trade cannot be prevented or reduced by States alone.
2. States undertake to cooperate and to ensure coordination, complementarily and synergy in efforts to deal with small arms and light weapons issues, at the global, regional, sub regional and national levels.
3. The international community undertakes to render assistance, to the extend possible, to enable the implementation of the measures to prevent, combat and eradicate the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects as contained in the Programme of Action.
4. States, international and regional organizations should assist and promote conflict prevention measures and the pursuit of negotiated solutions to conflict wherever possible.

5. Regional organizations should establish and/ or build upon established partnerships to share resources and information on the illicit arms trade in small arms and light weapons in all its aspects.
6. With a view to facilitating implementation of the Programme of Action, States, international and regional organizations should assist in building capacities in areas including the development of appropriate legislation and regulations, law enforcement, tracing, stockpile management and security, destruction of weapons and the collection and exchange of information.
7. States should enhance cooperation, the exchange of experience and training among competent officials, including customs, police, intelligence and arms control officials, at the national, regional and sub regional levels.
8. International programmes for specialist training on small arms stockpile management and security should be developed. The United Nations and other appropriate international or regional organizations should consider establishing and developing training facilities and programmes in this area.

9. States are encouraged to use the facilities of Interpol, in particular through the timely and complete provision of information to its International Weapons and Explosives Tracking System (IWETS) database or to any other database that may be developed.
10. International cooperation to examine technologies, which are both affordable and accessible to all producers, and which would improve the tracing and detection of small arms and light weapons, should be encouraged.
11. States undertake to cooperate with each other, including on the basis of existing regional legally binding instruments and with relevant international, regional and intergovernmental organizations, in tracing illicit small arms and light weapons, particularly by strengthening mechanisms based on the exchange of information.
12. States undertake to exchange information on their national marking systems and small arms and light weapons.
13. States further undertake to enhance mutual legal assistance and other forms of cooperation in order to assist investigations and prosecutions in relation

to the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects.

14. Upon request, States and appropriate international or regional organizations in a position to do so should provide assistance in the destruction or other responsible disposal of surplus stocks of small arms and light weapons.
15. Upon request, States should support, in cooperation with other international efforts, stockpile management and security programmes and training.
16. With respect to regions and sub regions where conflicts have ended and where serious problems are experienced with excessive and destabilizing accumulations and spread of small arms and light weapons, the relevant regional and international organizations should support, within available resources, all appropriate post-conflict programmes related to the disarmament, demobilization and reintegration of former combatants.
17. With respect to such regions and sub regions, greater efforts should be made to address the security aspects of development.
18. States, regional and sub regional organizations, research centres and civil society are urged to develop and fund

action-oriented research aimed at facilitating greater awareness and better understanding of the nature and scope of the problems associated with the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects, providing, whenever possible, the basis for continued advocacy and action on preventive measures and evaluating the impact of these measures.

IV. Follow-up to the United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects

1. We, the States participating in the United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects, recommend to the General Assembly the following agreed steps to be undertaken for the effective follow-up of the Conference:
  - (a) To convene a Review Conference no later than 2006 to review progress made in the implementation of the Programme of Action;
  - (b) To convene a meeting of States on a biannual basis to consider the national and regional

implementation of the Programme of Action;

- (c) To strengthen and further develop measures contained in the Programme of Action, including negotiation of an international instrument to identify and trace the lines of supply of small arms and light weapons;
- (d) To consider the elaboration of an international instrument to restrict the production and trade in small arms and light weapons to registered manufacturers and brokers duly licensed or otherwise authorized by Governments.

2. Finally, we, the States participating in the United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects:

- (a) Encourage the United Nations and other appropriate international and regional organizations to undertake initiatives to promote the implementation of the Programme of Action;
- (b) Also encourage all initiatives to mobilize resources and expertise to promote the implementation of the Programme of Action and to

provide assistance to States in their implementation of the Programme of Action;

- (c) Further encourage non-governmental organizations and civil society to be engaged as partners, as appropriate, in all aspects of international, regional, sub regional and national efforts to implement this Programme of Action.

Notes

See the annex for regional and sub regional initiatives.

Annex

Initiatives undertaken at the regional and sub regional levels to address the illicit trade in small arms and light weapons

- In June 1998, the Organization of African Unity (OAU) adopted a decision on the proliferation of small arms and light weapons, stressing the role that OAU should play in coordinating efforts to address the problem in Africa and requesting the Secretary-General of OAU to prepare a comprehensive report on the issue.

- Decision on the Illicit Proliferation, Circulation and Trafficking of Small Arms and Light Weapons adopted by the Heads of State and Government of OAU at its thirty-fifth ordinary session, held at Algeria in July 1999 (see A/54/424, annex II).
- From 30 November to 1 December 2000, OAU held a Ministerial Meeting at Bamako on the issue of small arms and light weapons. The meeting adopted the Bamako Declaration (A/CONF. 192/PC.23).
- First Continental Meeting of African Experts on Small Arms and Light Weapons, Addis Ababa, May 2000.
- International Consultation on the Illicit Proliferation, Circulation and Trafficking in Small Arms and Light Weapons, Addis Ababa, June 2000.
- Summit of Heads of State and Government of the Southern African Development Community, Namibia, August 2000.
- Decision by the Council of Ministers of the Southern African Development Community to conclude its negotiations on a protocol on the control of firearms, ammunition and other related materials in the region of the community.
- Decision by the States members of the Economic Community of West African States to implement their agreement on a moratorium on the

importation, exportation and manufacture of small arms and light weapons in West Africa.

- The Great Lakes and Horn of Africa Conference on the Proliferation of Small Arms, attended by the Foreign Ministers of all 10 countries of the region, met at Nairobi in March 2000 and adopted the Nairobi Declaration.
- In November 1997, the States Members of the Organization of American States (OAS) signed the inter-American Convention against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Ammunition, Explosives and Other Related Materials. The Convention, which came into force in 1998, sets forth a set of substantial measures to combat illicit arms trafficking. The Convention has been reinforced by the adoption by the States members of the OAS Inter-American Drug Abuse Control Commission of model regulations for the control of the international movement of firearms, their parts, components and ammunition.
- In April 1998, the Presidents of the States members (Argentina, Brazil, Paraguay and Uruguay) of the Common Market of the Southern Cone (MERCOSUR) and associated States (Bolivia and Chile) signed a joint Declaration, agreeing to create a joint register mechanism of buyers and sellers of firearms, explosives, ammunition and related materials.

- The Regional Preparatory Meeting of the Latin American and Caribbean States for the 2001 United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects was held at Brasilia from 22 to 24 November 2000. The Brasilia Declaration was adopted at the meeting.
- In June 1999, the First Summit Conference of Heads of State and Government of Latin America and the Caribbean and the European Union, held at Rio de Janeiro, Brazil, adopted the Declaration of Rio de Janeiro.
- In June 1999, a workshop was held at Lima on the topic “Illicit Trade in Small Arms: Latin American and Caribbean issues”. The workshop was part of the Secretary-General’s mandate under General Assembly resolution 53/77 T of 4 December 1998 to conduct broad-based consultations on illicit trafficking in small arms.
- The establishment, by the States parties to the Inter-American Convention, of the Consultative Committee of the Inter-American Convention against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Ammunition, Explosives and Other Related Materials.
- The Organization of Security and Cooperation in Europe (OSCE) adopted the OSCE Document on Small Arms and Light Weapons in November 2000.

- The adoption by the European Union of the Programme for Preventing and Combating Illicit Trafficking in Conventional Arms and the other initiatives undertaken, such as the Joint Action on Small Arms, which has been endorsed by several Member States not members of the European Union.
- Seminar of the Forum for Security Cooperation on Small Arms and Light Weapons, Vienna, April 2000.
- Conference on Export Controls, Sofia, December 1999.
- Workshop on Small Arms and Light Weapons: Possible Contribution to the Stability Pact for South-eastern Europe, Slovenia, January 2000.
- Meeting of the Working Table on Security Issues of the Stability Pact for South-eastern Europe, Bosnia and Herzegovina, February 2000.
- Workshop on Stockpile Management and Security of Small Arms and Light Weapons, Thun, Switzerland, March 2000.
- The Regional Seminar on Illicit Trafficking in Small Arms and Light Weapons, so-hosted by the United Nations Regional Centre for Peace and Disarmament in Asia and the Pacific, and the Governments of Indonesia and Japan, was held at Jakarta in May 2000. The Seminar made a positive contribution to the debate on illicit trafficking in small arms and light weapons in

general, and in particular to the efforts of the Association of South-East Asian Nations (ASEAN) and its member States.

- The Asia Regional Workshop on Small Arms was held at Tokyo, in June 2000, as part of the informal consultations in the context of the preparatory process for the 2001 United Nations Conference in the Asian region.
- A Conference entitled “Countering Small Arms and Light Weapons Proliferation in South Asia”, organized by the Governments of Canada and Sri Lanka and the Colombo-based Regional Centre for Strategic Studies, in collaboration with the United Nations Department for Disarmament Affairs, was held at Colombo in June 2000. It was the first such meeting in South Asia to discuss the issue of small arms as well as other related to the 2001 Conference.
- Pacific Islands Forum paper on small arms: “The Interests and Involvement of Pacific Island Forum Countries”.
- Meeting of the South Pacific Chiefs of Police and the Oceania Customs Organization subcommittee, Fiji, March 2000.
- Second Ministerial Meeting of the Human Security Network, Lucerne, Switzerland, 11-12 May 2000.
- Workshop on Traceability of Small Arms and Light Weapons: Tracing, Marking and Record-Keeping, Geneva, 12-13 March 2001.

- NATO/ EAPC Workshop on Small Arms and Light Weapons: Export Controls and Small Arms and Light Weapons Transfers, Brussels, 16-17 March 2000.
- EAPC/ PfP Workshop in support of the South-East Europe Initiative (SEEI) on Regional Cooperation in South-East Europe and the Challenge of Small Arms and Light Weapons, Ohrid, the former Yugoslav Republic of Macedonia, 22-23 June 2000.
- NATO/ EAPC Experts Workshop on Export Control of Small Arms and Light Weapons, Brussels, 21 November 2000.
- PfP Training Course on Stockpile Management and Security of Small Arms and Light Weapons, Brugg, Switzerland, 28 May-June 2001.
- Workshop on Small Arms and Light Weapons: Practical Challenges for the Implementation of Current Undertakings in OSCE and in EAPC, Baku, 21-22 June 2001.

General Assembly

United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects
9-20 July 2001

Draft Programme of Action to Prevent, Combat and Eradicate the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects

Working paper by the President of the Conference

I. Preamble

1. We, the States participating in the United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects, having met in New York from 9 to 20 July 2001,

2. Gravely concerned at the illicit manufacture, transfer and circulation of small arms and light weapons and their excessive accumulation and spread in many regions of the world, which have a wide range of humanitarian and socio-economic consequences and pose a serious threat to peace, reconciliation, safety, security, stability and sustainable development at the individual, local, national, regional and international levels,

3. Recognizing that the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects sustains conflicts, exacerbates violence, contributes to the displacement of civilians, undermines respect for international

humanitarian law, impedes the provision of humanitarian assistance to victims of armed conflict and fuels crime and terrorism,

4. Gravely concerned about its devastating consequences on children, many of whom are victims of armed conflict or are forced to become child soldiers, as well as the negative impact on women,

5. Emphasizing the linkage between poverty and underdevelopment and the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects,

6. Concerned also about the close link between terrorism, organized crime, trafficking in drugs and precious minerals and the uncontrolled spread of small arms and light weapons, and stressing the urgency of international efforts and cooperation aimed at combating, controlling or reducing the supply and demand of such weapons,

7. Reaffirming our respect for and commitment to the basic norms of international law and the principles enshrined in the Charter of the United Nations, including the sovereign equality of States, territorial integrity, the peaceful resolution of international disputes, non-intervention, and non-interference in the internal affairs of States,

8. Reaffirming the inherent right to individual or collective self-defense in accordance with Article 51 of the Charter of the United Nations,

9. Reaffirming the right of each State to import, produce and retain small arms and light weapons for its legitimate self-defense and security needs,

10. Reaffirming also the right of self-determination of all peoples, in particular peoples under colonial or other forms of alien domination or foreign occupation, and the importance of the effective realization of this right, as enunciated, inter alia, in the Vienna Declaration and Programme of Action, adopted by the World Conference on Human Rights on 25 June 1993,

11. Recalling the obligations of States to fully comply with arms embargoes decided by the United Nations Security Council in accordance with the Charter of the United Nations,

12. Believing that Governments bear the primary responsibility for preventing and reducing the excessive and destabilizing accumulation and uncontrolled spread of small arms and light weapons and, accordingly, should intensify their efforts to define the problems associated with the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects and find ways of resolving them,

13. Stressing the necessity for international cooperation and assistance, including financial and technical assistance, to support and facilitate efforts at the local, national, regional and global levels to prevent, combat and eradicate the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects,

14. Recognizing that the international community has a duty to deal with this issue, and acknowledging that the challenge posed by the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects is multi-faceted and involves security, conflict resolution, crime prevention, humanitarian, health and development dimensions,

15. Recognizing also the important contribution of civil society, non-governmental organizations and industry in assisting Governments to prevent, combat and eradicate the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects,

16. Recognizing further that these efforts are without prejudice to the priorities accorded to nuclear disarmament, weapons of mass destruction and conventional disarmament,

17. Welcoming the efforts being undertaken at the regional, sub regional, national and local levels to address the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects, and desiring to build upon them, taking into account the characteristics, scope and magnitude of the problem in each State or region,

18. Recalling the Millennium Declaration and also welcoming ongoing initiatives in the context of the United Nations to address the problem of the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects, including the special session of the United Nations General Assembly on children,

19. Recognizing that the Protocol against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Their Parts and Components and Ammunition, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime, establishes standards and norms that complement and reinforce efforts to prevent, combat and eradicate the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects.

20. Convinced of the need for a global commitment to a comprehensive approach to promote, at the global, regional, sub regional, national and local levels, the prevention, reduction and eradication of the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects as a contribution to international peace and security,

21. Resolve therefore to prevent, combat and eradicate the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects and to put an end to human suffering by:

(a) Strengthening or developing norms and measures at the global, regional and national levels that would reinforce and further coordinate efforts to prevent, combat and eradicate the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects;

(b) Enhancing the respect for life and the dignity of the human person through the promotion of a culture of peace;

(c) Developing and implementing agreed international measures to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in small arms and light weapons, to reduce their excessive and destabilizing accumulation and the spread of these weapons throughout the world;

(d) Placing particular emphasis on the regions of the world where conflicts come to an end and where serious problems with proliferation and circulation of small arms and light weapons have to be dealt with urgently;

(e) Mobilizing the political will throughout the international community to prevent and combat illicit transfers and manufacturing of small arms and light

weapons in all their aspects, to cooperate towards these ends and to raise awareness of the character and seriousness of the interrelated problems associated with the illicit manufacturing of and trafficking in these weapons;

(f) Promoting responsible action by States with a view to preventing the illicit export, import, transit and retransfer of small arms and light weapons.

II. Preventing, combating and eradicating the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects

1. We, the States participating in this Conference, bearing in mind the different situations, capacities and priorities of States and regions, undertake the following measures to prevent, combat and eradicate the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects:

At the national level

2. To put in place adequate laws, regulations and administrative procedures to exercise effective control over the production of small arms and light weapons within their areas of jurisdiction and over the export, import, transit or retransfer of such weapons, in order to prevent unauthorized manufacture of and illicit trafficking in small arms and light weapons, or their diversion to unauthorized recipients.

3. To adopt and implement the necessary legislative or other measures to establish as criminal offences under their domestic law the illegal manufacture, possession,

stockpiling and trade of small arms and light weapons within their areas of jurisdiction, in order to ensure that those engaged in such activities can and will be prosecuted under appropriate national penal codes.

4. To establish, or designate as appropriate, national coordination agencies or bodies and institutional infrastructure responsible for police guidance, research and monitoring of efforts to prevent, combat and eradicate the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects. This should include aspects of the manufacture, control, trafficking, circulation, brokering, trade, tracing, finance, collection and destruction of small arms and light weapons.

5. To establish or designate, as appropriate, a national point of contact to act as liaison between States on matters relating to the implementation of the Programme of Action.

6. To identify groups and individuals engaged in the illegal manufacture, trade, stockpiling, transfer, possession, as well as financing for acquisition, of illicit small arms and light weapons, and take appropriate legislative measures to criminalize activities of such groups and individuals.

7. To ensure that henceforth manufacturers apply an appropriate and reliable marking on each small arm and light weapon as an integral part of the production process. This marking should be unique and should identify the country of manufacture and also provide information that enables the national authorities of that country to identify the manufacturer and serial number,

so that the authorities concerned can identify and trace each weapon.

8. To adopt and enforce, where they do not exist, all necessary measures to prevent the manufacture, stockpiling, brokering, transfer and possession of any unmarked or inadequately marked small arms and light weapons, and to ensure that collected, confiscated or seized weapons are destroyed once due legal process is completed or, where appropriate, adequately marked.

9. To ensure that comprehensive and accurate records are kept for as long as possible on the manufacture, holding and transfer of small arms and light weapons within their jurisdiction. These records should be organized and maintained in such a way as to ensure that accurate information can be promptly retrieved and collated by competent national authorities.

10. To ensure accountability for all small arms and light weapons held and issued by the State and effective measures for tracing illicitly traded weapons.

11. To assess applications for export authorizations according to strict norms and procedures that cover all categories of small arms and light weapons and are consistent with States' existing responsibilities under international law. Likewise, to establish or maintain an effective system of export and import licensing or authorization, as well as measures on international transit, for the transfer of all categories of small arms and light weapons.

12. To put in place adequate laws, regulations and administrative procedures to ensure the effective control

over the transfer of small arms and light weapons, including the use of authenticated end-user certificates, and enhanced legal and enforcement measures.

13. To make every effort, without prejudice to the right of States to re-export small arms and light weapons that they have previously imported, to advise the original exporting State before the retransfer of those weapons.

14. To develop adequate national legislation regulating the activities of those who engage in small arms and light weapons brokering. This legislation should include measures such as registration of brokers, licensing or authorization of brokering as well as the criminalization of all illicit brokering activities performed in the State's jurisdiction.

15. To supply small arms and light weapons only to Governments, or to entities duly authorized by Governments.

16. To take all necessary measures, including all legal or administrative means, against any activity that violates a United Nations Security Council embargo.

17. To ensure that all confiscated, seized or collected small arms and light weapons are destroyed, subject to any legal constraints associated with the preparation of criminal prosecutions, unless another form of disposition has been officially authorized, provided that such weapons have been marked and the form of this disposition has been recorded.

18. To ensure, subject to the respective constitutional and legal systems of States, that the armed forces, police or any other body authorized to hold small arms and light

weapons establish adequate and detailed standards and procedures relating to the management and security of their stocks of these weapons. These standards and procedures should, inter alia, relate to: appropriate locations for stockpiles; physical security measures; control of access to stocks; inventory management and accounting control; staff training; security; accounting and control of small arms and light weapons held or transported by operational units or authorized personnel; and procedures and sanctions in the event of theft or loss.

19. To regularly review the stocks of small arms and light weapons held by armed forces, police and other authorized bodies and to ensure that such stocks declared by competent national authorities to be surplus to requirements are clearly identified, and that programmes for the responsible disposal, preferably through destruction, of such stocks are established and implemented and that such stocks are adequately safeguarded until disposal.

20. To destroy surplus small arms and light weapons taking into account the report of the United Nations Secretary – General on methods of destruction of small arms, light weapons, ammunition and explosives (S/2000/1092) of 15 November 2000. Surplus weapons retained for other purposes will be permanently made inoperable and decommissioned.

21. To develop and implement public awareness and confidence – building programmes on the problems and consequences of the illicit trade in small arms and light weapons and the voluntary surrender of small arms and

light weapons, where appropriate, possible, and in cooperation with civil society and non-governmental organizations.

22. To seriously consider, legal restrictions on unrestricted trade in and ownership of small arms and light weapons.

23. To develop and implement, where needed, effective disarmament, demobilization and reintegration programmes, including the effective collection, control, storage and destruction of small arms and light weapons, particularly in post-conflict situations, unless another form of disposition has been duly authorized, and such weapons have been marked and the alternate form of disposition has been recorded, and to include, where applicable, specific provisions for these programmes in peace agreements.

24. To meet the special needs of children affected by armed conflict, in particular the reunification with their family, their reintegration into civil society, and their appropriate rehabilitation.

25. To make public national laws, regulations and procedures that impact on the prevention, combating and eradicating of the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects, or to submit to relevant regional and international organizations, upon request and in accordance with their national practices, information on, inter alia, (a) small arms and light weapons confiscated or destroyed within their jurisdiction; and (b) any other information such as illicit trade routes and techniques that can contribute to the

eradication of the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects.

At the regional level

26. To establish or designate, as appropriate, a point of contact within sub regional and regional organizations to act as liaison on matters relating to the implementation of the Programme of Action.

27. To encourage negotiations, as appropriate, with the aim of concluding legally binding instruments and, where they do exist, ratification and full implementation of legally binding instruments aimed at preventing, combating and eradicating the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects.

28. To strengthen and establish, where appropriate and as agreed by the States concerned, moratoria in affected regions or sub regions on the transfer and manufacture of small arms and light weapons, and/ or regional action programmes to prevent, combat and eradicate the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects, and to respect such moratoria and/ or action programmes and cooperate with the countries concerned in the implementation thereof, including through technical assistance and other measures.

29. To establish, where appropriate, sub regional and regional mechanisms, in particular trans-border customs cooperation and networks for information – sharing among law enforcement, border and customs control agencies, with a view to preventing, combating and

eradicating the illicit trade in small arms and light weapons across borders.

30. To encourage regional and sub regional action on illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects in order to introduce, adhere, implement or strengthen relevant laws, regulations and administrative procedures.

31. To encourage States, where appropriate, to implement regional and sub regional mechanisms to promote safe, effective stockpile management and security, in particular physical security measures, for small arms and light weapons.

32. To prevent and remove, taking into account the characteristics, scope and magnitude of the problem in each region, avoidable inconsistency or incoherence between various measures and procedures at the regional, sub regional and global levels which could undermine the overall effectiveness of preventing, combating and eradicating the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects.

33. To support national disarmament, demobilization and reintegration programmes in post-conflict situations involving other regional States with special reference to the measures agreed in paragraphs 28 to 32 of this section.

34. To encourage regions to develop, where appropriate and on a voluntary basis, measures to enhance transparency with respect to small arms and light weapons transfers, with a view to combating the illicit trade in small arms and light weapons.

At the global level

35. To cooperate with the United Nations system to ensure the effective implementation of arms embargoes decided by the United Nations Security Council.

36. To request the Secretary – General of the United Nations, within existing resources, through the Department for Disarmament Affairs, to collate and circulate data and information provided by States on a voluntary basis, including national reports, on implementation of the Programme of Action.

37. To support, particularly in post-conflict situations, the disarmament and demobilization of ex-combatants and their subsequent reintegration into civilian life, including providing support for the effective disposition, as stipulated in paragraph 17 of this section, of collected small arms and light weapons, for the development of alternative livelihoods for ex-combatants and for the rehabilitation of victims, particularly women and children.

38. To support the inclusion, where applicable, of relevant provisions for disarmament, demobilization and reintegration in the mandates and budgets of peacekeeping operations.

39. To develop international arrangements and a legally binding instrument to enable the timely and reliable tracing of lines of supply by relevant authorities.

40. To encourage States and the World Customs Organization, as well as other relevant organizations, to consider enhanced cooperation with the International

Criminal Police Organization (Interpol) to identify groups and individuals engaged in the illicit trade in small arms and light weapons.

41. To encourage States to accede to international legal instruments on terrorism and transnational organized crime.

42. To develop common understandings of the basic issues and the scope of the problems related to illicit brokering in small arms and light weapons with a view to preventing, combating and eradicating the activities of those engaged in such brokering, including through the development of model legislation on brokering, as a basis for an eventual legally binding international instrument.

43. To encourage the relevant international and regional organizations and States to facilitate the cooperation of civil society, including non-governmental organizations, in activities related to the prevention, combating and eradication of the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects, in view of the important role that civil society plays in efforts to raise awareness of and address the problems associated with such weapons.

44. To promote a culture of peace by encouraging education and public awareness programmes on the problems of the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects, involving all sectors of society.

III. Implementation, international cooperation and assistance

1. We, the States participating in the Conference, recognize that the responsibility for solving the problems associated with the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects falls on all States, regardless of their role in the situation. We also recognize that States need close international cooperation to prevent, combat and eradicate this illicit trade.
2. States undertake to cooperate and to ensure coordination, complementarity and synergy in efforts to deal with the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects, at the global, regional, sub regional and national levels, and to encourage the establishment and strengthening of partnerships at all levels among international and intergovernmental organizations and civil society, including non-governmental organizations.
3. States in a position to do so undertake to render assistance, including technical and financial assistance where needed, to support the implementation of the measures to prevent, combat and eradicate the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects as contained in the Programme of Action.
4. States and international and regional organizations should, upon request by affected States, assist and promote conflict prevention measures. Where requested by all the parties concerned, States and international and regional organizations should promote and assist the pursuit of negotiated solutions to conflicts, including by addressing their root causes.

5. States and international and regional organizations should, where appropriate, develop partnerships to share resources and information on the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects.

6. With a view to facilitating implementation of the Programme of Action, States and international and regional organizations should assist interested States, upon request, in building capacities in areas including the development of appropriate legislation and regulations, law enforcement, tracing and marking, stockpile management and security, destruction of small arms and light weapons and the collection and exchange of information.

7. States should enhance cooperation, the exchange of experience and training among competent officials, including customs, police, intelligence and arms control officials, at the national, regional and global levels in order to combat the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects.

8. Regional and international programmes for specialist training on small arms stockpile management and security should be developed. The United Nations, within existing resources, and other appropriate international or regional organizations should consider developing capacity for training in this area.

9. States are encouraged to use and support, including by providing relevant information, Interpol's International Weapons and Explosives Tracking System

(IWETS) database or any other database that may be developed.

10. International cooperation and assistance to examine technologies which would improve the tracing and detection of small arms and light weapons, as well as measures to facilitate the transfer of such technologies, should be encouraged.

11. States undertake to cooperate with each other, including on the basis of existing regional legally binding instruments as well as other agreements and arrangements, and with relevant international, regional and intergovernmental organizations in tracing illicit small arms and light weapons, particularly by strengthening mechanisms based on the exchange of information.

12. States undertake to exchange information on a voluntary basis on their national marking systems on small arms and light weapons.

13. States further undertake to enhance mutual legal assistance and other forms of cooperation in order to assist investigations and prosecutions in relation to the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects.

14. Upon request, States and appropriate international or regional organizations in a position to do so should provide assistance in the destruction or other responsible disposal of surplus stocks or unmarked or inadequately marked small arms and light weapons.

15. Upon request, States and appropriate international or regional organizations in a position to do so should

support stockpile management and security programmes, and training.

16. Upon request, States and appropriate international or regional organizations in a position to do so should provide assistance to combat the illicit trade in small arms and light weapons linked to drug trafficking, organized crime and terrorism.

17. With respect to regions and sub regions where conflicts have ended and where serious problems are experienced with excessive and destabilizing accumulations and uncontrolled spread of small arms and light weapons, the relevant regional and international organizations should support, within available resources, appropriate post-conflict programmes related to the disarmament, demobilization and reintegration of former combatants.

18. With respect to such regions and sub regions, greater efforts should be made to address the security aspects of development. This approach should not hamper existing and future social and development activities and should fully respect the rights of the States concerned to establish priorities in their programmes.

19. States, regional and sub regional organizations, research centres, health and medical institutions, the United Nations systems, international financial institutions, and civil society are urged to develop and fund action-oriented research aimed at facilitating greater awareness and better understanding of the nature and scope of the problems associated with the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects, providing,

whenever possible, the basis for continued advocacy and action on preventive measures and evaluating the impact of these measures.

IV. Follow-up to the United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects

1. We, the States participating in the United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects, recommend to the General Assembly the following agreed steps to be taken for the effective follow-up of the Conference:

(a) To convene a Conference no later than 2006 to review progress made in the implementation of the Programme of Action;

(b) To convene a meeting of States on a biennial basis to consider the national, sub regional, regional and global progress made, to facilitate the exchange of information on current and planned activities related to the Programme of Action and to examine ways to strengthen and develop measures contained therein;

(c) To encourage sub regional and/or regional arrangements to convene meetings, with the assistance of the United Nations, as appropriate, and of States willing to provide financial support, and with the participation of civil society, on progress made sub regionally and regionally on the implementation of the Programme of Action;

- (d) To invite States to report biennially to the Secretary-General, and on a voluntary basis, on progress made in implementing the Programme of Action;
- (e) To request the Secretary-General to report biennially, based on the information referred to on subparagraph (d) above, to the General Assembly on the progress made in the implementation of this Programme of Action;
- (f) To strengthen and further develop measures contained in the Programme of Action, including negotiation of an international instrument to identify and trace the lines of supply of small arms and light weapons;
- (g) To consider the elaboration of an international instrument to restrict the production and trade in small arms and light weapons to registered manufacturers and brokers duly licensed or otherwise authorized by Governments.

2. Finally, we, the States participating in the United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects:

- (a) Encourage the United Nations and other relevant international and regional organizations to undertake further initiatives to promote the implementation of the Programme of Action;
- (b) Encourage and support all initiatives to provide assistance to States and to mobilize resources and expertise to promote the implementation of the Programme of Action;

(c) Further encourage non-governmental organizations and civil society to be engaged, as appropriate, in national, regional and global efforts to implement this Programme of Action.

Annex

Initiatives undertaken at the regional and sub regional levels to address the illicit trade in small arms and light weapons

- In June 1998, the Organization of African Unity (OAU) adopted a decision on the proliferation of small arms and light weapons, stressing the role that OAU should play in coordinating efforts to address the problem in Africa and requesting the Secretary – General of OAU to prepare a comprehensive report on the issue.
- Decision on the Illicit Proliferation, Circulation and Trafficking of Small Arms and Light Weapons adopted by the Heads of State and Government of OAU at its thirty-fifth ordinary session, held at Algiers in July 1999 (A/54/424, annex II).
- From 30 November to 1 December 2000, OAU held a Ministerial Meeting at Bamako on the issue of small arms and light weapons. The meeting adopted the Bamako Declaration (A/ CONF. 192/PC.23).
- First Continental Meeting of African Experts on Small Arms and Light Weapons, Addis Ababa, May 2000.

- International Consultation on the Illicit Proliferation, Circulation and Trafficking in Small Arms and Light Weapons, Addis Ababa, June 2000.
- Summit of Heads of State and Government of the Southern African Development Community, Namibia, August 2000.
- Decision by the Council of Ministers of the Southern African Development Community to conclude its negotiations on a protocol on the control of firearms, ammunition and other related materials in the region of the community.
- Decision by the States members of the Economic Community of West African States to implement their agreement on a moratorium on the importation, exportation and manufacture of small arms and light weapons in West Africa.
- The Great Lakes and Horn of Africa Conference on the Proliferation of Small Arms, attended by the Foreign Ministers of all 10 countries of the region, met at Nairobi in March 2000 and adopted the Nairobi Declaration.
- In November 1997, the States Members of the Organization of American States (OAS) signed the inter-American Convention against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Ammunition, Explosives and Other Related Materials. The Convention, which came into force in 1998, sets forth a set of substantial measures to combat illicit arms trafficking. The Convention has been reinforced by the adoption by the States members of the OAS Inter-American Drug Abuse

Control Commission of model regulations for the control of the international movement of firearms, their parts, components and ammunition.

- In April 1998, the Presidents of the States members (Argentina, Brazil, Paraguay and Uruguay) of the Common Market of the Southern Cone (MERCOSUR) and associated States (Bolivia and Chile) signed a joint Declaration, agreeing to create a joint register mechanism of buyers and sellers of firearms, explosives, ammunition and related materials.

- The Regional Preparatory Meeting of the Latin American and Caribbean States for the 2001 United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects was held at Brasilia from 22 to 24 November 2000. The Brasilia Declaration was adopted at the meeting.

- In June 1999, the First Summit Conference of Heads of State and Government of Latin America and the Caribbean and the European Union, held at Rio de Janeiro, Brazil, adopted the Declaration of Rio de Janeiro.

- In June 1999, a workshop was held at Lima on the topic “Illicit Trade in Small Arms: Latin American and Caribbean issues”. The workshop was part of the Secretary-General’s mandate under General Assembly resolution 53/77 T of 4 December 1998 to conduct broad-based consultations on illicit trafficking in small arms.

- The establishment, by the States parties to the Inter-American Convention, of the Consultative Committee of the Inter-American Convention against the

Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Ammunition, Explosives and Other Related Materials.

- The Organization of Security and Cooperation in Europe (OSCE) adopted the OSCE Document on Small Arms and Light Weapons in November 2000.

- The adoption by the European Union of the Programme for Preventing and Combating Illicit Trafficking in Conventional Arms and the other initiatives undertaken, such as the Joint Action on Small Arms, which has been endorsed by several Member States not members of the European Union.

- Seminar of the Forum for Security Cooperation on Small Arms and Light Weapons, Vienna, April 2000.

- Conference on Export Controls, Sofia, December 1999.

- Workshop on Small Arms and Light Weapons: Possible Contribution to the Stability Pact for South-eastern Europe, Slovenia, January 2000.

- Meeting of the Working Table on Security Issues of the Stability Pact for South-eastern Europe, Bosnia and Herzegovina, February 2000.

- Workshop on Stockpile Management and Security of Small Arms and Light Weapons, Thun, Switzerland, March 2000.

- The Regional Seminar on Illicit Trafficking in Small Arms and Light Weapons, so-hosted by the United Nations Regional Centre for Peace and Disarmament in Asia and the Pacific, and the Governments of Indonesia and Japan, was held at Jakarta in May 2000. The Seminar made a positive contribution to the debate on illicit

trafficking in small arms and light weapons in general, and in particular to the efforts of the Association of South-East Asian Nations (ASEAN) and its member States.

- The Asia Regional Workshop on Small Arms was held at Tokyo, in June 2000, as part of the informal consultations in the context of the preparatory process for the 2001 United Nations Conference in the Asian region.

- A Conference entitled “Countering Small Arms and Light Weapons Proliferation in South Asia”, organized by the Governments of Canada and Sri Lanka and the Colombo-based Regional Centre for Strategic Studies, in collaboration with the United Nations Department for Disarmament Affairs, was held at Colombo in June 2000. It was the first such meeting in South Asia to discuss the issue of small arms as well as other related to the 2001 Conference.

- Pacific Islands Forum paper on small arms: “The Interests and Involvement of Pacific Island Forum Countries”.

- Meeting of the South Pacific Chiefs of Police and the Oceania Customs Organization subcommittee, Fiji, March 2000.

- Second Ministerial Meeting of the Human Security Network, Lucerne, Switzerland, 11-12 May 2000.

- Workshop on Traceability of Small Arms and Light Weapons: Tracing, Marking and Record-Keeping, Geneva, 12-13 March 2001.

- NATO/ EAPC Workshop on Small Arms and Light Weapons: Export Controls and Small Arms and Light Weapons Transfers, Brussels, 16-17 March 2000.
- EAPC/ PfP Workshop in support of the South-East Europe Initiative (SEEI) on Regional Cooperation in South-East Europe and the Challenge of Small Arms and Light Weapons, Ohrid, the former Yugoslav Republic of Macedonia, 22-23 June 2000.
- NATO/ EAPC Experts Workshop on Export Control of Small Arms and Light Weapons, Brussels, 21 November 2000.
- PfP Training Course on Stockpile Management and Security of Small Arms and Light Weapons, Brugg, Switzerland, 28 May-June 2001.
- Workshop on Small Arms and Light Weapons: Practical Challenges for the Implementation of Current Undertakings in OSCE and in EAPC, Baku, 21-22 June 2001.

Add to preamble a new paragraph 10 and 11

Recognizing that states have developed different cultural and historical uses for small arms, and that the purpose of enhancing international cooperation to eradicate illicit trafficking in small arms is not intended to discourage or diminish lawful leisure or recreational activities such as sport shooting, hunting, and other forms of lawful ownership and use recognized by the states.

Recalling that states have their respective domestic laws and regulations in the areas of small arms, and recognizing that this program of action does not commit states to enact legislation or regulations pertaining to small arms ownership, possession, or trade of a wholly domestic character and recognizing that states will apply their respect laws and regulations consistent with the Program of Action.

Surplus Indicators

Section II of L5 para 19

To regularly review the stocks of small arms and light weapons held by governments and to ensure that such stocks declared by competent national authorities as surplus to legitimate security requirements are clearly identified by them, and that programmes for the responsible disposal of such stocks, normally through destruction, are established and implemented and that such stocks are adequately safeguarded until disposal. If surplus stocks are disposed of through export, such exports should only take place in accordance with the export provisions in section II of this Programme of Action. When assessing whether it has a surplus of small arms and light weapons – in particular in connection with the reduction and restructuring of military and security forces or the modernization of small arms and light weapons stocks – each State could take into account such

factors as; the size and structure of military and security forces; the geopolitical and geostrategic context, including the size of territory and population; the internal and external security situation; and international commitments, including those relating to international peacekeeping operations.

General Assembly

United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects 9-20 July 2001

Draft Report of the United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects

I. Introduction

1. In its resolution 54/54 V of 15 December 1999, the General Assembly decided to convene the United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects in June/July 2001.
2. In the same resolution, the Assembly decided to establish a preparatory committee open to participation by all States, which would hold no fewer than three sessions, the first to be held in New York from 28 February to 3 March 2000.
3. The Preparatory Committee subsequently held its first session at United Nations Headquarters in New York from 28 February to 3 March 2000; its second session in New York from 8 to 19 January

2001; and its third session in New York from 19 to 30 March 2001. The reports of the Preparatory Committee for the Conference are contained in document A/CONF.192/1.

4. By its decision 55/415 of 20 November 2000, the General Assembly decided to convene the United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects in New York, from 9 to 20 July 2001.

II. Organizational matters and proceedings of the Conference

A. Opening and duration of the Conference

5. The United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects was opened on 9 July 2001 by the Deputy Secretary – General of the United Nations. The Conference elected Camilo Reyes Rodriguez (Colombia) as President of the Conference. The President of the fifty-fifth session of the General Assembly addressed the Conference on 9 July. On the same day, the Deputy Secretary – General of the United Nations subsequently addressed the Conference on

behalf of the Secretary – General of the United Nations. Joao Honwana of the Department for Disarmament Affairs served as Secretary – General and Mohammad Sattar of the Department of General Assembly Affairs and Conference Services served as Deputy Secretary – General of the Conference. The Conference, which met from 9 to 20 July 2001, held 10 plenary meetings and .... Informal meetings.

6. At its 1st meeting, on 9 July, the Conference adopted its rules of procedure (A/ CONF. 192/L.1), as orally revised.
7. The Conference began the high-level segment of its general exchange of views at the Ministerial level at its 1st meeting, on 9 July, and heard statements by representatives of Colombia, Belgium (on behalf of the European Union), Mozambique, the Netherlands, the Islamic Republic of Iran, the United States of America, Mexico, Japan, Spain, Qatar (in its capacity as Chairman of the League of Arab States for the month of July) and Andorra.
8. At its 2nd meeting, on 9 July, the Conference continued the high-level segment of its general exchange of views and heard statements by the

representatives of Bangladesh, Sweden, Austria, Belarus, Sudan, Lithuania, Nigeria, Sri Lanka, Germany, China, Lesotho, Thailand, the Czech Republic and Mali (on behalf of the francophone group).

9. Also at its 2nd meeting, on 9 July 2001, Carlos dos Santos (Mozambique), in his capacity as Chairman of the Preparatory Committee, introduced the reports to the Conference, as contained in document A/CONF.192/1.
10. At its 3rd meeting, on 10 July, the Conference continued the high-level segment of its general exchange of views and heard statements by the representatives of Chile (on behalf of the Rio Group), the Russian Federation, Australia, Venezuela, Viet Nam (on behalf of the Association of South-East Asian Nations), Cambodia, Egypt, Peru, Slovenia, Nauru (on behalf of the Pacific Islands Forum), Pakistan, the Republic of Korea, Slovakia, Jamaica, Ukraine, Italy, Togo, Kazakhstan, Mali, the Solomon Islands, the Philippines, Senegal, Bosnia and Herzegovina, Burundi and Zambia.
11. At its 4th meeting, on 10 July, the Conference began its consideration of the draft Programme of Action to Prevent,

Combat and Eradicate the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects (A/ CONF.192/PC/L.4/Rev.1). Statements were made by representatives of Japan, Norway, Jordan (on behalf of the States Members of the United Nations that are members of the League of Arab States), the United States of America, Belgium (on behalf of the European Union), Colombia, Holy See, Canada, Cuba, Indonesia, Thailand, China, Viet Nam, Mali and Nepal.

12. At its 5th meeting, on 11 July, the Conference continued the high-level segment of its general exchange of views and heard statements by the representatives of Rwanda, Morocco, Costa Rica, Switzerland, Algeria, Mongolia, Chile, Singapore, Finland, Hungary, Cuba, the Syrian Arab Republic, Guatemala, Ireland, Romania, Poland, Viet Nam, Canada, Armenia, Tunisia, Malaysia, Uganda, Croatia, Kenya, Zimbabwe, Sierra Leone, and the Holy See. The Conference also heard statements from the Under-Secretary-General for Disarmament Affairs (on behalf of the Coordinating Action on Small Arms) and representatives of the Inter-Agency Standing Committee and the

Consultative Committee of the Inter-American Convention against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Ammunition, Explosives and Other Related Materials.

13. At its 6th meeting, on 12 July, the Conference continued its high-level segment by hearing statements from New Zealand, the Bahamas, Burkina Faso, Greece, Namibia (on behalf of the Southern African Development Community), Argentina, Norway, Cyprus, Indonesia, Bulgaria, Yugoslavia, Trinidad and Tobago, the Libyan Arab Jamahiriya, Jordan, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, Ethiopia, Uruguay (on behalf of MERCOSUR and Bolivia and Chile), Guyana, Haiti, Iraq, the Republic of Moldova, Congo, Madagascar, Ecuador, Nicaragua, Bahrain and Afghanistan. At the same meeting, the Conference also heard statements from the representatives of the Chairman of the Office of the Organization for Security and Cooperation in Europe, the United Nations Children's Fund and the International Committee of the Red Cross.
14. At its 7th meeting, on 13 July, the Conference concluded the high-level segment of its general exchange of views

after hearing statements by the representatives of Uruguay, Mauritius, South Africa, Portugal, France, Paraguay, Monaco, Ghana, the Democratic People's Republic of Korea, Panama, Cameroon, Lao People's Democratic Republic, the former Yugoslav Republic of Macedonia, Israel, Malawi, Botswana, Yemen, Gabon, Belize (on behalf of the Caribbean Community), Niger, Guinea, Azerbaijan, Vanuatu, Angola, Albania, Nepal and El Salvador. At the same meeting, the Conference also heard statements from the representatives of the World Health Organization and the United Nations Development Programme.

15. At its 8th meeting, on 16 July, the Conference heard statements by the representatives of the following non-governmental organizations: Fundacion Gamma Idear, International Physicians for the Prevention of Nuclear War, Russian Physicians for the Prevention of Nuclear War, Leitana Nehan Women's Development Agency, Christian Council of Sierra Leone, American Association of People with Disabilities, South Asia Partnership International (on behalf of South Asia Small Arms Network), InterBand, Franciscans International,

Commission of the Churches on International Affairs, World Council of Churches, Pastoralist Peace and Development Initiative, Oxfam, Amnesty International (Sierra Leone) and Human Rights Watch, World Forum on the Future of Sports Shooting Activities, British Shooting Sports Council, Canadian Institute for Legislative Action, Forum Wafferecht, National Rifle Association of America, Single Action Shooting Society, South Africa Gun Owner's Association, Sporting Clays Association of America, Sporting Shooters Association of Australia, Fair Trade Group, Federation of European Societies of Arms Collectors, Safari Club International, Million Mom March, Unitarian Universalist Association, Gun Free South Africa, Coalition Francais, Federation of American Scientists, Groupe de Recherche et d' Information sur la Paix et la Securite, National Center for Economic and Security Alternatives, Fundacion Espacios para el Progreso Social, Council of Christian Churches, the Fund for Peace, Arias Foundation, Biting the Bullet Project, Mouvement contre les armes legeres en Afrique de l' Ouest, Eminent Persons Group, Institute for

Security Studies, Viva Rio and International Action Network on Small Arms.

16. At its 9th meeting, on 18 July, the Conference heard a special message delivered by the representative of the Organization of African Unity.

B. Agenda

17. At its 1st meeting, on 9 July, the Conference adopted the agenda as follows:
  1. Opening of the Conference by the Secretary – General of the United Nations.
  2. Election of the President.
  3. Statement by the President.
  4. Address by the President of the General Assembly.
  5. Address by the Secretary – General of the United Nations.
  6. Adoption of the rules of procedure.
  7. Adoption of the agenda.
  8. Organization of work.
  9. Election of officers other than the President.
  10. Credentials of representatives to the Conference:

- (a) Appointment of the members of the Credentials Committee;
  - (b) Report of the Credentials Committee.
11. Confirmation of the Secretary – General of the Conference.
  12. Submission of the report of the Preparatory Committee by the Chairman of the Preparatory Committee.
  13. General exchange of views.
  14. Statements by participants other than States.
  15. Adoption of the final documents of the Conference.
  16. Adoption of the report of the Conference to the General Assembly.

C. Officers

18. The composition of the Bureau of the Conference was as follows:

President:

Camilo Reyes Rodriguez (Colombia)

Vice – Presidents:

Representatives of the following States:
Argentina, Armenia, Australia,
Azerbaijan, Belarus, Belgium, Brazil,
China, Cuba, Egypt, India, Indonesia,
Jamaica, Japan, Kenya, Mali, Mexico,
Mozambique, Nepal, Nigeria, Norway,
Philippines, Republic of Moldova, South
Africa, Spain, the former Yugoslav
Republic of Macedonia, Ukraine, the
United Kingdom of Great Britain and
Northern Ireland and the United States of
America.

D. Documentation

19. The Conference had before it the following documents:

- (a) Reports of the Preparatory Committee for the United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects (A/ CONF. 192/1);
- (b) Note by the Secretary – General, transmitting the report, prepared with the assistance of a Group of Governmental Experts, on the feasibility of restricting the manufacture and trade of small arms and light weapons to the

- manufacturers and dealers authorized by States (A/ CONF.192/2);
- (c) Provisional rules of procedure of the Conference (A/ CONF. 192/L.2);
  - (d) Provisional agenda of the Conference (A/ CONF. 192/L.2);
  - (e) Draft Programme of Action to Prevent, Combat and Eradicate the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects (A/ CONF. 192/PC/L.4/Rev. 1);
  - (f) Draft Programme of Action to Prevent, Combat and Eradicate the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects (A/ CONF. 192/L.5);
  - (g) Draft report of the United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects (A/ CONF. 192/ L.6);
  - (h) Provisional programme of work (A/ CONF. 192/CRP.1);
  - (i) List of participants (A/ CONF.192/10);
  - (j) Report of the Credentials Committee (A/ CONF.192/12);

- (k) List of non-governmental organizations, requesting accreditation in accordance with draft rule 64 (A/CONF.192/INF.1);
- (l) Note verbale dated 8 May 2001 from the Permanent Mission of Chile to the United Nations addressed to the Department for Disarmament Affairs of the Secretariat transmitting the communiqué of the Rio Group on the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects (A/CONF. 192/3);
- (m) Note verbale dated 27 June 2001 from the Permanent Mission of Sweden to the United Nations, on behalf of the European Union, addressed to the Department for Disarmament Affairs of the Secretariat (A/CONF. 192/4);
- (n) Note verbale dated 5 July from the Permanent Mission of Sweden to the United Nations addressed to the Department for Disarmament Affairs of the Secretariat, transmitting the Euro-Atlantic Partnership Council/ Partnership

- for Peace contribution to the Conference (A/ CONF. 192/5);
- (o) Letter dated 9 July 2001 from the Charge d' affaires of the Permanent Mission of Yugoslavia to the United Nations addressed to the President of the Conference (A/ CONF. 192/6);
  - (p) Note verbale dated 6 July 2001 from the Permanent Mission of Azerbaijan and the Permanent Observer Mission of Switzerland to the United Nations addressed to the Secretary – General of the Conference, transmitting the Chairmen's conclusions on a workshop entitled "Small Arms and Light Weapons: Practical Challenges for the Implementation of Current Undertakings in the Organization for Security and Cooperation in Europe and the Euro-Atlantic Partnership Council", held in Baku on 21 and 22 June 2001 (A/ CONF. 192/7);
  - (q) Note verbale dated 11 July 2001 from the Permanent Mission of Jordan to the United Nations addressed to the Secretary –

- General of the Conference (A/CONF.192/8);
- (r) Letter dated 11 July 2001 from the Permanent Observer of the Organization of the Islamic Conference to the United Nations addressed to the Secretary – General of the Conference (A/CONF.192/9);
  - (s) Note verbale dated 10 July 2001 from the Permanent Mission of France to the United Nations addressed to the Secretary – General of the Conference (A/CONF.192/11);
  - (t) Bahrain: amendment to A/CONF.192/PC/L.4/Rev.1 (A/CONF.192/L.3).

III Credentials

20. Pursuant to rule 4 of the rules of procedure of the Conference (A/CONF.192/L.1), according to which the composition of the Credentials Committee shall have the same membership as that of the fifty-fifth session of the General Assembly, the Conference appointed the Bahamas, China, Ecuador, Gabon, Ireland, Mauritius, the Russian Federation,

Thailand and the United States of America as members of the Credentials Committee of the Conference.

21. At its 9th meeting, on 18 July, the Conference approved the report of the Credentials Committee (A/CONF.192/12), which had examined the credentials of the representatives of the Member States to the Conference and had found them to be in order. The list of participants is contained in document A/CONF. 192/10 and Add. 1.

IV. Consideration and adoption of the Programme of Action

22. The Conference held informal plenary meetings from 11 to 19 July 2001, at which it continued its consideration and negotiation of the draft programme of action.
23. At its informal plenary meeting, on 16 July, the President submitted a revised draft Programme of Action to the Conference (A/CONF. 192/L.5).
24. At its 10th meeting, on 20 July 2001, the Conference adopted the revised draft Programme of Action to Prevent, Combat and Eradicate the Illicit Trade in Small

Arms and Light Weapons in All Its Aspects (see annex).

V. Adoption of the report of the Conference to the General Assembly

25. At its 10th meeting, on 20 July 2001, the Conference adopted its report to the General Assembly by consensus.

**United Nations Conference on the Illicit Trade in
Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects**

**Draft Programme of Action to Prevent, Combat and
Eradicate the Illicit Trade in Small Arms and Light
Weapons in All Its Aspects**

Working paper by the President of the Conference

I. Preamble

1. We, the States participating in the United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects, having met in New York from 9 to 20 July 2001,
2. Gravely concerned at the illicit manufacture, transfer and circulation of small arms and light weapons and their excessive accumulation and spread in many regions of the world, which have a wide range of humanitarian and socio-economic consequences, pose a serious threat to peace, reconciliation, safety, security, stability and sustainable development at the individual, local, national, regional and international levels,
3. Recognizing that the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects sustains conflicts, exacerbates violence,

contributes to the displacement of civilians, undermines respect for international humanitarian law, impedes the provision of humanitarian assistance to victims of armed conflict, and fuels crime and terrorism,

4. Gravely concerned about its devastating consequences on children, many of whom are victims of armed conflict or are forced to become child soldiers, as well as the negative impact on women,
5. Emphasizing the linkage between poverty and under-development and the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects,
6. Concerned also about the close link between terrorism, organized crime, trafficking in drugs and precious minerals and the uncontrolled spread of small arms and light weapons and stressing the urgency of international efforts and cooperation aimed at combating, controlling or reducing the supply and demand of such weapons,
7. Reaffirming our respect for and commitment to the basic norms of international law and the principles enshrined in the Charter of the United Nations, including the sovereign equality of States, territorial integrity, the peaceful

- resolution of international disputes, non-intervention, and non-interference in the internal affairs of States,
8. Reaffirming the inherent right to individual or collective self-defense in accordance with Article 51 of the Charter of the United Nations,
  9. Reaffirming the right of each State to import, produce and retain small arms and light weapons for its legitimate self-defense and security needs,
  10. Reaffirming also the right of self-determination of all peoples, in particular peoples under colonial or other forms of alien domination or foreign occupation, and the importance of the effective realization of this right, as enunciated, inter alia, in the Vienna Declaration and Programme of Action, adopted by the World Conference of Human Rights on 25 June 1993,
  11. Recalling the obligations of States to fully comply with arms embargoes decided by the United Nations Security Council in accordance with the Charter of the United Nations,
  12. Believing that governments bear the primary responsibility for preventing and reducing the excessive and destabilizing accumulation and uncontrolled spread of

small arms and light weapons and, accordingly, should intensify their efforts to define the problems associated with the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects and find ways of resolving them,

13. Stressing the necessity for international cooperation and assistance, including financial and technical assistance, to support and facilitate efforts at local, national, regional and global levels to prevent, combat and eradicate the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects,
14. Recognizing that the international community has a duty to deal with this issue, and acknowledging that the challenge posed by the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects is multifaceted and involves security, conflict resolution, crime prevention, humanitarian, health and development dimensions,
15. Recognizing also the important contribution of civil society, non-governmental organizations and industry in assisting governments to prevent, combat and eradicate the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects,

16. Recognizing further that these efforts are without prejudice to the priorities accorded to nuclear disarmament, weapons of mass destruction and conventional disarmament,
17. Welcoming the efforts being undertaken at the regional, sub regional, national and local levels to address the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects, and desiring to build upon them, taking into account the characteristics, scope and magnitude of the problem in each State or region,
18. Recalling the Millennium Declaration, and also welcoming ongoing initiatives in the context of the United Nations to address the problem of the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects, including the Special Session of the United Nations General Assembly on Children,
19. Recognizing that the Protocol against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Their Parts and Components and Ammunition, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime, establishes standards and norms that complement and reinforce efforts to prevent, combat and eradicate the illicit

- trade in small arms and light weapons in all its aspects,
20. Convinced of the need for a global commitment to a comprehensive approach to promote, at the global, regional, sub regional, national and local levels, the prevention, reduction and eradication of the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects as a contribution to international peace and security,
  21. Resolve therefore to prevent, combat and eradicate the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects and to put an end to human suffering by:
    - (a) Strengthening or developing norms and measures at the global, regional and national levels that would reinforce and further coordinate efforts to prevent, combat and eradicate the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects;
    - (b) Enhancing the respect for life and the dignity of the human person through the promotion of a culture of peace;
    - (c) Developing and implementing agreed international measures to prevent, combat and eradicate illicit manufacturing of and

- trafficking in small arms and light weapons, to reduce their excessive and destabilizing accumulation and the spread of these weapons throughout the world;
- (d) Placing particular emphasis on the regions of the world where conflicts come to an end and where serious problems with proliferation and circulation of small arms and light weapons have to be dealt with urgently;
  - (e) Mobilizing the political will throughout the international community to prevent and combat illicit transfers and manufacturing of small arms and light weapons in all their aspects, to cooperate toward these ends and to raise awareness of the character and seriousness of the interrelated problems associated with the illicit manufacturing of and trafficking in these weapons;
  - (f) Promoting responsible action by States with a view to preventing the illicit export, import, transit and re-transfer of small arms and light weapons.

II. Preventing, combating and eradicating the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects

1. We, the States participating in this Conference, bearing in mind the different situations, capacities and priorities of States and regions, undertake the following measures to prevent, combat and eradicate the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects:

At the national level

2. To put in place adequate laws, regulations and administrative procedures to exercise effective control over the production of small arms and light weapons within their areas of jurisdiction and over the export, import, transit and retransfer of such weapons, in order to prevent unauthorized manufacture of and illicit trafficking in small arms and light weapons, or their diversion to unauthorized recipients.
3. To adopt and implement the necessary legislative or other measures to establish as criminal offences under their domestic law the illegal manufacture, possession, stockpiling and trade of small arms and light weapons within their areas of jurisdiction, in order to ensure that those

engaged in such activities can and will be prosecuted under appropriate national penal codes.

4. To establish or designate as appropriate, national coordination agencies or bodies and institutional infrastructure responsible for policy guidance, research and monitoring of efforts to prevent, combat and eradicate the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects. This should include aspects of the manufacture, control, trafficking, circulation, brokering, trade, tracing, finance, collection, and destruction of small arms and light weapons.
5. To establish or designate, as appropriate, a national point of contact to act as liaison between States on matters relating to the implementation of the Programme of Action.
6. To identify groups and individuals engaged in the illegal manufacture, trade, stockpiling, transfer, possession, as well as financing for acquisition, of illicit arms and light weapons, and take appropriate legislative measures to criminalize activities of such groups and individuals.
7. To ensure that henceforth manufacturers apply an appropriate and reliable marking on each small arm and light weapon as an

integral part of the production process. This marking should be unique and should identify the country of manufacture and also provide information that enables the national authorities of that country to identify the manufacturer and serial number, so that the authorities concerned can identify and trace each weapon.

8. To adopt and enforce, where they do not exist, all necessary measures to prevent the manufacture, stockpiling, brokering, transfer and possession of any unmarked or inadequately marked small arms and light weapons, and to ensure that collected, confiscated or seized weapons, are destroyed, once due legal process is completed or, where appropriate, adequately marked.
9. To ensure that comprehensive and accurate records are kept for as long as possible on the manufacture, holding and transfer of small arms and light weapons within their jurisdiction. These records should be organized and maintained in such a way as to ensure that accurate information can be promptly retrieved and collated by competent national authorities.
10. To ensure accountability for all small arms and light weapons held and issued by

the State and effective measures for tracing illicitly traded weapons.

11. To assess applications for export authorizations according to strict norms and procedures that cover all categories of small arms and light weapons and are consistent with States' existing responsibilities under international law. Likewise, to establish or maintain an effective system of export and import licensing or authorization, as well as measures on international transit, for the transfer of all categories of small arms and light weapons.
12. To put in place adequate laws, regulations and administrative procedures to ensure the effective control over the transfer of small arms and light weapons, including the use of authenticated end-user certificates, and enhanced legal and enforcement measures.
13. To make every effort, without prejudice to the right of States to re-export small arms and light weapons that they have previously imported, to advise the original exporting State before the retransfer of those weapons.
14. To develop adequate national legislation regulating the activities of those who engage in small arms and light weapons

brokering. This legislation should include measures such as registration of brokers, licensing or authorization of brokering as well as the criminalization of all illicit brokering activities performed in the State's jurisdiction.

15. To supply small arms and light weapons only to Governments, or to entities duly authorized by governments.
16. To take all necessary measures, including all legal or administrative means, against any activity that violates a United Nations Security Council embargo.
17. To ensure that all confiscated, seized, or collected small arms and light weapons are destroyed, subject to any legal constraints associated with the preparation of criminal prosecutions, unless another form of disposition has been officially authorized, provided that such weapons have been marked and the form of this disposition has been recorded.
18. To ensure, subject to the respective constitutional and legal systems of states, that the armed forces, police or any other body authorized to hold small arms and light weapons establish adequate and detailed standards and procedures relating to the management and security of their stocks of these weapons. These standards

and procedures should, inter alia, relate to: appropriate locations for stockpiles; physical security measures; control of access to stocks.; record keeping; inventory management and accounting control; staff training; security, accounting and control of small arms and light weapons held or transported by operational units or authorized personnel; and, procedures and sanctions in the event of thefts and losses.

19. To regularly review the stocks of small arms and light weapons held by armed forces, police and other authorized bodies and to ensure that such stocks declared by competent national authorities to be surplus to requirements are clearly identified, and that programmes for the responsible disposal, preferably through destruction, of such stocks are established and implemented and that such stocks are adequately safeguarded until disposal.
20. To destroy surplus small arms and light weapons taking into account the report of the United Nations Secretary – General on methods of destruction of small arms, light weapons, ammunition and explosives (S/2000/1092) of 15 November 2000. Surplus weapons retained for other

- purposes will be permanently made inoperable and decommissioned.
21. To develop and implement public awareness and confidence building programmes on the problems and consequences of the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects, including the public destruction of surplus weapons and the voluntary surrender of small arms and light weapons, where appropriate, possible, and in cooperation with civil society and non-governmental organizations.
  22. To seriously consider, legal restrictions on unrestricted trade in and ownership of small arms and light weapons.
  23. To develop and implement, where needed, effective disarmament, demobilization and reintegration programmes, including effective collection, control, storage and destruction of small arms and light weapons, particularly in post-conflict situations, unless another form of disposition has been duly authorized, and such weapons have been marked and the alternate form of disposition has been recorded, and to include, where applicable, specific provisions for these programmes in peace agreements.

24. To meet special needs of children affected by armed conflict, in particular the reunification with their family, their reintegration into the civil society, and their appropriate rehabilitation.
25. To make public national laws, regulations and procedures that impact on the prevention, combating and eradication of the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects, or submit to relevant regional and international organizations upon request and in accordance with their national practices, information on, inter alia: (a) small arms and light weapons confiscated or destroyed within their jurisdiction; and (b) any other information such as illicit trade routes and techniques that can contribute to the eradication of the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects.

At the regional level

26. To establish or designate, as appropriate, a point of contact within sub regional and regional organizations to act as liaison on matters relating to the implementation of the Programme of Action.
27. To encourage negotiations, as appropriate, with the aim of concluding legally binding

instruments and, where they do exist, ratification and full implementation of legally binding instruments aimed at preventing, combating and eradicating the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects.

28. To strengthen and establish, where appropriate and as agreed by the States concerned, moratoria in affected regions or sub-regions on the transfer and manufacture of small arms and light weapons and/ or regional action programmes to prevent, combat and eradicate the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects, and to respect such moratoria and/ or action programmes and cooperate with the countries concerned in the implementation thereof, including through technical assistance and other measures.
29. To establish, where appropriate, sub regional or regional mechanisms, in particular transborder customs cooperation and networks for information-sharing among law-enforcement, border and customs control agencies with a view to preventing, combating and eradicating the illicit trade in small arms and light weapons across borders.

30. To encourage regional and sub regional action on illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects in order to introduce, adhere, implement or strengthen relevant laws, regulations and administrative procedures.
31. To encourage States, where appropriate, to implement regional and sub-regional mechanisms to promote safe, effective stockpile management and security, in particular physical security measures, for small arms and light weapons.
32. To prevent and remove, taking into account the characteristics, scope and magnitude of the problem in each region, avoidable inconsistencies or incoherence between various measures and procedures at the regional, sub regional and global levels which could undermine the overall effectiveness of preventing, combating and eradicating the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects.
33. To support national disarmament, demobilization and reintegration programmes in post-conflict situations involving other regional states with special reference to the measures agreed in paragraphs 28-32 of this section.
34. To encourage regions to develop, where appropriate and on a voluntary basis,

measures to enhance transparency with respect to small arms and light weapons transfers, with a view to combating the illicit trade in small arms and light weapons.

At the global level

35. To cooperate with the United Nations system to ensure the effective implementation of arms embargoes decided by the United Nations Security Council.
36. To request the Secretary – General of the United Nations, within existing resources, through the Department for Disarmament Affairs, to collate and circulate data and information provided by States on a voluntary basis including national reports, on implementation of the Programme of Action.
37. To support, particularly in post-conflict situations, the disarmament and demobilization of ex-combatants and their subsequent reintegration into civilian life, including providing support for effective disposition, as stipulated in paragraph 17 of this section, of collected small arms and light weapons, for the development of alternative livelihoods for ex-combatants

- as well as for the rehabilitation of victims, particularly women and children.
38. To support the inclusion, where applicable, of relevant provisions for disarmament, demobilization and reintegration in the mandates and budgets of peacekeeping operations.
  39. To develop international arrangements and a legally binding instrument to enable the timely and reliable tracing of lines of supply by relevant authorities.
  40. To encourage States and the World Customs Organization, as well as other relevant organizations, to consider enhanced cooperation with the International Criminal Police Organization – Interpol – to identify groups and individuals engaged in the illicit trade of small arms and light weapons.
  41. To encourage States to accede to international legal instruments on terrorism and transnational organized crime.
  42. To develop common understandings of the basic issues and the scope of the problems related to illicit brokering in small arms and light weapons with a view to preventing, combating and eradicating the activities of those engaged in such brokering, including through the

- development of model legislation on brokering, as a basis for an eventual legally binding international instrument.
43. To encourage the relevant international and regional organizations and States to facilitate cooperation of civil society, including non-governmental organizations, in activities related to the prevention, combat and eradication of the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects, in view of the important role that civil society plays in efforts to raise awareness of and address the problems associated with such weapons.
  44. To promote a culture of peace by encouraging education and public awareness programmes on the problems of illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects, involving all sectors of society.

III. Implementation, international cooperation and assistance

1. We, the States participating in the Conference, recognize that the responsibility for solving the problems associated with the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects

falls on all States, regardless of their role in the situation. We also recognize that States need close international cooperation to prevent, combat and eradicate this illicit trade.

2. States undertake to cooperate and to ensure coordination, complementarity and synergy in efforts to deal with the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects, at the global, regional, sub regional and national levels, and to encourage the establishment and strengthening of partnerships at all levels among international and inter-governmental organizations and civil society, including non-governmental organizations.
3. States in a position to do so undertake to render assistance, including technical and financial assistance where needed, to support the implementation of the measures to prevent, combat and eradicate the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects as contained in the Programme of Action.
4. States, international and regional organizations, should, upon request by affected states, assist and promote conflict prevention measures. Where requested by all the parties concerned, States,

international and regional organizations should promote and assist the pursuit of negotiated solutions to conflicts, including by addressing their root causes.

5. States, international and regional organizations should, where appropriate, develop partnerships to share resources and information on the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects.
6. With a view to facilitating implementation of the Programme of Action, States, international and regional organizations should assist interested States, upon request, in building capacities in areas including the development of appropriate legislation and regulations, law enforcement, tracing and marking, stockpile management and security, destruction of small arms and light weapons and the collection and exchange of information.
7. States should enhance cooperation, the exchange of experience and training among competent officials, including customs, police, intelligence and arms control officials, at the national, regional and global levels in order to combat the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects.

8. Regional and international programmes for specialist training on small arms stockpile management and security should be developed. The United Nations, within existing resources, and other appropriate international or regional organizations should consider developing capacity for training in this area.
9. States are encouraged to use and support, including by providing relevant information, Interpol's International Weapons and Explosives Tracking System (IWETS) database or any other database that may be developed.
10. International cooperation and assistance to examine technologies, which could improve the tracing and detection of small arms and light weapons, as well as measures to facilitate the transfer of such technologies, should be encouraged.
11. States undertake to cooperate with each other, including on the basis of existing regional legally binding instruments as well as other agreements and arrangements and with relevant international, regional and inter-governmental organizations, in tracing illicit small arms and light weapons, particularly by strengthening mechanisms based on the exchange of information.

12. States undertake to exchange information on a voluntary basis on their national marking systems on small arms and light weapons.
13. States further undertake to enhance mutual legal assistance and other forms of cooperation in order to assist investigations and prosecutions in relation to the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects.
14. Upon request, States and appropriate international or regional organizations in a position to do so should provide assistance in the destruction or other responsible disposal of surplus stocks or unmarked or inadequately marked small arms and light weapons.
15. Upon request, States and appropriate international or regional organizations in a position to do so should support stockpile management and security programmes, and training.
16. Upon request, States and appropriate international or regional organizations in a position to do so should provide assistance to combat the illicit trade in small arms and light weapons linked to drug trafficking, organized crime and terrorism.
17. With respect to regions and subregions where conflicts have ended and where

serious problems are experienced with excessive and destabilizing accumulations and uncontrolled spread of small arms and light weapons, the relevant regional and international organizations should support, within available resources, appropriate post-conflict programmes related to the disarmament, demobilization and reintegration of former combatants.

18. With respect to such regions and sub regions, greater efforts should be made to address the security aspects of development. This approach should not hamper existing and future social and development activities and should fully respect the rights of the States concerned to establish priorities in their programmes.
19. States, regional and sub regional organizations, research centres, health and medical institutions, the UN system, international financial institutions and civil society are urged to develop and fund action-oriented research aimed at facilitating greater awareness and better understanding of the nature and scope of the problems associated with the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects, providing, whenever possible, the basis for continued advocacy

and action on preventive measures and evaluating the impact of these measures.

IV. Follow-up to the United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects

1. We, the States participating in the United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects, recommend to the General Assembly the following agreed steps to be undertaken for the effective follow-up of the Conference:
  - (a) To convene a Conference no later than 2006 to review progress made in the implementation of the Programme of Action.
  - (b) To convene a meeting of States on a biennial basis to consider the national, sub-regional, regional and global progress, facilitate the exchange of information on current and planned activities related to the Programme of Action and examine ways to strengthen and develop measures contained therein.

- (c) To encourage sub-regional and/ or regional arrangements to convene meetings, with the assistance of the United Nations, as appropriate, and of States willing to provide financial support, and with the participation of civil society, on progress made sub-regionally and regionally on the implementation of the Programme of Action.
- (d) To invite States to report biennially to the Secretary – General, and on a voluntary basis, on progress made in implementing the Programme of Action.
- (e) To request the Secretary – General to report biennially, based on the information referred to on subparagraph (d), to the General Assembly on the progress made in the implementation of this Programme of Action.
- (f) To strengthen and further develop measures contained in the Programme of Action, including negotiation of an international instrument to identify and trace the lines of supply of small arms and light weapons.

- (g) To consider the elaboration of an international instrument to restrict the production and trade in small arms and light weapons to registered manufacturers and brokers duly licensed or otherwise authorized by Governments.
2. Finally, we, the States participating in the United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects:
- (a) Encourage the United Nations and other relevant international and regional organizations to undertake further initiatives to promote the implementation of the Programme of Action;
  - (b) Encourage and support all initiatives to provide assistance to States and to mobilize resources and expertise to promote the implementation of the Programme of Action;
  - (c) Further encourage non-governmental organizations and civil society to be engaged, as appropriate, in national, regional and global efforts to implement this Programme of Action.

Notes

See the annex for regional and sub regional initiatives.

Comments on paragraphs 11-13 of Reyes's draft (L.5) on behalf of the European Union

Paragraph 11

The new formulation of what used to be paragraph 9 in the old draft raises a number of questions, old and new:

- The reference to assessing applications for export authorizations according to “strict national or regional criteria” has been reduced to a reference to “strict norms and procedures”.
- I would like to remind you that regional criteria for this purpose already exist and are being applied, certainly in Europe, as the EU code of conduct and the OSCE document on small arms circulated here amply demonstrate; dropping the reference to regional criteria simply denies reality.
- Of course, these applications are in the end assessed by Governments on a national basis but it is a fact that such assessment, certainly in the case of EU member states, is done in the light of regional criteria.
- The present formulation of paragraph 11 also ignores, indeed continues to ignore, the fact that strong and broad support here has been expressed to the need to make a reference in the text to export control criteria, specifically including the need to spell out what they could be; as you will recall, the EU introduced a proposal (in PC.40) to

that effect, patterned on the OSCE language accepted by 55 states; this language has strong support not only from within the OSCE community but well beyond it – this is a global issue of great relevance to the aims of the Conference and deserves due attention at this Conference.

- The term “procedures” in this context is in itself problematic; export control criteria are rules and principles according to which the overall appropriateness of a particular export is addressed; procedures are administrative in character; they kick in once the appropriateness of that particular export has been first assessed. Indeed, to underline the connection of procedures with administration, the words “administrative procedures” are used in paragraph 12 in this connection.
- The switch in terminology is particularly regrettable given the fact that there is no reference at all to factors that should be taken into account when assessing applications for export according to these so-called norms and procedures, such as the risk of diversion, the presence of violent conflicts, human rights abuses and grave breaches of international humanitarian law, observance of the rule of law and good governance, as well as a clear risk that these weapons might be used for repression or aggression against another country.

- Indeed, the fact that para 11 now contains an additional sentence starting with “Likewise, to establish” etc. reinforces the impression that all we are dealing with here are national administrative norms and procedures, and nothing else.
- The added reference whereby these so-called norms and procedures are supposed to be consistent with States’ existing responsibilities under international law begs clarification since this argument was never made in the course of the debate so far. It is not clear to us whether there are any existing State responsibilities under international law that would pertain to the norms and procedures to be followed nationally in exporting small arms and light weapons.
- In sum, the language in your paragraph 11 needs a major overhaul in order to be acceptable to the European Union. We are of course ready and willing at any time to help you negotiate language that would address our serious concerns with regard to this paragraph.

Paragraph 12

- We see to our regret that paragraph 12 reproduces verbatim what was already in paragraph 10 of L.4/Rev. 1. As you will recall, we had a number of amendments to this paragraph in our PC.40 – many of which found broad support beyond the EU.

- Such, for example, is the case with adding the word “implement” after the words “to put in place” on the first line. It is clear that putting adequate laws, regulations and administrative procedures in place is necessary but it is certainly not enough. They need also to be implemented in order to make a practical difference on the ground. I am sure we all agree on this, and therefore the reference to implementation should be included in paragraph 12.
- The same goes for adding the words “and transit” after the word “transfer” on the second line of paragraph 12. We did not detect any opposition to such an addition in the debate, and propose again that the word “transit” be added.

Paragraph 13

- We see with regret that paragraph 13 is still there, reproducing verbatim the old paragraph 11.
- You will recall that the EU has proposed deletion of this paragraph. The issue of retransfers should be handled in the context of effective controls over transfers in general, ie in paragraph 12 above. A separate paragraph gives too much prominence to a practice which is, and should be, the exception rather than the rule. Importing states should not re-export what they have received as end-users unless they have permission to do so from the exporting state. There is no such

thing as a near-absolute right to re-export, and this Conference should certainly not create one.

- Therefore paragraph 12 should contain language along the following lines after the words “and light weapons” on the third line while deleting the rest:

In order to ensure that each state retains adequate control over transfers and to prevent diversion of small arms and light weapons to any party other than the declared recipient, a state will not permit shipment to another state until it has received from the importing state an authenticated end-user certificate, an appropriate import license or some other form of official authorization.

ΠΗΓΕΣ

Krause, K. (July 2000) Small Arms and Light Weapons: Proliferation Processes and Policy Options.

Waszink, C. (January 2001) The Proliferation of Small Arms : A Threat to International Human Rights.

Muggah, R. (April 2001) Perceptions of Small Arms Among Oxfam-GB Personnel: Preliminary Findings.

Protocol on the Control of Firearms, Ammunition and Other Related Materials in the Southern African Development Community (SADC) Region (14 August 2001)

S/2001/700 (9 July 2001) Letter dated 9 July 2001 from the Permanent Representative of Mali to the United Nations addressed to the President of the Security Council [concerning the renewal of the ECOWAS Moratorium]

Declaration concerning Firearms, Ammunition and Other Related Materials in the Southern African Development Community (9 March 2001)

Bamako Declaration (December 2000) - Bamako Declaration on an African Common Position on the Illicit

Proliferation, Circulation and Trafficking of Small Arms and Light Weapons

Joint United States-SADC Declaration on United Nations Sanctions and Restraint in Sale and Transfers of Conventional Arms to Regions of Conflict in Africa (15 December 2000)

SAEM/GLR.HOA/2 - Implementation Plan of the co-ordinated Agenda for Action on the problem of the proliferation of small arms and light weapons in the Great Lakes Region and the Horn of Africa (November 2000)

SAEM/GLR.HOA/1 - Co-ordinated Agenda for Action on the problem of the proliferation of small arms and light weapons in the Great Lakes Region and the Horn of Africa (November 2000)

ECOWAS Adopts Curriculum to Control the Flow of Small Arms (31 August 2000) - ECOWAS Press Release

International consultation on the Illicit Proliferation, Circulation and Trafficking in Small Arms and Light Weapons (Addis Ababa, Ethiopia, 22-23 June 2000) - Final Meeting Report

First Continental Meeting of African Experts on Small Arms and Light Weapons (Addis Ababa, Ethiopia, 17-19 May 2000) - Report of the meeting of experts

International Symposium on the Roles of Sub regional and Non-Governmental Organizations in Conflict Prevention and Peace Initiatives in Sub-Saharan Africa (Tokyo, Japan, 28-29 March 2000) - Chairman's Summary Report

Nairobi Declaration (Nairobi, Kenya, March 2000) - The Nairobi Declaration on the problem of the proliferation of illicit small arms and light weapons in the Great Lakes region and in the Horn of Africa

Sub regional Conference on the Proliferation of and Illicit Traffic in Small Arms in Central Africa (N'djamena, Chad, 25-27 October 1999) - Report

International Workshop on the Modalities for the Establishment of an Arms Register and Database in Africa (Accra, Ghana, 23-24 September 1999) - Press Releases - Modalities of Register

SADC Council Decisions (13-14 August 1999): Prevention and Combating of Illicit Trafficking in Small Arms and Related Crimes

AHG/Dec.137 (LXX) (July 1999) OAU decision on the Illicit Proliferation, Circulation and trafficking of Small Arms and Light Weapons

ECOWAS Moratorium (October 1998) Declaration of a Moratorium on Importation, Exportation and Manufacture of Light Weapons in West Africa

CM/Dec.432 (LXVIII) (June 1998) OAU decision on the Proliferation of Small Arms and Light Weapons

Latin America and the Caribbean: Evaluation and Follow-up of the United Nations Conference on Illicit Trafficking of Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects (Santiago, Chile, 19-21 November 2001) - Working Group I, Working Group II, Working Group III, Working Group IV

Brasilia Declaration (November 2000) Brasilia Declaration of the Regional Preparatory Meeting of the Latin American and Caribbean States for the 2001 United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects

Antigua Declaration (June 2000) Antigua Declaration on the Proliferation of Light Weapons in the Central American Region (not an official government document)

Workshop on "Illicit Traffic in Small Arms: Latin American and Caribbean issues" (Lima, Peru, June 1999) - UN Press Release

OAS Convention (November 1997) Inter-American Convention against the Illicit Manufacturing of and

Trafficking in Firearms in Ammunition, Explosives and Other Related Materials

The European Union and Arms Export Control: One Year on from the UN Conference (Madrid, 10-11 May 2002) - Final Report

Third Annual Report according to Operative Provision 8 of the European Union Code of Conduct on Arms Exports (Official Journal C351, 11 December 2001)

B5-0723, 0729 and 0730/2001 (15 November 2001) European Parliament resolution on small arms

Annual Report on the implementation of the EU Joint Action of December 1998 on the European Union's contribution to combating the destabilizing accumulation and spread of small arms and light weapons (1999/34/CFSP) and the EU programme on illicit trafficking in conventional arms of June 1997 (Official Journal C216, 1 August 2001)

B5-0189, 0201, 0209, 0218 and 0227/2001 (15 March 2001) European Parliament resolution on the UN Conference on the illicit trade in small arms and light weapons in all its aspects to be held in July 2001

Second Annual Report according to Operative Provision 8 of the European Union Code of Conduct on Arms Exports (Official Journal C379, 29 December 2000)

A5-0211/2000 (5 October 2000) European Parliament resolution on the Council's 1999 Annual Report on the Implementation of the EU Code of Conduct on Arms Exports (11384/1999 - C5-0021/2000 - 2000/2012(COS))

EU Programme for Preventing and Combating Illicit Trafficking in Conventional Arms - Second Annual Report (Official Journal C15, 19 January 2000)

Annual Report in Conformity with Operative Provision 8 of the European Union Code of Conduct on Arms Exports (Official Journal C315, 3 November 1999)

B5-0143, 0152, 0157, 0163 and 0175/1999 (7 October 1999) European Parliament resolution on the first annual review of the EU Code of Conduct on the export or transfer of arms

EU Joint Action (17 December 1998) European Union Joint Action adopted by the Council on the basis of Article J3 of the Treaty on European Union on the European Union's contribution to combating the destabilising accumulation and spread of small arms and light weapons

EU Code of Conduct (June 1998) European Union Code of Conduct for Arms Exports

B4-0502, 0505, 0520, 0522, 0529 and 0546/98 (14 May 1998) European Parliament resolution on a code of conduct for arms exports

APC-EU 2446/98/fin. (21 April 1998) Resolution on the code of conduct on arms exports, anti-personnel mines and the Ottawa process

B4-0033, 0058, 0064, 0081, 0086 and 0104/98 (15 January 1998) European Parliament resolution on a European code of conduct on the export of arms

B4-0050, 0066, 0071, 0081, 0111 and 0115/95 (19 January 1995) European Parliament resolution on the need for European controls on the export or transfer of arms

Stability Pact opens SE Europe Regional Clearinghouse for the Control of Small Arms and Light Weapons (Belgrade, 8 May 2002) - News Release

FSC.JOUR/359 (20 March 2002) - Statement by the Chairperson of the Forum for Security Co-operation (...) on templates for the OSCE information exchange on small arms and light weapons 2002

Workshop on Implementation of the OSCE Document on Small Arms and Light Weapons (Vienna, 4-5 February 2002) - Consolidated Summary: Chairperson's Report, Reports of the Working Session Rapporteurs

Stability Pact Regional Implementation Plan for combating the proliferation of Small Arms and Light Weapons in South East Europe (Budapest, Hungary, 28 November 2001) - Donor Memorandum - Regional Implementation Plan - Regional Statement of Support

Roundtable Meeting on Tackling Small Arms Diffusion in South Eastern Europe (Szeged, Hungary, 14-15 September 2001) - Conclusions

OSCE Document (November 2000) Organization for Security and Co-Operation in Europe (OSCE) Document on Small Arms and Light Weapons

Roundtable Meeting on Tackling Small Arms Diffusion in South Eastern Europe (Szeged, Hungary, 17-18 November 2000) - Conclusions

Stability Pact Seminar on Small Arms and Light Weapons Collection and Destruction (Sofia, Bulgaria, 17-19 October 2000) - Conclusions

Seminar on Small Arms and Light Weapons, held by the Forum for Security Cooperation (OSCE) (Vienna, Austria, 3-5 April 2000) - Chairman's Report

Workshop on Small Arms and Light Weapons: Possible Contribution to the Stability Pact for South Eastern

Europe (Ljubljana, Slovenia, 27 January 2000) -
Chairman's Summary

Regional Conference on Export Controls (Sofia,
Bulgaria, 14-15 December 1999) - Chairman's Summary

Joint Declaration on Responsible Small Arms Transfers
and Statement on Harmonization of End-Use/End-User
Certificates (Sofia, Bulgaria, 15 December 1999)

Work Programme on Terrorism to Implement the
ASEAN Plan of Action to Combat Transnational Crime
(Kuala Lumpur, 17 May 2002) [Attached to the Joint
Communique of the Special ASEAN Ministerial Meeting
on Terrorism, 20-21 May 2002]

Regional Seminar on Illicit Trafficking in Small Arms
and Light Weapons (Jakarta, Indonesia, May 2000) -
Summary Highlights

ACP-EU 2446/98/fin. (April 1998) ACP-EU Joint
Resolution on the code of conduct on arms exports, anti-
personnel mines and the Ottawa process

African Conference on the Implementation of the UN
Programme of Action on Small Arms: Needs and
Partnerships (Pretoria, South Africa, 18-21 March 2002)
- Conference Report

Social Sciences Research Council workshop on small arms and light weapons (Washington, DC, 6-7 February 2002) - Draft Minutes

Tokyo Follow-up meeting of the UN Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects (23-25 January 2002) - Chairperson's Summary

Conference on Small Arms and Light Weapons in Central America: Control and Regulation of weapons transfers in implementation of the United Nations Plan of Action (San José, Costa Rica, 3-5 December 2001) - Executive summary (Spanish)

Aiming for Prevention: International Medical Conference on Small Arms, Gun Violence and Injury (Helsinki, Finland, 28-30 September 2001) - Executive Summary

G8 Miyazaki Initiatives for Conflict Prevention (Miyazaki, Japan, July 2000)

The Second Oslo Meeting on Small Arms and Light Weapons (December 1999)

International Conference on Sustainable Disarmament for Sustainable Development (Brussels, 12-13 October 1998) - Final Document

A/CONF.192/15 Final Report of the United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects

A/CONF.192/L.6 Draft report of the United Nations Conference on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects (19 July 2001).

A/CONF.192/L.5/Rev.1 Revised draft Programme of Action to Prevent, Combat and Eradicate the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects (20 July 2001).

A/CONF.192/L.5 Draft Programme of Action to Prevent, Combat and Eradicate the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects (16 July 2001).

A/CONF.192/L.2 Provisional agenda of the Conference (13 June 2001).

A/CONF.192/L.1 Provisional rules of procedure of the Conference (14 June 2001).

A/CONF.192/12 Report of the Credential Committee (16 July 2001).

The UN Sanctions Committee on Angola: Lessons Learned? Human Rights Watch Briefing Paper April 17, 2000

Tackling Small Arms and Light Weapons: A Practical Guide for Collection and Destruction Joint Publication: Program on Security and Development (SAND) & Bonn International Center for Conversion (BICC) February 2000

The South African Firearms Control Bill An Analysis by Sheena Duncan of Gun Free South Africa February 2000

Sharp Drop in Gun Crime follows Tough Australian Firearms Laws
by Phillip Alpers February 2000

Deadly Legacy: US Arms to Africa and the Congo War
World Policy Institute - Arms Trade Resource Center
January 11, 2000

The WTO and the Globalization of the Arms Industry
World Policy Institute - Arms Trade Resource Center
December 9, 1999

OSCE Seminar on Small Arms and Light Weapons 3-5
April 2000, Chairman's Summary & Working Sessions
Summary

The Second Oslo Meeting on Small Arms and Light
Weapons Elements of a Common Understanding (Oslo
II), 6-7 December 1999

US-EU Statement of Common Principles on Small Arms and Light Weapons
US Mission to the European Union. December 17, 1999

CHOGM 99 Support Initiatives to Stop the Proliferation of Small arms and Light weapons. by Sally Chin and Kate Joseph. November 19, 1999

Stability Pact for Southeastern Europe Declaration on Small Arms/ Light Weapons compiled by Dr. Michael Klare. November 18, 1999

OSCE Member States Agreement on Small Arms Statement. by Kate Joseph. November 18, 1999

Oslo Meeting on Small Arms, July 13 -14 1998 An International Agenda on Small Arms and Light Weapons: Elements of a Common Understanding

The African, Caribbean, and Pacific States and The European Community (APC-EU) Joint Assembly: RESOLUTIONS adopted on a Code of Conduct and Conflict Prevention, Mauritius, 20-23 April 1998

Inter-American Convention Against the Illicit Production of and Trafficking in Firearms, Ammunition, Explosives, and Other Related Materials, OAS document

EU Programme For Preventing and Combatting Illicit Trafficking in Conventional Arms 10 December 1996

